

Dziennik Urzędowy L 259

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Rocznik 62

10 października 2019

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/1689 z dnia 29 maja 2019 r. w sprawie sprostowania rumuńskiej wersji językowej rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/1229 uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych w zakresie dyscypliny rozrachunku ⁽¹⁾ ... 1
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1690 z dnia 9 października 2019 r. w sprawie odnowienia zatwierdzenia substancji czynnej alfa-cypermetyryna jako substancji kwalifikującej się do zastąpienia, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz w sprawie zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 ⁽¹⁾ 2
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) 2019/1691 z dnia 9 października 2019 r. zmieniające załącznik V do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) ⁽¹⁾ 9
- ★ Rozporządzenie Wykonawcze Komisji (UE) 2019/1692 z dnia 9 października 2019 r. w sprawie stosowania niektórych przepisów rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczących rejestracji i udostępniania danych po upływie ostatecznego terminu rejestracji substancji wprowadzonych ⁽¹⁾ 12
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1693 z dnia 9 października 2019 r. nakładające tymczasowe cło antidumpingowe na przywóz felg stalowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej 15

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2019/1694 z dnia 4 października 2019 r. w sprawie mianowania zastępcy członka Komitetu Regionów zaproponowanego przez Węgry 58
- ★ Decyzja Rady (UE) 2019/1695 z dnia 4 października 2019 r. w sprawie mianowania czterech członków i pięciu zastępców członka Komitetu Regionów zaproponowanych przez Królestwo Niderlandów 59

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

- ★ Decyzja Rady (UE) 2019/1696 z dnia 4 października 2019 r. w sprawie mianowania jednego członka i pięciu zastępców członka Komitetu Regionów zaproponowanych przez Królestwo Hiszpanii 61
 - ★ Decyzja Wykonawcza Rady (UE) 2019/1697 z dnia 7 października 2019 r. w sprawie uruchomienia w Irlandii zautomatyzowanej wymiany danych w odniesieniu do danych rejestracyjnych pojazdów 63
 - ★ Decyzja Wykonawcza Komisji (UE) 2019/1698 z dnia 9 października 2019 r. w sprawie norm europejskich dotyczących produktów, opracowanych na potrzeby dyrektywy 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów ⁽¹⁾ 65
-

III *Inne akty*

EUROPEJSKI OBSZAR GOSPODARCZY

- ★ Decyzja Delegowana Urzędu Nadzoru Efta nr 042/19/COL z dnia 17 czerwca 2019 r. w sprawie wyłączenia świadczenia usług publicznych w zakresie transportu autobusowego w Norwegii z zakresu stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE [2019/...] 75
-

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 517/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 842/2006 (Dz.U. L 150 z 20.5.2014) 86
- ★ Sprostowanie do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/1688 z dnia 8 października 2019 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz mieszanin mocznika i azotanu amonu pochodzących z Rosji, Trynidadu i Tobago oraz Stanów Zjednoczonych Ameryki (Dz.U. L 258 z 9.10.2019) 87

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2019/1689

z dnia 29 maja 2019 r.

w sprawie sprostowania rumuńskiej wersji językowej rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/1229 uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych w zakresie dyscypliny rozrachunku

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych, zmieniające dyrektywy 98/26/WE i 2014/65/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 236/2012 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6 ust. 5 i art. 7 ust. 15,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rumuńska wersja językowa rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2018/1229 ⁽²⁾ zawiera błąd w art. 42 dotyczący wejścia w życie tego aktu prawnego.
- (2) Należy zatem odpowiednio sprostować rozporządzenie delegowane (UE) 2018/1229. Sprostowanie nie ma wpływu na pozostałe wersje językowe,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

(nie dotyczy wersji polskiej)

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 maja 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/1229 z dnia 25 maja 2018 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych w zakresie dyscypliny rozrachunku (Dz.U. L 230 z 13.9.2018, s. 1).

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/1690**z dnia 9 października 2019 r.****w sprawie odnowienia zatwierdzenia substancji czynnej alfa-cypermetyryna jako substancji kwalifikującej się do zastąpienia, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz w sprawie zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 20 ust. 1 w związku z art. 24 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywą Komisji 2004/58/WE ⁽²⁾ włączono alfa-cypermetyrynę jako substancję czynną do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG ⁽³⁾.
- (2) Substancje czynne włączone do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG uznaje się za zatwierdzone na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 i są one wymienione w części A załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 ⁽⁴⁾.
- (3) Zatwierdzenie substancji czynnej alfa-cypermetyryna, określonej w części A załącznika do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011, wygasa w dniu 31 lipca 2020 r.
- (4) Wniosek o odnowienie zatwierdzenia alfa-cypermetyryny złożono zgodnie z art. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 844/2012 ⁽⁵⁾ w terminie określonym w tym artykule.
- (5) Wnioskodawca złożył dodatkową dokumentację wymaganą zgodnie z art. 6 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 844/2012. Państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy stwierdziło, że wniosek jest kompletny.
- (6) Państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy w porozumieniu z państwem członkowskim pełniącym rolę współsprawozdawcy przygotowało projekt sprawozdania z oceny dotyczącej odnowienia i w dniu 7 maja 2017 r. przedłożyło go Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) oraz Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa Komisji 2004/58/WE z dnia 23 kwietnia 2004 r. zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia alfa-cypermetyryny, benalaksylu, bromoksynilu, desmedifamu, joksynilu i fenmedifamu jako substancji czynnych (Dz.U. L 120 z 24.4.2004, s. 26).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 540/2011 z dnia 25 maja 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 w odniesieniu do wykazu zatwierdzonych substancji czynnych (Dz.U. L 153 z 11.6.2011, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 844/2012 z dnia 18 września 2012 r. ustanawiające przepisy niezbędne do wprowadzenia w życie procedury odnowienia dotyczącej substancji czynnych, jak przewidziano w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 252 z 19.9.2012, s. 26).

- (7) Urząd przekazał projekt sprawozdania z oceny dotyczącej odnowienia wnioskodawcy i państwom członkowskim, aby umożliwić im zgłoszenie uwag, a otrzymane uwagi przekazał Komisji. Urząd podał również do wiadomości publicznej dodatkową dokumentację skróconą.
- (8) W dniu 7 sierpnia 2018 r. Urząd przekazał Komisji wnioski ⁽⁶⁾ dotyczące tego, czy alfa-cypermetryna ma szanse spełnić kryteria zatwierdzenia przewidziane w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009. W dniach 24 i 25 stycznia 2019 r. Komisja przedstawiła sprawozdanie w sprawie odnowienia zatwierdzenia alfa-cypermetryny na forum Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz.
- (9) Wnioskodawcy umożliwiono przedstawienie uwag do projektu sprawozdania w sprawie odnowienia.
- (10) W odniesieniu do nowych kryteriów identyfikacji właściwości zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego, wprowadzonych rozporządzeniem Komisji (UE) 2018/605 ⁽⁷⁾, we wnioskach Urzędu wskazano, że jest bardzo mało prawdopodobne, by alfa-cypermetryna była substancją zaburzającą funkcjonowanie układu hormonalnego w odniesieniu do wydzielania estrogenów, steroidów i hormonów tarczycy. Ponadto dostępne dowody wskazują, że jest mało prawdopodobne, by alfa-cypermetryna była substancją zaburzającą funkcjonowanie układu hormonalnego w odniesieniu do wydzielania androgenów. W związku z tym Komisja uważa, że alfa-cypermetryny nie należy uznawać za substancję mającą właściwości zaburzające funkcjonowanie układu hormonalnego.
- (11) W odniesieniu do jednego lub większej liczby reprezentatywnych zastosowań co najmniej jednego środka ochrony roślin zawierającego tę substancję czynną ustalono, że kryteria zatwierdzenia przewidziane w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 zostały spełnione.
- (12) Ocena ryzyka dotycząca odnowienia zatwierdzenia alfa-cypermetryny opiera się na ograniczonej liczbie reprezentatywnych zastosowań, co jednak nie ogranicza zastosowań, w odniesieniu do których mogą zostać dopuszczone środki ochrony roślin zawierające alfa-cypermetrynę. Nie należy zatem utrzymywać ograniczenia do zastosowań wyłącznie w charakterze środka owadobójczego.
- (13) Komisja uważa jednak, że alfa-cypermetryna jest substancją kwalifikującą się do zastąpienia zgodnie z art. 24 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009. Niektóre z jej toksykologicznych wartości referencyjnych są znacznie niższe niż w przypadku większości zatwierdzonych substancji czynnych w grupach substancji. Alfa-cypermetryna spełnia tym samym warunek określony w pkt 4 tiret pierwsze załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 1107/2009.
- (14) Należy zatem odnowić zatwierdzenie alfa-cypermetryny jako substancji kwalifikującej się do zastąpienia zgodnie z art. 24 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009.
- (15) Zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 w związku z jego art. 6 oraz w świetle aktualnej wiedzy naukowej i technicznej należy jednak ustanowić pewne warunki. Należy w szczególności zażądać dodatkowych informacji potwierdzających.
- (16) W oparciu o dostępne informacje naukowe streszczone we wnioskach Urzędu Komisja stwierdza, że alfa-cypermetryna nie posiada właściwości zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego. Aby jednak zwiększyć zaufanie do tych wniosków, w odniesieniu do wydzielania androgenów wnioskodawca powinien przedstawić, zgodnie z pkt 2.2 lit. b) załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, zaktualizowaną ocenę kryteriów określonych w pkt 3.6.5 i 3.8.2 załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, zmienionego rozporządzeniem (UE) 2018/605, i zgodnie z wytycznymi dotyczącymi identyfikacji substancji zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego ⁽⁸⁾.
- (17) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011.

⁽⁶⁾ Dziennik EFSA 2018; 16(8):5403.

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) 2018/605 z dnia 19 kwietnia 2018 r. zmieniające załącznik II do rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 poprzez ustanowienie naukowych kryteriów określania właściwości zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego (Dz.U. L 101 z 20.4.2018, s. 33).

⁽⁸⁾ Wytyczne dotyczące identyfikacji substancji zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego w kontekście rozporządzeń (UE) nr 528/2012 i (WE) nr 1107/2009. <https://efsa.onlinelibrary.wiley.com/doi/10.2903/j.efsa.2018.5311>

- (18) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2019/707 ⁽⁹⁾ przedłużono termin wygaśnięcia zatwierdzenia alfa-cypermetyryny do dnia 31 lipca 2020 r., aby umożliwić zakończenie procesu odnowienia przed wygaśnięciem zatwierdzenia tej substancji. Jednakże z uwagi na fakt, że decyzję w sprawie odnowienia podjęto przed przedłużonym terminem wygaśnięcia zatwierdzenia, niniejsze rozporządzenie należy zacząć stosować przed powyższym terminem.
- (19) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Odnowienie zatwierdzenia substancji czynnej jako substancji kwalifikującej się do zastąpienia

Zgodnie z załącznikiem I odnawia się zatwierdzenie substancji czynnej alfa-cypermetyryna jako substancji kwalifikującej się do zastąpienia.

Artykuł 2

Zmiany w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 540/2011

W załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Wejście w życie i data rozpoczęcia stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 listopada 2019 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 października 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

⁽⁹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/707 z dnia 7 maja 2019 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do przedłużenia okresów zatwierdzenia substancji czynnych: alfa-cypermetyryna, beflubutamid, benalaksyl, bentiawalikarb, bifenazat, boskalid, bromoksynil, kaptan, cyjazofamid, desmedifam, dimetoat, dimetomorf, diuron, etefon, etoksazol, famoksadon, fenamifos, flumioksazylna, fluoksastrobina, folpet, foramsulfuron, formetanat, metalaksyl-M, metiokarb, metrybuzyna, milbemektyna, Paecilomyces lilacinus szczep 251, fenmedifam, fosmet, piryminyfos metylu, propamokarb, protiokonazol, S-metolachlor i tebukonazol (Dz.U. L 120 z 8.5.2019, s. 16).

ZAŁĄCZNIKI

Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC (*)	Czystość	Data zatwierdzenia	Data wygaśnięcia zatwierdzenia	Przepisy szczegółowe
Alfa-cypermetryna Nr CAS 67375-30-8 Nr CIPAC 454	Racemat zawierający: (R)- α -cyjano-3-fenoksybenzylol-(1S,3S)-3-(2,2-dichlorowinylo)-2,2-dimetylocyklopropanokarboksylan i (S)- α -cyjano-3-fenoksybenzylol-(1R,3R)-3-(2,2-dichlorowinylo)-2,2-dimetylocyklopropanokarboksylan lub (R)- α -cyjano-3-fenoksybenzylol-(1S)-cis-3-(2,2-dichlorowinylo)-2,2-dimetylocyklopropanokarboksylan oraz (S)- α -cyjano-3-fenoksybenzylol-(1R)-cis-3-(2,2-dichlorowinylo)-2,2-dimetylocyklopropanokarboksylan	≥ 980 g/kg Zamieszanie heksa- produkcyjne heksa- nem uznaje się za bu- dzące obawy toksy- kologiczne i jego poziom nie może przekraczać 1 g/kg w materiale technicz- nym.	1 listopada 2019 r.	31 października 2026 r.	<p>W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad, o których mowa w art. 9 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, uwzględnia się wnioski ze sprawozdania w sprawie odnowienia dotyczącego alfa-cypermetryny, w szczególności jego dodatki I i II. W swojej ogólnej ocenie państwa członkowskie zwracają szczególną uwagę na:</p> <ul style="list-style-type: none"> — ochronę operatorów, zapewniając jednocześnie, aby warunki stosowania zawierały zalecenia dotyczące stosowania odpowiednich środków ochrony indywidualnej, — ocenę ryzyka dla konsumentów, — ochronę organizmów wodnych, pszczoł i stawonogów niebędących przedmiotem zwalczania. <p>W warunkach stosowania uwzględnia się, w stosownych przypadkach, środki zmniejszające ryzyko.</p> <p>Wnioskodawca przedkłada Komisji, państwom członkowskim oraz Urzędowi informacje potwierdzające na temat:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. profilu toksykologicznego metabolitów zawierających grupę funkcyjną 3-fenoksybenzylol; 2. potencjalnej toksyczności względnej poszczególnych izomerów cypermetryny, zwłaszcza enancjomeru (1S cis aR); 3. wpływu procesów uzdatniania wody na charakter pozostałości obecnych w wodach powierzchniowych i podziemnych, w przypadku gdy wody powierzchniowe lub podziemne pobiera się w celu wykorzystania jako wody pitnej. 4. pkt 3.6.5 i 3.8.2 załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, zmienionego rozporządzeniem (UE) 2018/605. <p>Wnioskodawca przedkłada informacje, o których mowa w pkt 1, do dnia 30 października 2020 r.; informacje, o których mowa w pkt 2, przedkłada się w ciągu dwóch lat od daty opublikowania przez Komisję wytycznych dotyczących oceny mieszanin izome-</p>

Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC ⁽¹⁾	Czystość	Data zatwierdzenia	Data wygaśnięcia zatwierdzenia	Przepisy szczegółowe
					<p>rów; natomiast informacje, o których mowa w pkt 3, przedkłada się w ciągu dwóch lat od daty publikacji przez Komisję wytycznych w sprawie oceny wpływu procesów uzdatniania wody na charakter pozostałości obecnych w wodach powierzchniowych i podziemnych.</p> <p>W odniesieniu do pkt 3.6.5 i 3.8.2 załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, zmienionego rozporządzeniem (UE) 2018/605, do dnia 30 października 2021 r. przedkłada się zaktualizowaną ocenę wcześniej przedłożonych informacji oraz, w stosownych przypadkach, dodatkowe informacje potwierdzające, że nie występuje działanie androgenne na układ hormonalny.</p>

⁽¹⁾ Dodatkowe dane szczegółowe dotyczące identyfikacji i specyfikacji substancji czynnej znajdują się w sprawozdaniu w sprawie odnowienia.

ZAŁĄCZNIK II

W załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w części A skreśla się pozycję 83 dotyczącą alfa-cypermetryny;
- 2) w części E dodaje się pozycję w brzmieniu:

Nr	Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość (*)	Data zatwierdzenia	Data wygaśnięcia zatwierdzenia	Przepisy szczegółowe
„12	Alfa-cypermetryna Nr CAS 67375-30-8 Nr CIPAC 454	Racemat zawierający: (R)- α -cyjano-3-fenoksybenzyl- $(1S,3S)$ -3-(2,2-dichlorowinylo)-2,2-dimetylocyklopropanokarboksylan i (S)- α -cyjano-3-fenoksybenzyl- $(1R,3R)$ -3-(2,2-dichlorowinylo)-2,2-dimetylocyklopropanokarboksylan lub (R)- α -cyjano-3-fenoksybenzyl- $(1S)$ -cis-3-(2,2-dichlorowinylo)-2,2-dimetylocyklopropanokarboksylan oraz (S)- α -cyjano-3-fenoksybenzyl- $(1R)$ -cis-3-(2,2-dichlorowinylo)-2,2-dimetylocyklopropanokarboksylan	≥ 980 g/kg Zanieczyszczenie produkcyjne heksanem uznaje się za budzące obawy toksykologiczne i jego poziom nie może przekraczać 1 g/kg w materiale technicznym.	1 listopada 2019 r.	31 października 2026 r.	<p>W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad, o których mowa w art. 9 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, uwzględnia się wnioski ze sprawozdania w sprawie odnowienia dotyczącego alfa-cypermetryny, w szczególności jego dodatki I i II. W swojej ogólnej ocenie państwa członkowskie zwracają szczególną uwagę na:</p> <ul style="list-style-type: none"> — ochronę operatorów, zapewniając jednocześnie, aby warunki stosowania zawierały zalecenia dotyczące stosowania odpowiednich środków ochrony indywidualnej, — ocenę ryzyka dla konsumentów, — ochronę organizmów wodnych, pszczoł i stawonogów niebędących przedmiotem zwalczania. <p>W warunkach stosowania uwzględnia się, w stosownych przypadkach, środki zmniejszające ryzyko.</p> <p>Wnioskodawca przedkłada Komisji, państwu członkowskim oraz Urzędowi informacje potwierdzające na temat:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. profilu toksykologicznego metabolitów zawierających grupę funkcyjną 3-fenoksybenzoilu; 2. potencjalnej toksyczności względnej poszczególnych izomerów cypermetryny, zwłaszcza enancjomeru (1S cis aR); 3. wpływu procesów uzdatniania wody na charakter pozostałości obecnych w wodach powierzchniowych i podziemnych, w przypadku gdy wody powierzchniowe lub podziemne pobiera się w celu wykorzystania jako wody pitnej.

Nr	Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość (*)	Data zatwierdzenia	Data wygaśnięcia zatwierdzenia	Przepisy szczegółowe
						<p>4. pkt 3.6.5 i 3.8.2 załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, zmienionego rozporządzeniem (UE) 2018/605.</p> <p>Wnioskodawca przedkłada informacje, o których mowa w pkt 1, do dnia 30 października 2020 r.; informacje, o których mowa w pkt 2, przedkłada się w ciągu dwóch lat od daty opublikowania przez Komisję wytycznych dotyczących oceny mieszanin izomerów; natomiast informacje, o których mowa w pkt 3, przedkłada się w ciągu dwóch lat od daty publikacji przez Komisję wytycznych w sprawie oceny wpływu procesów uzdatniania wody na charakter pozostałości obecnych w wodach powierzchniowych i podziemnych.</p> <p>W odniesieniu do pkt 3.6.5 i 3.8.2 załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, zmienionego rozporządzeniem (UE) 2018/605, do dnia 30 października 2021 r. przedkłada się zaktualizowaną ocenę wcześniej przedłożonych informacji oraz, w stosownych przypadkach, dodatkowe informacje potwierdzające, że nie występuje działanie androgenne na układ hormonalny.”</p>

(*) Dodatkowe dane szczegółowe dotyczące identyfikacji i specyfikacji substancji czynnej znajdują się w sprawozdaniu w sprawie odnowienia.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2019/1691**z dnia 9 października 2019 r.****zmieniające załącznik V do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE⁽¹⁾, w szczególności jego art. 131,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik V do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 zawiera wykaz substancji, które są zwolnione z obowiązku rejestracji zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. b) tego rozporządzenia.
- (2) Produkt pofermentacyjny jest pozostałością materiału półstałego lub płynnego, który został zdezynfekowany i ustabilizowany w procesie oczyszczania biologicznego, którego ostatnim etapem jest etap fermentacji beztlenowej, oraz w przypadku którego materiały użyte w tym procesie są materiałami biodegradowalnymi pochodzącymi wyłącznie z segregowanych materiałów innych niż niebezpieczne, takich jak odpady żywnościowe, obornik i rośliny energetyczne. Biogaz powstały w wyniku tego samego procesu, co produkt pofermentacyjny lub z innych procesów fermentacji beztlenowej, jak również kompost powstały w procesie rozkładu tlenowego podobnych materiałów biodegradowalnych, są już wymienione w załączniku V do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006. W związku z tym produkt pofermentacyjny, który nie jest odpadem lub przestał być odpadem, powinien być również wymieniony w tym załączniku, ponieważ wymóg rejestracji tej substancji byłby niewłaściwy i zbędny, zaś jej zwolnienie z tytułów II, V i VI rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 nie powoduje uszczerbku dla celów tego rozporządzenia.
- (3) Do tej pory nie złożono żadnych wniosków o rejestrację w odniesieniu do produktu pofermentacyjnego. Wpis dotyczący produktu pofermentacyjnego w wykazie znajdującym się w załączniku V do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 powinien jasno określać, że produkt pofermentacyjny jest zwolniony z obowiązku rejestracji, z powodów analogicznych do tych, które uzasadniają istniejące zwolnienie dotyczące kompostu i biogazu, eliminując w ten sposób wątpliwości producentów i użytkowników produktu pofermentacyjnego oraz organów egzekwowania prawa.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik V do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 133 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006,

⁽¹⁾ Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku V do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 października 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załączniku V do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 pkt 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Kompost, biogaz i produkt pofermentacyjny.”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/1692**z dnia 9 października 2019 r.****w sprawie stosowania niektórych przepisów rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczących rejestracji i udostępniania danych po upływie ostatecznego terminu rejestracji substancji wprowadzonych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE⁽¹⁾, w szczególności jego art. 132,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu uniknięcia przeciążania organów oraz osób fizycznych i prawnych pracą związaną z rejestracją substancji, które już znajdowały się na rynku wewnętrznym, gdy wchodziło w życie rozporządzenie (WE) nr 1907/2006, w art. 23 tego rozporządzenia ustanowiono system przejściowy dla substancji wprowadzonych. W związku z tym ustanowiono szereg różnych przejściowych terminów rejestracji takich substancji. Z art. 23 ust. 3 tego rozporządzenia wynika, że ostateczny termin rejestracji w tym systemie przejściowym upłynął w dniu 1 czerwca 2018 r.
- (2) W celu zapewnienia równości między podmiotami zajmującymi się produkcją lub wprowadzaniem do obrotu substancji wprowadzonych i niewprowadzonych konieczne jest określenie, czy po wygaśnięciu systemu przejściowego można stosować przepisy określające korzystne warunki rejestracji substancji wprowadzonych. W odniesieniu do tych przepisów należy zatem ustalić odpowiednią, uzasadnioną i jasną datę graniczną, po której przepisów tych nie należy dłużej stosować lub można je stosować wyłącznie w szczególnych okolicznościach.
- (3) W art. 3 ust. 30 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 określono warunki obliczania ilości substancji wprowadzonych rocznie na podstawie średniej wielkości produkcji lub przywozu z poprzedzających trzech lat kalendarzowych. Pierwszym środkiem zapewnienia podmiotom gospodarczym wystarczającej ilości czasu na niezbędne dostosowanie ich metod obliczania powinno być określenie daty granicznej stosowania tych warunków. Zgodnie z definicją terminu „rocznie” w art. 3 pkt 30 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, datę graniczną należy ustalić na koniec tego roku kalendarzowego (31 grudnia 2019 r.).
- (4) Zgodnie z intencją prawodawcy, aby ograniczyć możliwy wpływ obowiązku rejestracji na substancje produkowane lub importowane w małej ilości, w art. 12 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 określono mniej rygorystyczne wymogi informacyjne dotyczące rejestracji niektórych substancji wprowadzonych produkowanych lub importowanych w małej ilości, o ile nie spełniają one kryteriów określonych w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006. Zgodnie z art. 23 ust. 3 tego rozporządzenia wspomniane substancje wprowadzone produkowane lub importowane w małej ilości należało zarejestrować do dnia rejestracji przypadającego na dzień 1 czerwca 2018 r. Drugim środkiem powinno być dopuszczenie stosowania tego przepisu po 1 czerwca 2018 r. wobec rejestrujących, którzy przystępują do rejestracji lub aktualizują dokumentację zgodnie z art. 12 ust. 1 lit. b), aby zapewnić im równe traktowanie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1.

- (5) W dniu 1 czerwca 2018 r. zakończyło się formalne funkcjonowanie forów wymiany informacji o substancjach (SIEF). Trzecim środkiem powinno być rozszerzenie obowiązków rejestrujących w zakresie ciągłego udostępniania danych i zachęcanie rejestrujących do korzystania z podobnych nieformalnych platform komunikacji, aby mogli w sposób ciągły spełniać wymogi w zakresie rejestracji i udostępniania danych na mocy zarówno rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, jak i rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2016/9⁽²⁾.
- (6) Jako czwarty środek należy określić, że do określonej daty granicznej potencjalny rejestrujący, który dokonał wstępnej rejestracji substancji wprowadzonej zgodnie z art. 28 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, nie jest zobowiązany do stosowania procedury zapytania określonej w art. 26 tego rozporządzenia, ponieważ cel procedury zapytania osiągnięto już wstępną rejestracją.
- (7) Konieczne jest zapewnienie, aby procedury rozstrzygania sporów w zakresie udostępniania danych były łatwe do zidentyfikowania. W związku z tym zasady udostępniania danych określone w art. 30 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 powinny nadal obowiązywać do określonej daty granicznej. Po tej dacie granicznej zastosowanie powinny mieć jedynie przepisy dotyczące udostępniania danych określone w art. 26 i 27 tego rozporządzenia.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 133 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Obliczanie ilości substancji wprowadzonych

Szczególna metoda obliczania ilości substancji wprowadzonych rocznie, określona w art. 3 ust. 30 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, obowiązuje tylko do dnia 31 grudnia 2019 r. Po zakończeniu przez rejestrującego rejestracji danej substancji oblicza on ilość swojej substancji na rok kalendarzowy zgodnie z art. 3 ust. 30 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006.

Artykuł 2

Wymogi rejestracyjne w odniesieniu do niektórych substancji wprowadzonych produkowanych lub importowanych w małej ilości

Wygaśnięcie systemu przejściowego dla substancji wprowadzonych, określonego w rozporządzeniu (WE) nr 1907/2006, nie ma wpływu na stosowanie art. 12 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia.

Artykuł 3

Obowiązki w zakresie udostępniania danych po rejestracji

Po rejestracji substancji rejestrujący, w tym ci, którzy przedkładają dane wspólnie z innymi rejestrującymi, nadal wypełniają swoje obowiązki w zakresie udostępniania danych w sposób uczciwy, przejrzysty i niedyskryminujący, jak określono w tytule III rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 oraz w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2016/9. W tym kontekście rejestrujący mogą korzystać z nieformalnych platform komunikacji podobnych do forów wymiany informacji o substancji, o których mowa w art. 29 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006.

Artykuł 4

Obowiązek zwrócenia się z zapytaniem oraz udostępnianie danych dotyczących substancji wprowadzonych

1. W przypadku gdy negocjacje w sprawie udostępniania danych prowadzone zgodnie z art. 30 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 zakończą się brakiem porozumienia, przepisy tego artykułu stosuje się tylko do dnia 31 grudnia 2019 r.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/9 z dnia 5 stycznia 2016 r. w sprawie wspólnego przedkładania i udostępniania danych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) (Dz.U. L 3 z 6.1.2016, s. 41).

2. Po dniu 31 grudnia 2019 r. rejestracje wstępne dokonane zgodnie z art. 28 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 tracą ważność, a art. 26 i 27 mają zastosowanie do wszystkich substancji wprowadzonych.

Artykuł 5

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 października 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/1693**z dnia 9 października 2019 r.****nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz felg stalowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7,

po konsultacji z państwami członkowskimi,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. Wszczęcie postępowania

- (1) W dniu 15 lutego 2019 r. na podstawie art. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 („rozporządzenie podstawowe”) Komisja Europejska („Komisja”) wszczęła dochodzenie antydumpingowe dotyczące przywozu do Unii felg stalowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL” lub „państwo, którego dotyczy postępowanie”). Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu postępowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾ („zawiadomienie o wszczęciu”).
- (2) Komisja wszczęła dochodzenie w następstwie skargi złożonej w dniu 3 stycznia 2019 r. przez Stowarzyszenie Europejskich Producentów Kół („EUWA” lub „skarżący”) w imieniu producentów reprezentujących ponad 25 % ogólnej unijnej produkcji felg stalowych. W skardze przedstawiono dowody na wystąpienie dumpingu i wynikającej z niego istotnej szkody, które były wystarczające, by uzasadnić wszczęcie dochodzenia.
- (3) W następstwie zawiadomienia o wszczęciu Komisja otrzymała szereg pytań i uwag dotyczących definicji produktu objętego postępowaniem. W tym względzie Komisja doprecyzowała zakres definicji produktu w zawiadomieniu zmieniającym zawiadomienie o wszczęciu⁽³⁾.
- (4) Zgodnie z art. 14 ust. 5a rozporządzenia podstawowego Komisja rejestruje przywóz będący przedmiotem dochodzenia antydumpingowego w okresie wcześniejszego informowania, chyba że dysponuje wystarczającymi dowodami potwierdzającymi, że nie są spełnione określone wymogi. Jednym z tych wymogów, jak wspomniano w art. 10 ust. 4 lit. d) rozporządzenia podstawowego, jest dalszy znaczny wzrost przywozu poza rozmiarem przywozu, który spowodował szkodę, w okresie objętym dochodzeniem. Zgodnie z danymi Eurostatu przywóz w kilogramach felg stalowych z ChRL zmniejszył się w ciągu pierwszych czterech miesięcy po wszczęciu dochodzenia (tzn. od marca 2019 r. do czerwca 2019 r.) o 72 % w porównaniu z tym samym okresem w 2018 r. i o 74 % w odniesieniu do średniej z czterech miesięcy w okresie objętym dochodzeniem (2018 r. – zob. motyw 23). Komisja zauważyła ponadto, że wielkość przywozu produktu objętego postępowaniem według bazy danych systemu Surveillance 2

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu felg stalowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. C 60 z 15.2.2019, s. 19).

⁽³⁾ Zawiadomienie zmieniające zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu felg stalowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. C 111 z 25.3.2019, s. 52).

wyказuje podobny znaczny spadek w zakresie przywozu. W związku z tym Komisja nie poddała przywozu produktu objętego postępowaniem wymogowi rejestracji wynikającemu z art. 14 ust. 5a rozporządzenia podstawowego, ponieważ nie został spełniony drugi istotny warunek określony w art. 10 ust. 4, tj. nie nastąpił dalszy znaczny wzrost przywozu.

1.2. Zainteresowane strony

- (5) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja wezwała zainteresowane strony do skontaktowania się z nią w celu wzięcia udziału w dochodzeniu. Ponadto Komisja w szczególności poinformowała skarżącego, innych znanych producentów unijnych, znanych producentów eksportujących, władze ChRL, znanych importerów i użytkowników o wszczęciu dochodzenia oraz zaprosiła ich do wzięcia udziału w tym dochodzeniu.
- (6) Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag na temat wszczęcia dochodzenia oraz złożenia wniosku o przesłuchanie przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu.

1.3. Kontrola wyrywkowa

- (7) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja oznajmiła, że może dokonać kontroli wyrywkowej zainteresowanych stron zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

1.3.1. Kontrola wyrywkowa producentów unijnych

- (8) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja stwierdziła, że podjęła decyzję o objęciu dochodzeniem do rozsądnej liczby producentów unijnych, dokonując kontroli wyrywkowej, oraz że tymczasowo wybrała próbę producentów unijnych. Komisja dobrała próbę na podstawie informacji, którymi dysponowała na etapie wszczęcia postępowania. Podstawą próby była wielkość produkcji i sprzedaży produktu podobnego w UE w okresie objętym dochodzeniem. Wspomniana próba obejmowała trzech producentów unijnych. Producenci unijni objęci próbą znajdujący się w trzech różnych państwach członkowskich reprezentują ponad 35 % szacowanej całkowitej produkcji i wielkości sprzedaży produktu podobnego w Unii. Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie uwag w sprawie wstępnie dobranej próby. Tylko EUWA zgłosiło uwagi i wystąpiło o uwzględnienie jednego dodatkowego przedsiębiorstwa, aby poprawić reprezentatywność próby. W następstwie tych uwag Komisja podjęła decyzję o dodaniu jednego przedsiębiorstwa. Ten producent unijny odmówił jednak współpracy w ramach dochodzenia. Potwierdzono zatem wstępną próbę składającą się z trzech producentów unijnych. Próba jest reprezentatywna dla przemysłu Unii.
- (9) Producenci unijni objęci próbą, a także pozostali producenci unijni biorący udział w dochodzeniu – z obawy przed działaniami odwetowymi ze strony niektórych z ich klientów – zwrócili się do Komisji z wnioskiem o nieujawnianie ich tożsamości podczas postępowania na podstawie art. 19 rozporządzenia podstawowego. Komisja na podstawie odpowiedniego powodu wskazanego we wniosku zgodziła się zapewnić anonimowość producentom unijnym.

1.3.2. Kontrola wyrywkowa importerów

- (10) Aby podjąć decyzję co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby dokonać doboru próby, Komisja zwróciła się do importerów niepowiązanych o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu.
- (11) Dwóch importerów niepowiązanych przedstawiło wymagane informacje. Ze względu na tak niewielką liczbę Komisja uznała, że kontrola wyrywkowa nie jest konieczna.

1.3.3. Kontrola wyrywkowa producentów eksportujących w ChRL

- (12) Aby podjąć decyzję co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby dokonać doboru próby, Komisja wezwała wszystkich producentów eksportujących w ChRL do udzielenia informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu. Ponadto Komisja zwróciła się do Misji Chińskiej Republiki Ludowej w Unii Europejskiej o wskazanie innych producentów eksportujących, którzy ewentualnie byłiby zainteresowani udziałem w dochodzeniu, lub skontaktowanie się z nimi.

- (13) Dwadzieścia siedem przedsiębiorstw w państwie, którego dotyczy postępowanie, dostarczyło wymagane informacje i wyraziło zgodę na włączenie ich do próby. Komisja postanowiła objąć próbą dwadzieścia podmiotów spośród producentów eksportujących/grup producentów eksportujących. Siedmiu producentów zgłosiło brak wywozu produktu objętego postępowaniem do UE w okresie objętym dochodzeniem, w związku z czym uznano, że nie mogą oni zostać objęci próbą. Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja wybrała próbę trzech przedsiębiorstw, na których w normalnych okolicznościach i w danym czasie można było przeprowadzić badanie. Podstawą doboru próby była największa wielkość wywozu do Unii, ale wzięto pod uwagę również uwzględnienie w próbie wszystkich rodzajów felg stalowych (felg stalowych stosowanych w samochodach osobowych i pojazdach użytkowych).
- (14) Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w kwestii doboru próby zasięgnięto opinii wszystkich znanych producentów eksportujących, których dotyczy postępowanie, oraz organów państwa, którego dotyczy postępowanie. Żaden z tych podmiotów nie zgłosił uwag.
- (15) Następnie jedno z przedsiębiorstw objętych próbą odmówiło współpracy i zostało zastąpione przez kolejnego pod względem wielkości producenta eksportującego.
- (16) W następstwie wizyty weryfikacyjnej, biorąc pod uwagę znaczące braki w informacjach dostarczonych przez jednego producenta eksportującego objętego próbą Komisja postanowiła nie uwzględniać tych informacji, na podstawie art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego⁽⁴⁾.
- (17) Ponadto w wyniku wykluczenia niektórych rodzajów produktu z zakresu niniejszego dochodzenia, jak określono w sekcji 2.3 poniżej, jeden ze współpracujących producentów eksportujących objętych próbą nie był już objęty niniejszym dochodzeniem.
- (18) W związku z tym próba została ograniczona do jednego przedsiębiorstwa odpowiadającego za około 20 % chińskiego wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem. Biorąc pod uwagę stopień braku współpracy w próbie oraz niewystarczający czas na dobór nowej próby, Komisja tymczasowo postanowiła na podstawie art. 17 ust. 4 rozporządzenia podstawowego zastosować odpowiednie przepisy art. 18 rozporządzenia podstawowego.

1.4. Indywidualne badanie

- (19) Pierwotnie dziesięciu producentów eksportujących, którzy odesłali formularze kontroli wrywkowej, złożyło wnioski o indywidualne badanie na podstawie art. 17 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. W dniu wszczęcia postępowania Komisja udostępniła kwestionariusz online. Ponadto ogłaszając skład próby, Komisja poinformowała producentów eksportujących, którzy nie zostali włączeni do próby, o konieczności udzielenia odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, jeżeli chcą oni zostać objęci indywidualnym badaniem. Żadne z przedsiębiorstw nie przesłało jednak odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. W związku z tym nie przyznano możliwości indywidualnego badania.

1.5. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i wizyty weryfikacyjne

- (20) Komisja przesłała rządowi Chińskiej Republiki Ludowej („rząd ChRL”) kwestionariusz dotyczący istnienia znaczących zakłóceń w ChRL w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego. Kwestionariusze dla producentów unijnych, importerów, użytkowników i producentów eksportujących udostępniono w internecie⁽⁵⁾ w dniu wszczęcia postępowania.
- (21) Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano od trzech producentów unijnych objętych próbą oraz od trzech producentów eksportujących objętych próbą. Jeden niepowiązany importer dostarczył Komisji odpowiedź na pytania zawarte w kwestionariuszu; odpowiedź ta była jednak niekompletna, a podmiot ten przestał współpracować w ramach dochodzenia, gdy zwrócono się do niego o dalsze uzupełnienie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Nie otrzymano żadnej odpowiedzi od rządu ChRL.
- (22) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszystkie informacje, które uznała za niezbędne do tymczasowego stwierdzenia dumpingu oraz określenia wynikającej z niego szkody, a także interesu Unii. Wizyty weryfikacyjne na podstawie art. 16 rozporządzenia podstawowego odbyły się na terenie następujących podmiotów:

Producenci unijni

- przedsiębiorstwo C, Unia Europejska,
- przedsiębiorstwo E, Unia Europejska,

⁽⁴⁾ Zob. sekcja 3.1 rozporządzenia.

⁽⁵⁾ Dostępne na stronie: http://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2383 (ostatnie wyświetlenie w dniu 15 lipca 2019 r.).

— przedsiębiorstwo H, Unia Europejska,

Stowarzyszenie producentów unijnych

— EUWA, Bruksela, Belgia,

Producenci eksportujący w ChRL

— Hangtong Group:

— Zhejiang Hangtong Machinery Manufacture Co., Ltd. (producent), Taizhou, Chiny,

— Ningbo Hi-Tech Zone Tongcheng Auto Parts Co., Ltd. (handlowiec), Ningbo, Chiny,

— Ningbo Wheelsky Company Limited (handlowiec offshore), Ningbo, Chiny;

— Xingmin Group:

— Xingmin Intelligent Transportation Systems Co., Ltd. (producent eksportujący), Longkou, Chiny,

— Tangshan Xingmin Wheels Co., Ltd. (producent), Tangshan, Chiny,

— Xianning Xingmin Wheels Co., Ltd. (producent), Xianning, Chiny.

1.6. Okres objęty dochodzeniem i okres badany

- (23) Dochodzenie w sprawie dumpingu i szkody objęło okres od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia 31 grudnia 2018 r. („okres objęty dochodzeniem”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęła okres od dnia 1 stycznia 2015 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

1.7. Procedura określania wartości normalnej na podstawie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego

- (24) W świetle wystarczających dowodów dostępnych na początku dochodzenia, które wykazują istnienie znaczących zakłóceń w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego, Komisja uznała za właściwe wszczęcie dochodzenia, uwzględniając art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego.
- (25) W związku z tym, w celu zebrania danych niezbędnych do ewentualnego zastosowania art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego, w zawiadomieniu o wszczęciu Komisja zwróciła się do wszystkich producentów eksportujących w państwie, którego dotyczy postępowanie, o dostarczenie informacji wymaganych w załączniku III do zawiadomienia o wszczęciu w odniesieniu do materiałów stosowanych do produkcji felg stalowych. Dwudziestu trzech producentów eksportujących dostarczyło stosowne informacje.
- (26) W celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne do dochodzenia w odniesieniu do domniemyanych znaczących zakłóceń w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego Komisja przesłała kwestionariusz również do rządu ChRL. Nie otrzymano żadnej odpowiedzi od rządu ChRL. Następnie Komisja poinformowała rząd ChRL, że do ustalenia istnienia znacznych zakłóceń w ChRL wykorzysta fakty dostępne w rozumieniu art. 18 rozporządzenia podstawowego.
- (27) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja wezwała również wszystkie zainteresowane strony do przedstawienia swoich opinii i informacji oraz do dostarczenia dowodów potwierdzających stosowność zastosowania art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego w terminie 37 dni od daty opublikowania tego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Jeden producent eksportujący zgłosił uwagi dotyczące istnienia znaczących zakłóceń.
- (28) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja wskazała również, że w świetle dostępnych dowodów, aby określić wartość normalną na podstawie niezniekształconych cen lub wartości odniesienia, konieczne może okazać się wybranie odpowiedniego reprezentatywnego kraju zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (29) W dniu 6 marca 2019 r. Komisja opublikowała pierwszą notę do akt („nota z dnia 6 marca 2019 r.”) ⁽⁶⁾, w której zwróciła się o opinie zainteresowanych stron na temat odpowiednich źródeł, z których Komisja może skorzystać w celu określenia wartości normalnej, zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. e) akapit drugi rozporządzenia podstawowego. W nocy tej Komisja przedstawiła wykaz wszystkich czynników produkcji, takich jak materiały, energia i siła robocza,

⁽⁶⁾ Nr t19.001009.

wykorzystywanych przez producentów eksportujących w produkcji produktu objętego postępowaniem. Ponadto w oparciu o kryteria wyboru niezniekształconych cen lub wartości odniesienia Komisja określiła możliwe reprezentatywne kraje (mianowicie: Argentyna, Brazylia, Kolumbia, Malezja, Meksyk, Rosja, Republika Południowej Afryki, Tajlandia i Turcja).

- (30) Komisja dała wszystkim zainteresowanym stronom możliwość przedstawienia uwag. Komisja otrzymała uwagi od jednego producenta eksportującego i od skarżącego. Rząd ChRL nie przedstawił żadnych uwag.
- (31) Komisja odniosła się do otrzymanych uwag dotyczących noty z dnia 6 marca 2019 r. w drugiej notce dotyczącej źródeł do celów określenia wartości normalnej z dnia 16 kwietnia 2019 r. („nota z dnia 16 kwietnia 2019 r.”) (?). Komisja ustaliła również wykaz czynników produkcji i stwierdziła, że na tym etapie Brazylia jest najbardziej odpowiednim reprezentatywnym krajem na podstawie art. 2 ust. 6a lit. a) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego. Ustalenie ostatecznego wykazu kodów HS, do których należy zaklasyfikować czynniki produkcji, na tym etapie nie było możliwe. Ponieważ w ramach niektórych potencjalnych kodów HS nie dokonywano przywozu do Brazylii, Komisja stwierdziła na tym etapie, że w razie potrzeby za odpowiednie reprezentatywne kraje można również uznać Turcję i Republikę Południowej Afryki. Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie uwag. Komisja otrzymała uwagi tylko od skarżącego. W niniejszym rozporządzeniu odniesiono się do tych uwag.

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty postępowaniem

- (32) Produktem objętym postępowaniem, zgodnie ze zmianami zawartymi w zawiadomieniu, o którym mowa w motywie 3, są felgi stalowe, nawet z akcesoriami i nawet z założonymi oponami, przeznaczone do:
- ciągników balastowych,
 - pojazdów silnikowych do przewozu osób lub do transportu towarów,
 - pojazdów silnikowych specjalnego przeznaczenia (np. pojazdów strażackich, polewaczek),
 - przyczep, naczep, przyczep kempingowych i podobnych pojazdów, bez napędu mechanicznego,
- pochodzące z ChRL obecnie objęte kodami CN ex 8708 70 10, ex 8708 70 99 i ex 8716 90 90 (kody TARIC 8708 70 10 80, 8708 70 10 85, 8708 70 99 20, 8708 70 99 80, 8716 90 90 95 i 8716 90 90 97) („produkt objęty postępowaniem”).

- (33) Wyłączone są następujące produkty:
- felgi stalowe do montażu przemysłowego ciągników kierowanych przez pieszego, objętych obecnie podpozycją 8701 10,
 - felgi do quadów drogowych,
 - piasty kół w kształcie gwiazdy, odlewane w jednym kawałku, ze stali,
 - felgi do pojazdów silnikowych specjalnie zaprojektowane do innych zastosowań niż na drogach publicznych (na przykład do ciągników rolniczych lub leśnych, do wózków widłowych, do ciągników samolotowych, do pojazdów samowładowczych przeznaczonych do użytku poza drogami publicznymi).

2.2. Produkt podobny

- (34) W toku dochodzenia wykazano, że następujące produkty mają takie same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne, a także te same podstawowe zastosowania:
- produkt objęty postępowaniem,
 - produkt produkowany i sprzedawany na rynku krajowym ChRL,
 - produkt wytwarzany i sprzedawany na rynku krajowym Brazylii, która służyła jako reprezentatywny kraj w rozumieniu art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego, oraz
 - produkt wytwarzany i sprzedawany w Unii przez przemysł Unii.
- (35) Komisja uznała zatem na tym etapie postępowania, że są to produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

(?) Nr t19.001778.

2.3. Argumenty dotyczące zakresu definicji produktu

- (36) Jeden z producentów eksportujących objętych próbą stwierdził, że felgi stalowe przeznaczone specjalnie do przyczep do samochodów osobowych i przyczep kempingowych zaklasyfikowanych do kodu CN 8716 90 90 o średnicy obręczy mniejszej lub równej 16 cali powinno się wykluczyć z zakresu definicji produktu, ponieważ nie są one produkowane w Unii i nie mają tych samych podstawowych właściwości technicznych co wszystkie inne produkty objęte zakresem definicji produktu.
- (37) W kwestii właściwości technicznych przedsiębiorstwo to stwierdziło, że specyfikacje dla kół do przyczep do samochodów i kół do przyczep kempingowych, w szczególności w odniesieniu do wytrzymałości (a zatem również badań), są niższe niż w przypadku kół do samochodów osobowych. Ponadto muszą one spełniać określone specyfikacje w związku z większym obciążeniem i mniejszą prędkością dla takich kół, aby mogły być sprzedawane w Unii. Oznacza to również, że felgi stalowe do przyczep kempingowych lub przyczep do samochodów osobowych nie mogą być zgodnie z prawem sprzedawane ani stosowane jako felgi stalowe do samochodów osobowych. Przedsiębiorstwo wskazało również, że felgi stalowe do przyczep kempingowych lub przyczep do samochodów pasażerskich należy zaklasyfikować do kodu CN 8716 90 90, a felgi stalowe do samochodów osobowych powinno się zaklasyfikować do pozycji 8708.
- (38) W toku dochodzenia Komisja otrzymała ponadto uwagi dotyczące potencjalnego wykluczenia z zakresu dochodzenia felg do przyczep rolniczych i innego wykorzystywanego na polach ciągniętego sprzętu rolniczego, których średnica obręczy jest mniejsza niż 16 cali lub równa tej wartości. W zawiadomieniu o wszczęciu wyraźnie wykluczono „felgi do pojazdów silnikowych specjalnie zaprojektowane do innych zastosowań niż na drogach publicznych (na przykład do ciągników rolniczych lub leśnych, do wózków widłowych, do ciągników samolotowych, do pojazdów samowładawczych przeznaczonych do użytku poza drogami publicznymi)”. Felgi stalowe do pojazdów bez napędu mechanicznego, takich jak przyczepy rolnicze i inne ciągnięte urządzenia rolnicze wykorzystywane w polu, były jednak pierwotnie objęte zakresem definicji produktu. Twierdzono, że podobnie jak stalowe felgi do przyczep kempingowych i przyczep do samochodów osobowych, felgi takie również mają inne właściwości techniczne i nie mogą być stosowane zamiennie z pozostałymi produktami objętymi zakresem definicji produktu.
- (39) W dniu 24 czerwca 2019 r. Komisja opublikowała notatkę do akt, w której wzywa wszystkie zainteresowane strony do zgłaszania uwag na temat powyższych argumentów dotyczących zakresu definicji produktu. Skarżący, trzech producenci eksportujący i jeden unijny importer zgłosili uwagi do powyższej notatki. Wszystkie te strony poparły argument dotyczący wykluczenia produktów, który podsumowano w motywach 36 i 38 powyżej.

2.4. Wniosek dotyczący produktu objętego postępowaniem

- (40) Dochodzenie wykazało, że felgi, o których mowa w motywach 36 i 38, mają ograniczoną średnicę o rozmiarze 16 cali lub mniejszą od tej wartości i mają inne właściwości techniczne niż pozostałe rodzaje felg objętych zakresem definicji produktu, ponieważ nie są one przeznaczone do samych pojazdów silnikowych i nie mogą być do nich stosowane. W związku z tym Komisja wstępnie ustaliła, że należy wykluczyć te produkty.
- (41) Po wykluczeniu produktów opisanym w motywie 40 powyżej jednego z producentów eksportujących objętych próbą, który produkował i wywoził do Unii tylko produkt wykluczonego rodzaju, nie uznaje się już za producenta eksportującego produktu objętego postępowaniem.
- (42) W związku z tym produkt objęty postępowaniem definiuje się tymczasowo jako felgi stalowe, nawet z akcesoriami i nawet z założonymi oponami, przeznaczone do:
- ciągników balastowych,
 - pojazdów silnikowych do przewozu osób lub do transportu towarów,
 - pojazdów silnikowych specjalnego przeznaczenia (np. pojazdów strażackich, polewaczek),
 - przyczep lub naczep, bez napędu mechanicznego, do ciągników balastowych,

pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej obecnie objęte kodami CN ex 8708 70 10, ex 8708 70 99 i ex 8716 90 90 (kody TARIC 8708 70 10 80, 8708 70 10 85, 8708 70 99 20, 8708 70 99 80, 8716 90 90 95 i 8716 90 90 97) („produkt objęty postępowaniem”).

Wyłączone są następujące produkty:

- felgi stalowe do montażu przemysłowego ciągników kierowanych przez pieszego, objętych obecnie podpozycją 8701 10,

- felgi do quadów drogowych,
- piasty kół w kształcie gwiazdy, odlewane w jednym kawałku, ze stali,
- felgi do pojazdów silnikowych specjalnie zaprojektowane do innych zastosowań niż na drogach publicznych (na przykład do ciągników rolniczych lub leśnych, do wózków widłowych, do ciągników samolotowych, do pojazdów samowładowczych przeznaczonych do użytku poza drogami publicznymi),
- felgi do przyczep do samochodów osobowych, przyczep kempingowych, przyczep rolniczych i innych ciągniętych urządzeń rolniczych wykorzystywanych w polu, o średnicy nie większej niż 16 cali.

3. DUMPING

3.1. Uwagi wstępne

- (43) Jak wyjaśniono w motywie 17, w próbie pozostało tylko dwóch producentów eksportujących, których następnie zweryfikowano.
- (44) W odniesieniu do jednego z tych przedsiębiorstw Komisja zdecydowała się skorzystać z przepisów art. 18 rozporządzenia podstawowego, a w szczególności art. 18 ust. 1 zdanie pierwsze, i nie uwzględniła przekazanych informacji. Decyzję tę podjęto, ponieważ przedstawione dane dotyczące sprzedaży eksportowej zostały uznane za niewiarygodne, gdyż były niezgodne ze zbadanymi sprawozdaniami finansowymi przedsiębiorstwa. W związku z tym Komisja nie otrzymała informacji niezbędnych do ustalenia marginesu dumpingu dla przedsiębiorstwa.
- (45) Zgodnie z art. 18 ust. 4 rozporządzenia podstawowego zainteresowaną stroną powiadomiono o przyczynach pominięcia przedstawionych danych i zapewniono jej możliwość udzielenia dalszych wyjaśnień.
- (46) Przedsiębiorstwo przedstawiło swoje uwagi na temat zamiaru zastosowania art. 18 rozporządzenia podstawowego przez Komisję, a rzecznik praw stron w postępowaniach w sprawie handlu przeprowadził na wniosek tego przedsiębiorstwa przesłuchanie. Ze względu na poufny i specyficzny dla przedsiębiorstwa charakter odrzuconych danych i uwag przedłożonych przez przedsiębiorstwo oraz przedstawionych podczas przesłuchania szczegóły ustaleń Komisji w tej kwestii ujawniono odnośnemu przedsiębiorstwu w oddzielnym specjalnym dokumencie ujawniającym ustalenia tymczasowe.
- (47) Ponieważ uwagi przedłożone przez przedsiębiorstwo i przedstawione podczas przesłuchania z udziałem rzecznika praw stron nie zmieniały faktów ani wniosków ustalonych przez Komisję podczas wizyty weryfikacyjnej na terenie przedsiębiorstwa, Komisja wstępnie potwierdziła wykorzystanie faktów dostępnych w odniesieniu do tego producenta eksportującego.
- (48) W związku z tym poniższy opis obliczania marginesu dumpingu odnosi się do jednego pozostającego w próbie przedsiębiorstwa.

3.2. Wartość normalna

- (49) Zgodnie z art. 2 ust. 1 rozporządzenia podstawowego „[p]odstawą obliczenia wartości normalnej są zwykle ceny uiszczane lub należne w zwykłym obrocie handlowym przez niezależnych nabywców w kraju wywozu”.
- (50) Jednak zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego „w przypadku stwierdzenia [...], że ze względu na istnienie w kraju wywozu znaczących zakłóceń w rozumieniu lit. b) nie jest właściwe stosowanie cen i kosztów krajowych w tym kraju, wartość normalną konstruuje się wyłącznie na podstawie kosztów produkcji i sprzedaży odzwierciedlających niezniekształcone ceny lub wartości odniesienia” oraz skonstruowana wartość normalna „obejmuje niezniekształconą i odpowiednią kwotę kosztów administracyjnych, kosztów sprzedaży i kosztów ogólnych oraz zyski”. Jak wyjaśniono poniżej, w obecnym dochodzeniu Komisja stwierdziła, że w oparciu o dostępne dowody oraz ze względu na brak współpracy ze strony rządu ChRL zastosowanie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego było właściwe.

3.2.1. Istnienie znaczących zakłóceń

3.2.1.1. Wprowadzenie

- (51) Zgodnie z definicją w art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego „znaczące zakłócenia to te zakłócenia, które występują wówczas, gdy podane ceny lub koszty, w tym koszty surowców i energii, nie wynikają z działania sił rynkowych, ponieważ wywiera na nie wpływ istotna interwencja rządowa. Przy ocenie istnienia znaczących zakłóceń uwzględnia się m.in. potencjalny wpływ jednego z następujących elementów lub kilku z nich:
- rynek jest w znacznej mierze obsługiwany przez przedsiębiorstwa będące własnością władz kraju wywozu lub będące pod kontrolą lub politycznym nadzorem tych władz lub też działające zgodnie ze wskazówkami tych władz,
 - obecność przedstawicieli państwa w przedsiębiorstwach umożliwia ingerowanie w ceny lub koszty,
 - polityka publiczna lub działania publiczne, które faworyzują dostawców krajowych lub w inny sposób wpływają na działanie sił rynkowych,
 - brak, dyskryminujące stosowanie bądź niedostateczne egzekwowanie przepisów dotyczących upadłości, prawa spółek czy prawa rzeczowego,
 - zniekształcone koszty wynagrodzeń;
 - dostęp do finansowania uzyskuje się dzięki instytucjom, które wdrażają cele polityki publicznej lub w inny sposób nie działają niezależnie od państwa”.
- (52) Zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego przy ocenie istnienia znaczących zakłóceń w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. a) bierze się pod uwagę m.in. niewyczerpujący wykaz elementów wymienionych w tym pierwszym przepisie. Zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego przy ocenie istnienia znaczących zakłóceń uwzględnia się potencjalny wpływ jednego ze wspomnianych powyżej elementów lub większej ich liczby na ceny i koszty produktu objętego postępowaniem w kraju wywozu. Ponieważ wspomniany wykaz nie ma charakteru kumulatywnego, nie wszystkie wymienione w nim elementy muszą zostać wzięte pod uwagę, aby stwierdzić istnienie znaczących zakłóceń. Ponadto te same okoliczności faktyczne mogą posłużyć do wykazania istnienia jednego elementu z wykazu lub większej ich liczby. Wszelkie wnioski dotyczące znaczących zakłóceń w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. a) muszą jednak zostać wyciągnięte na podstawie wszystkich dostępnych dowodów. Ogólna ocena istnienia zakłóceń może również obejmować ogólny kontekst i sytuację w kraju wywozu, w szczególności w sytuacji, w której system gospodarczy i administracyjny kraju wywozu jest fundamentalnie skonstruowany w sposób, który daje rządowi znaczące uprawnienia do ingerencji w gospodarkę, w konsekwencji czego ceny i koszty nie są wynikiem swobodnego rozwoju mechanizmów rynkowych.
- (53) Art. 2 ust. 6a lit. c) rozporządzenia podstawowego stanowi, że „jeśli Komisja ma uzasadnione przesłanki świadczące o możliwości istnienia znaczących zakłóceń, o których mowa w lit. b), w jakimś kraju lub w jakimś sektorze w tym kraju, oraz jeśli jest to stosowne dla skutecznego stosowania niniejszego rozporządzenia, Komisja przygotowuje, udostępnia publicznie i regularnie aktualizuje sprawozdanie opisujące okoliczności rynkowe, o których mowa w lit. b), panujące w tym kraju lub sektorze”.
- (54) Zgodnie z tym przepisem Komisja wydała sprawozdanie krajowe dotyczące ChRL (zwane dalej „sprawozdaniem”) ⁽⁸⁾, w którym wykazano istnienie istotnej interwencji rządowej na wielu poziomach gospodarki, w tym konkretne zakłócenia w zakresie wielu kluczowych czynników produkcji (takich jak grunty, energia, kapitał, surowce i siła robocza), a także w określonych sektorach (takich jak przemysł stalowy i chemiczny). Sprawozdanie to umieszczono w aktach dochodzenia na etapie wszczęcia postępowania. Skarga zawierała również pewne istotne dowody uzupełniające sprawozdanie. W momencie wszczęcia postępowania zainteresowane strony zostały wezwane do odrzucenia dowodów zawartych w aktach dochodzenia, przedstawienia uwag w ich sprawie lub ich uzupełnienia.
- (55) Skarga zawierała zaktualizowane informacje dotyczące nadwyżki mocy produkcyjnych w produkcji stali, która jest głównym surowcem do wytwarzania produktu objętego postępowaniem i stanowi ponad 60 % kosztów produkcji. Odniesiono się w niej do sprawozdania Izby Handlowej Unii Europejskiej w Chinach ⁽⁹⁾, zgodnie z którym ChRL nie spełniła obietnic w zakresie obniżenia mocy produkcyjnych do bardziej racjonalnych poziomów. Sytuację tę w szczególności kształtują:

⁽⁸⁾ Dokument roboczy służb Komisji na temat znaczących zakłóceń w gospodarce Chińskiej Republiki Ludowej do celów dochodzeń w sprawie ochrony handlu z dnia 20 grudnia 2017 r., SWD(2017) 483 final/2 (zwany dalej „sprawozdaniem”).

⁽⁹⁾ Zob. s. 15 i załącznik 14 do skargi.

- dążenie części regionów do samowystarczalności, co doprowadziło do powstania dodatkowej nadwyżki mocy produkcyjnych na szczeblu krajowym,
 - istnienie przedsiębiorstw państwowych, których funkcjonowanie nie zależy od względów związanych z zyskiem/stratą,
 - pakiet stymulacyjny rządu ChRL, który promował zwiększanie mocy produkcyjnych wśród dużych hut oraz sprawił, że małe i średnie huty ponownie stały się rentowne,
 - dostarczanie subsydiowanej energii przez rządy regionalne ⁽¹⁰⁾.
- (56) Skarżący twierdził również, że chiński popyt krajowy nie jest w stanie zapewnić utrzymania podwyższonego poziomu produkcji stali. W związku z tym skargę przekazano do Światowego Stowarzyszenia Producentów Stali, które poinformowało, że w październiku 2018 r. miesięczna wielkość produkcji w ChRL wzrosła o 9,1 % w porównaniu z październikiem 2017 r., podczas gdy w 64 krajach przekazujących dane Światowemu Stowarzyszeniu Producentów Stali wzrosła średnio tylko o 5,8 %.
- (57) Skarga zawierała informacje, że zwiększona produkcja stali w ChRL, w połączeniu ze zmniejszeniem wywozu wynikającym z niedawno wprowadzonych przez Unię Europejską i Stany Zjednoczone środków ochrony handlu, może spowodować spadek cen stali.
- (58) Ponadto skarga dotyczyła dalszych praktyk, które mają wpływ na ceny surowców:
- koszty surowców i energii w ChRL nie wynikają z działania sił rynkowych, ponieważ wywiera na nie wpływ istotna interwencja rządowa,
 - chiński rynek stali wciąż jest w znacznej mierze obsługiwany przez przedsiębiorstwa będące własnością rządu ChRL, będące pod jego kontrolą i politycznym nadzorem,
 - prawo upadłościowe, prawo spółek lub rzeczowe w ChRL wciąż nie są odpowiednio egzekwowane,
 - koszty wynagrodzeń są zniekształcone, ponieważ nie wynikają z normalnych mechanizmów rynkowych lub negocjacji pomiędzy przedsiębiorstwami i siłą roboczą.
- (59) Jak wskazano odpowiednio w motywach 26 i 27, rząd ChRL nie przedstawił uwag ani dowodów potwierdzających lub obalających dowody istniejące w aktach sprawy, w tym sprawozdania, ani też nie dostarczył dodatkowych dowodów przedstawionych przez skarżącego, jeżeli chodzi o istnienie znaczących zakłóceń lub zasadność zastosowania art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego w przedmiotowej sprawie.
- (60) Uwagi w tej kwestii otrzymano tylko od jednego producenta eksportującego, który stwierdził, że obliczenia wartości normalnej na podstawie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego są niezgodne z porozumieniami WTO, w tym z Protokołem przystąpienia Chin do WTO („protokół”) oraz Porozumieniem antydumpingowym.
- (61) W tej kwestii producent eksportujący stwierdził, że po wygaśnięciu sekcji 15 protokołu UE nie powinna odstępować od standardowej metodyki ustalania wartości normalnej, tj. wykorzystać wyłącznie krajowe ceny i koszty kraju wywozu, chyba że w Porozumieniu antydumpingowym zezwolono na inne postępowanie. W świetle powyższego UE powinna stosować standardową metodykę zgodnie z art. 2 Porozumienia antydumpingowego. Ponadto zainteresowana strona twierdziła również, że pojęcie znaczących zakłóceń nawet nie istnieje w Porozumieniu antydumpingowym. Ponieważ ani w Porozumieniu antydumpingowym, ani w GATT z 1994 r. nie ma podstawy prawnej dla takich szczególnych działań, ustalenia dotyczące istnienia znaczących zakłóceń, a w wyniku tego konstruowanie wartości normalnej, nie są zgodne z art. 1, 2, 6.1 i 18.1 Porozumienia antydumpingowego.
- (62) Do celów niniejszego dochodzenia Komisja stwierdziła w motywie 112, że właściwe jest zastosowanie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego. Komisja nie zgadza się z twierdzeniem zainteresowanej strony, że Komisja nie może stosować art. 2 ust. 6a. Wręcz przeciwnie, Komisja uważa, że art. 2 ust. 6a ma zastosowanie i musi być stosowany w okolicznościach niniejszej sprawy. Ponadto Komisja uważa, że przepis ten jest zgodny z zobowiązaniami Unii Europejskiej w ramach WTO. Komisja jest zdania, że – jak wyjaśniono w sprawie DS473 EU-Biodiesel (Argentyna) – przepisy rozporządzenia podstawowego mające zastosowanie ogólnie do wszystkich członków WTO, w szczególności art. 2 ust. 5 akapit drugi, zezwalają na stosowanie danych z państwa trzeciego, odpowiednio dostosowanych w przypadku, gdy takie dostosowanie jest konieczne i uzasadnione. Wreszcie, w postępowaniach antydumpingowych dotyczących produktów z Chin przy określaniu wartości normalnej nadal mają zastosowanie części sekcji 15

⁽¹⁰⁾ „Overcapacity in China – an impediment to the Party’s reform agenda”, [„Nadwyżka mocy produkcyjnych w Chinach – przeszkoda dla programu reform Partii”], Izba Handlowa Unii Europejskiej w Chinach, s. 19 (załącznik 14 do skargi).

Protokołu przystąpienia Chin do WTO, które nie wygasły, zarówno w odniesieniu do normy gospodarki rynkowej, jak i w odniesieniu do stosowania metodyki, która nie jest oparta na ścisłym porównaniu z chińskimi cenami lub kosztami.

- (63) Producent eksportujący twierdził ponadto, że skarżący nie przedstawił żadnych dowodów na istnienie znaczących zakłóceń na samym rynku felg stalowych, ale swoje argumenty oparł raczej na zakłóceniach pod względem sytuacji na chińskim rynku stali.
- (64) Komisja zauważyła, że wszelkie uwagi dotyczące sytuacji na chińskim rynku stali mają znaczenie dla samego produktu objętego postępowaniem, ponieważ jako produkt stalowy może on być uznawany za część sektora stalowego. W rzeczywistości ponad 60 % kosztów produkcji produktu objętego postępowaniem jest związanych ze stalą. Ponadto głównym surowcem wykorzystywanym do produkcji felg stalowych jest stal walcowana na gorąco, która odpowiada za ponad 50 % całkowitych kosztów produkcji, którą również produkuje się na chińskim rynku stali oraz w przypadku której ustalenia dotyczące zakłóceń zostały potwierdzone we wcześniejszych dochodzeniach w sprawie ochrony handlu ⁽¹¹⁾.
- (65) Komisja zbadała, czy ze względu na istnienie znaczących zakłóceń w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego właściwe było stosowanie cen i kosztów krajowych w ChRL. Komisja uczyniła to na podstawie dowodów dostępnych w aktach sprawy, w tym dowodów zawartych w sprawozdaniu, które opierają się na publicznie dostępnych źródłach. Analiza ta obejmowała badanie istotnych interwencji rządowych w gospodarce ChRL ogółem, a także konkretnej sytuacji na rynku w danym sektorze, do którego należy produkt objęty postępowaniem.

3.2.1.2. Znaczące zakłócenia wpływające na ceny i koszty krajowe w ChRL

- (66) Chiński system gospodarczy bazuje na koncepcji „*socialistycznej gospodarki rynkowej*”. Koncepcja ta jest zapisana w chińskiej konstytucji i określa zarządzanie gospodarką ChRL. Podstawową zasadą jest „*socialistyczna własność publiczna środków produkcji, a mianowicie własność całego narodu i zbiorowa własność ludu pracującego*”. Gospodarka państwowa stanowi „*wiodącą siłę gospodarki narodowej*”, a państwo posiada mandat „*do zapewnienia poprawy sytuacji gospodarczej i wzrostu gospodarczego*” ⁽¹²⁾. W związku z tym ogólna struktura chińskiej gospodarki nie tylko pozwala na znaczące interwencje rządowe w gospodarkę, ale wyraźnie sankcjonuje takie interwencje. Pojęcie nadrzędności własności publicznej wobec własności prywatnej przenika cały system prawny i stanowi ogólną zasadę podkreślaną we wszystkich głównych aktach prawnych. Doskonałym przykładem jest chińskie prawo rzeczowe: odnosi się ono do podstawowego etapu socjalizmu i powierza państwu utrzymanie podstawowego systemu gospodarczego, w ramach którego własność publiczna odgrywa dominującą rolę. Inne formy własności są tolerowane, a prawo zezwala na ich rozwój obok własności państwowej ⁽¹³⁾.
- (67) Ponadto zgodnie z prawem chińskim *socialistyczna gospodarka rynkowa* jest rozwijana pod przywództwem Komunistycznej Partii Chin („KPCh”). Struktury państwa chińskiego i KPCh są ze sobą powiązane na każdym poziomie (prawnym, instytucjonalnym, osobowym), tworząc podstawową strukturę, w której nie można odróżnić ról KPCh i państwa. W wyniku zmiany chińskiej konstytucji w marcu 2018 r. jeszcze bardziej podkreślono wiodącą rolę KPCh, potwierdzając ją w tekście art. 1 konstytucji. Po już istniejącym pierwszym zdaniu przepisu: „*[s]ystem socialistyczny jest podstawowym systemem Chińskiej Republiki Ludowej*” dodano nowe zdanie w brzmieniu: „*[p]odstawową cechą chińskiego socjalizmu jest przywództwo Komunistycznej Partii Chin*” ⁽¹⁴⁾. Świadczy to o niekwestionowanej i coraz większej

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/969 z dnia 8 czerwca 2017 r. nakładające ostateczne cła wyrównawcze na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, i zmieniające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/649 nakładające ostateczne cła antydumpingowe na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 146 z 9.6.2017, s. 17), rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/687 z dnia 2 maja 2019 r. nakładające ostateczne cła antydumpingowe na przywóz niektórych wyrobów ze stali powlekanej organicznie pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 (Dz.U. L 116 z 3.5.2019, s. 5) oraz rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/688 z dnia 2 maja 2019 r. nakładające ostateczne cła wyrównawcze na przywóz niektórych wyrobów ze stali powlekanej organicznie pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 18 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 (Dz.U. L 116 z 3.5.2019, s. 39).

⁽¹²⁾ Sprawozdanie – rozdział 2, s. 6–7.

⁽¹³⁾ Sprawozdanie – rozdział 2, s. 10.

⁽¹⁴⁾ Dostępne pod adresem: http://www.fdi.gov.cn/1800000121_39_4866_0_7.html (ostatnie wyświetlenie w dniu 15 lipca 2019 r.).

kontroli KPCh nad systemem gospodarczym ChRL. To przywództwo rządowe i ta kontrola rządowa nierozdzielnie wiążą się z ustrojem chińskim, a ich zakres jest znacznie większy niż w innych państwach, w których ogólna kontrola makroekonomiczna sprawowana przez rządy jest ograniczona działaniem sił rynkowych.

- (68) Państwo chińskie stosuje interwencjonizm gospodarczy, dążąc do osiągnięcia celów, które nie odzwierciedlają przeważających warunków ekonomicznych na wolnym rynku, tylko pokrywają się z programem politycznym określonym przez KPCh ⁽¹⁵⁾. Stosowane przez władze chińskie narzędzia interwencjonizmu gospodarczego obejmują różne obszary, w tym system planowania przemysłowego, system finansowy oraz poziom otoczenia regulacyjnego.
- (69) Po pierwsze, na poziomie ogólnej kontroli administracyjnej kierunek chińskiej gospodarki wyznacza się w ramach złożonego systemu planowania przemysłowego, który ma wpływ na wszystkie rodzaje działalności gospodarczej w państwie. Wszystkie te plany obejmują kompleksowy i złożony model sektorów i przekrojowych strategii obejmujący wszystkie szczeble administracji. Plany na szczeblu prowincji są szczegółowe, natomiast w planach krajowych wyznacza się szersze cele. W planach określa się również środki służące wspieraniu odpowiednich branż/sektorów, a także ramy czasowe, w jakich cele muszą zostać osiągnięte. Niektóre plany nadal zawierają wyraźne cele w zakresie produkcji, podczas gdy w poprzednich cyklach planowania było to stałym elementem. Zgodnie z planami poszczególne sektory lub projekty przemysłowe są traktowane jako (pozytywne lub negatywne) priorytety zgodnie z priorytetami rządu i przypisuje się im konkretne cele w zakresie rozwoju (modernizacja przemysłu, ekspansja międzynarodowa itp.). Podmioty gospodarcze, zarówno prywatne, jak i państwowe, muszą skutecznie dostosowywać swoją działalność do realiów narzuconych w ramach systemu planowania. Jest to spowodowane nie tylko wiążącym charakterem planów, ale również faktem, że odpowiednie władze chińskie na wszystkich szczeblach sprawowania rządów stosują się do systemu planów i odpowiednio wykorzystują przyznane im uprawnienia, skłaniając tym samym podmioty gospodarcze do przestrzegania priorytetów określonych w planach (zob. również sekcja 3.2.1.5 poniżej) ⁽¹⁶⁾.
- (70) Po drugie, na poziomie przydziału środków finansowych system finansowy ChRL jest zdominowany przez banki komercyjne będące własnością państwa. Ustanawiając i wdrażając swoją politykę kredytową, banki te muszą raczej dostosować się do celów polityki przemysłowej rządu, a nie oceniać przede wszystkim korzyści gospodarcze danego projektu (zob. również sekcja 3.2.1.8 poniżej) ⁽¹⁷⁾. To samo dotyczy pozostałych elementów chińskiego systemu finansowego, takich jak rynki akcji, rynki obligacji, rynki niepublicznych instrumentów kapitałowych itp. Ponadto instytucjonalna i operacyjna struktura tych obszarów sektora finansowego, które nie stanowią części sektora bankowego, nie jest nastawiona na maksymalizację skutecznego funkcjonowania rynków finansowych, lecz na zapewnienie kontroli i umożliwienie interwencji państwa i KPCh ⁽¹⁸⁾.
- (71) Po trzecie, na poziomie otoczenia regulacyjnego interwencje państwa w zakresie gospodarki przyjmują różne formy. Na przykład przepisy dotyczące zamówień publicznych są regularnie wykorzystywane do osiągania celów politycznych innych niż efektywność gospodarcza, co podważa zasady rynkowe w tym obszarze. Mające zastosowanie ustawodawstwo przewiduje w szczególności, że zamówienia publiczne są udzielane w celu ułatwienia osiągnięcia celów wyznaczonych w ramach polityki państwa. Charakter tych celów pozostaje jednak niezdefiniowany, co daje organom decyzyjnym szeroki margines swobody ⁽¹⁹⁾. Podobnie w obszarze inwestycji rząd ChRL utrzymuje znaczącą kontrolę i wpływ, jeżeli chodzi o miejsce przeznaczenia oraz wielkość inwestycji zarówno państwowych, jak i prywatnych. Kontrola inwestycji oraz różne zachęty, ograniczenia i zakazy dotyczące inwestycji są wykorzystywane przez władze jako ważne narzędzie wspierania celów polityki przemysłowej, takich jak utrzymanie kontroli państwa nad kluczowymi sektorami lub wzmocnienie przemysłu krajowego ⁽²⁰⁾.
- (72) Podsumowując, chiński model gospodarczy opiera się na pewnych podstawowych zasadach, które zapewniają liczne interwencje rządowe i sprzyjają takim interwencjom. Tak duża skala interwencji rządowych jest sprzeczna z zasadą swobodnego działania sił rynkowych, co zakłóca proces skutecznej alokacji zasobów zgodnie z zasadami rynkowymi ⁽²¹⁾.

⁽¹⁵⁾ Sprawozdanie – rozdział 2, s. 20–21.

⁽¹⁶⁾ Sprawozdanie – rozdział 3, s. 41, 73–74.

⁽¹⁷⁾ Sprawozdanie – rozdział 6, s. 120–121.

⁽¹⁸⁾ Sprawozdanie – rozdział 6, s. 122–135.

⁽¹⁹⁾ Sprawozdanie – rozdział 7, s. 167–168.

⁽²⁰⁾ Sprawozdanie – rozdział 8, s. 169–170, 200–201.

⁽²¹⁾ Sprawozdanie – rozdział 2, s. 15–16, sprawozdanie – rozdział 4, s. 50, s. 84, sprawozdanie – rozdział 5, s. 108–109.

3.2.1.3. Znaczące zakłócenia zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. b) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego: rynek jest w znacznej mierze obsługiwany przez przedsiębiorstwa będące własnością władz kraju wywozu lub będące pod kontrolą lub politycznym nadzorem tych władz lub też działające zgodnie ze wskazówkami tych władz

- (73) Przedsiębiorstwa będące własnością państwa, przedsiębiorstwa kontrolowane przez państwo lub przedsiębiorstwa działające pod nadzorem politycznym państwa lub zgodnie z jego wytycznymi stanowią istotną część gospodarki ChRL.
- (74) Rząd ChRL i KPCh utrzymują struktury, które zapewniają wywieranie stałego wpływu na przedsiębiorstwa, a w szczególności na przedsiębiorstwa państwowe. Władze państwowe (a pod wieloma względami również KPCh) nie tylko aktywnie opracowują ogólne strategie gospodarcze dla poszczególnych przedsiębiorstw państwowych i nadzorują ich wdrażanie, ale również roszczą sobie prawa do brania udziału w procesie podejmowania decyzji operacyjnych przez przedsiębiorstwa państwowe. Odbywa się to zazwyczaj poprzez rotację kadr między organami rządowymi a przedsiębiorstwami państwowymi, poprzez powoływanie członków Partii do organów wykonawczych przedsiębiorstw państwowych i poprzez tworzenie komórek partyjnych w przedsiębiorstwach (zob. również sekcja 3.2.1.4), a także poprzez kształtowanie struktury korporacyjnej sektora przedsiębiorstw państwowych⁽²²⁾. W zamian przedsiębiorstwa państwowe mają szczególny status w chińskiej gospodarce, co wiąże się z szeregiem korzyści ekonomicznych, w szczególności ochroną przed konkurencją i zapewnieniem preferencyjnego dostępu do odpowiednich czynników produkcji, w tym finansowania⁽²³⁾.
- (75) W szczególności w sektorze stalowym znaczna część przedsiębiorstw nadal stanowi własność rządu ChRL. Choć w ujęciu nominalnym szacuje się, że liczba przedsiębiorstw państwowych jest niemal równa liczbie przedsiębiorstw prywatnych, czterech spośród pięciu chińskich producentów stali należących do grupy 10 największych producentów stali na świecie jest przedsiębiorstwami państwowymi⁽²⁴⁾. Jednocześnie, choć w 2016 r. producenci należący do czołowej dziesiątki odpowiadali za zaledwie 36 % łącznej produkcji tego sektora, rząd ChRL wyznaczył w tym samym roku cel polegający na skonsolidowaniu do 2025 r. od 60 % do 70 % produkcji wyrobów z żelaza i stali wokół mniej więcej dziesięciu przedsiębiorstw prowadzących działalność na dużą skalę⁽²⁵⁾. Rząd ChRL ponownie przedstawił ten cel w kwietniu 2019 r., ogłaszając publikację wytycznych dotyczących konsolidacji przemysłu stalowego⁽²⁶⁾. Taka konsolidacja może wiązać się z przymusowym łączeniem rentownych przedsiębiorstw prywatnych z osiągniętymi niezadowolające wyniki przedsiębiorstwami państwowymi⁽²⁷⁾.
- (76) Z uwagi na dużą skalę interwencji rządowych w przemyśle stalowym i wysoki udział przedsiębiorstw państwowych w tym sektorze nawet prywatni producenci stali nie mogą prowadzić w nim działalności na warunkach rynkowych. Zarówno przedsiębiorstwa publiczne, jak i przedsiębiorstwa prywatne działające w sektorze stalowym są również objęte nadzorem politycznym i otrzymują wytyczne polityczne – zob. sekcja 3.2.1.5 poniżej.
- (77) Chociaż producenci felg stalowych w Chinach to w większości przedsiębiorstwa prywatne, kontrola i ingerencja państwa na ich głównym rynku surowców, czyli stali walcowanej na gorąco, nie są wyłączone z opisanych powyżej ogólnych ram działania.
- (78) Ustalono, że zweryfikowani producenci felg stalowych kupowali stal walcowaną na gorąco od dostawców będących zarówno przedsiębiorstwami państwowymi, jak prywatnymi. Jednak w świetle ustaleń szeregu dochodzeń antysubsydyjnych dotyczących chińskich wyrobów ze stali walcowanej na gorąco lub innych wyrobów stalowych, w których stal walcowaną na gorąco wykorzystuje się jako surowiec, z których to dochodzeń najnowsze dotyczy stali powlekaanej organicznie⁽²⁸⁾, forma własności producenta stali walcowanej na gorąco nie ma znaczenia w przypadku ustaleń dotyczących zakłóceń.

⁽²²⁾ Sprawozdanie – rozdział 3, s. 22–24 i rozdział 5, s. 97–108.

⁽²³⁾ Sprawozdanie – rozdział 5, s. 104–109.

⁽²⁴⁾ Sprawozdanie – rozdział 14, s. 358: 51 % przedsiębiorstwa prywatne i 49 % przedsiębiorstwa państwowe, jeżeli chodzi o produkcję, oraz 44 % przedsiębiorstwa państwowe i 56 % przedsiębiorstwa prywatne, jeżeli chodzi o moce produkcyjne.

⁽²⁵⁾ Dostępne na stronie www.gov.cn/zhengce/content/2016-02/04/content_5039353.htm (ostatnie wyświetlenie w dniu 12 września 2019 r.), https://policy.cn.com/policy_ticker/higher-expectations-for-large-scale-steel-enterprise?iframe=1&secret=c8uthafuthefra4e (ostatnie wyświetlenie w dniu 15 lipca 2019 r.), i www.xinhuanet.com/english/2019-04/23/c_138001574.htm (ostatnie wyświetlenie w dniu 11 września 2019 r.).

⁽²⁶⁾ Dostępne na stronie http://www.xinhuanet.com/english/2019-04/23/c_138001574.htm (ostatnie wyświetlenie w dniu 12 września 2019 r.) i http://www.jjckb.cn/2019-04/23/c_137999653.htm (ostatnie wyświetlenie w dniu 12 września 2019 r.).

⁽²⁷⁾ Jak miało to miejsce w przypadku połączenia prywatnego przedsiębiorstwa Rizhao z przedsiębiorstwem państwowym Shandong Iron and Steel w 2009 r. Zob. pekińskie sprawozdanie dotyczące sektora stalowego, s. 58, oraz nabyty udział większościowy China Baowu Steel Group w Magang Steel w czerwcu 2019 r., zob. <https://www.ft.com/content/a7c93fae-85bc-11e9-a028-86cea8523dc2> (ostatnie wyświetlenie w dniu 11 września 2019 r.).

⁽²⁸⁾ Dz.U. L 116 z 3.5.2019, s. 39.

- (79) W toku dochodzenia w sprawie wyrobów ze stali powlekanej organicznie, o którym mowa powyżej, po przeprowadzeniu testu opracowanego przez Organ Apelacyjny WTO Komisja stwierdziła, że przedsiębiorstwa państwowe dostarczające stal walcowaną na gorąco producentom wyrobów ze stali powlekanej organicznie były organami sektora publicznego, ponieważ pełniły funkcje rządowe, sprawując tym samym władzę rządową. Ponadto Komisja ustaliła również, że zgodnie z art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iii) i (iv) podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego ⁽²⁹⁾ rząd ChRL powierzył i wyznaczył prywatnym producentom stali walcowanej na gorąco w ChRL zadanie dostarczania towarów oraz że działalność tych przedsiębiorstw nie różni się od działalności przedsiębiorstw państwowych przemysłu stalowego. Ostatecznie stwierdzono, że ceny stali walcowanej na gorąco w ChRL były zniekształcone. Było to spowodowane silną dominacją przedsiębiorstw państwowych na rynku stali walcowanej na gorąco w ChRL oraz faktem, że ceny tego rodzaju stali oferowane przez dostawców prywatnych dostosowano do cen oferowanych przez przedsiębiorstwa państwowe.
- (80) Ponadto większość przedsiębiorstw produkujących samochody jest w dalszym ciągu (częściowo) własnością państwa. Zagraniczni producenci samochodów tworzą spółki joint venture z większymi przedsiębiorstwami państwowymi, ponieważ posiadanie udziałów większościowych przez producentów zagranicznych jest ograniczone od 1994 r. ⁽³⁰⁾
- (81) Na podstawie powyższych ustaleń stwierdzono, że rynek felg stalowych w ChRL był obsługiwany w znacznym stopniu przez przedsiębiorstwa będące własnością, podlegające kontroli lub nadzorowi politycznemu rządu ChRL lub wykonujące jego polecenia.

3.2.1.4. Znaczące zakłócenia zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. b) tiret drugie rozporządzenia podstawowego: obecność przedstawicieli państwa w przedsiębiorstwach umożliwia ingerowanie w ceny lub koszty

- (82) Poza sprawowaniem kontroli nad gospodarką z racji bycia właścicielem przedsiębiorstw państwowych i korzystania z innych narzędzi rząd ChRL dysponuje również możliwością ingerowania w ceny i koszty dzięki obecności przedstawicieli państwa w przedsiębiorstwach. Choć przewidziane w ustawodawstwie chińskim prawo do powoływania i odwoływania kluczowych członków kierownictwa przedsiębiorstw państwowych przez właściwe organy państwowe można uznać za przejaw korzystania przez te organy z przysługujących im praw własności ⁽³¹⁾, komórki KPCh tworzone zarówno w przedsiębiorstwach państwowych, jak i w przedsiębiorstwach prywatnych stanowią kolejny istotny kanał umożliwiający państwu ingerowanie w proces podejmowania decyzji biznesowych. Zgodnie z prawem spółek ChRL w każdej spółce należy ustanowić organizację partyjną KPCh (składającą się z co najmniej trzech członków KPCh, jak określono w statucie KPCh ⁽³²⁾), a spółka zapewnia warunki konieczne do prowadzenia działalności przez organizację partyjną. W przeszłości wymóg ten nie zawsze był spełniany lub nie był egzekwowany w rygorystyczny sposób. Począwszy od co najmniej 2016 r. KPCh zaczęła jednak rościć sobie prawo do ściślejszego kontrolowania procesu podejmowania decyzji biznesowych w przedsiębiorstwach państwowych, traktując to prawo jako jedną z wiodących zasad jej polityki. Napływające informacje sugerują również, że KPCh wywiera presję na przedsiębiorstwa prywatne, nakłaniając je do kierowania się „patriotyzmem” i postępowania zgodnie z polityką partii ⁽³³⁾. Informacje z 2017 r. wskazują, że komórki partyjne istniały w 70 % spośród około 1,86 mln przedsiębiorstw prywatnych, a organizacje KPCh wywierały coraz większą presję, aby zapewniono im możliwość podejmowania ostatecznych decyzji biznesowych w przedsiębiorstwach, w których je utworzono ⁽³⁴⁾. Wspomniane przepisy mają ogólne zastosowanie w całej chińskiej gospodarce, we wszystkich sektorach, w tym do producentów felg stalowych i dostawców materiałów do ich produkcji.
- (83) Szczególnie w sektorze stalowym, jak już wskazano, wielu spośród największych producentów stali (w tym producentów stali walcowanej na gorąco) jest własnością państwa. Niektórzy z tych producentów zostali bezpośrednio wymienieni w „Planie na rzecz dostosowania i modernizacji przemysłu stalowego na lata 2016–2020” ⁽³⁵⁾ jako przykłady osiągnięć okresu realizacji 12. planu pięcioletniego (np. Baosteel, Anshan Iron and Steel, Wuhan Iron and Steel itp.). W publicznie dostępnych dokumentach producentów stali walcowanej na gorąco będących własnością państwa podkreśla się niekiedy powiązania z rządem ChRL. Na przykład przedsiębiorstwo Baoshan Iron & Steel (lub Baosteel) stwierdziło w swoim sprawozdaniu półrocznym z 2016 r., że „[p]rzedsiębiorstwo zobowiązało się do dostosowania swojej strategii do założeń regionalnego 13. planu pięcioletniego i wypracowało daleko idące porozumienie z organami samorządu terytorialnego w kwestiach związanych z dzieleniem się zasobami, łączeniem sekto

⁽²⁹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 55.

⁽³⁰⁾ „PwC Automotive Industry Bluebook (2017 Edition) China Automotive Market: Witnessing the Transformation” [„Kompedium dotyczące sektora motoryzacyjnego (wydanie z 2017 r.) Rynek motoryzacyjny w Chinach: Doświadczanie transformacji, publikacja PwC”], s. 36, dostępne na stronie <https://www.pwccn.com/en/automotive/pwc-auto-industry-blue-book.pdf> (ostatnie wyświetlenie w dniu 21 sierpnia 2019 r.); „J.D. Power China Market Insight – China’s Five Year Plan” [„Przegląd rynku w Chinach – Chiński plan pięcioletni, publikacja J.D. Power”], dostępne na stronie https://www.jdpower.com/sites/default/files/china_five_year_plan.pdf (ostatnie wyświetlenie w dniu 21 sierpnia 2019 r.).

⁽³¹⁾ Sprawozdanie – rozdział 5, s. 100–101.

⁽³²⁾ Sprawozdanie – rozdział 2, s. 26.

⁽³³⁾ Sprawozdanie – rozdział 2, s. 31–32.

⁽³⁴⁾ Dostępne na stronie: <https://www.reuters.com/article/us-china-congress-companies-idUSKCN1B40JU> (ostatnie wyświetlenie w dniu 15 lipca 2019 r.).

⁽³⁵⁾ Pełny tekst planu jest dostępny na stronie internetowej Ministerstwa Przemysłu i Technologii Informacyjnej: <http://www.miit.gov.cn/n1146295/n1652858/n1652930/n3757016/c5353943/content.html> (ostatnie wyświetlenie w dniu 16 lipca 2019 r.).

rów miejskich i tworzeniem przyjaznego dla środowiska otoczenia”⁽³⁶⁾. W ramach niedawnego dochodzenia antysubsydyjnego dotyczącego niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej („stal walcowana na gorąco”) pochodzących z Chin⁽³⁷⁾ Komisja ustaliła, że trzy spośród czterech objętych próbą grup producentów eksportujących były przedsiębiorstwami państwowymi. We wszystkich tych trzech grupach przewodniczącymi lub prezesami zarządu były osoby pełniące również funkcję sekretarza komitetu partyjnego grupy w organizacji KPCh.

- (84) Rząd ChRL interweniuje również w przemyśle motoryzacyjnym. Na przykład w sprawozdaniu rocznym za 2018 r. SAIC Motor, będącego przedsiębiorstwem państwowym w sektorze motoryzacyjnym, stwierdzono, że „[d]zięki energicznej promocji rządów państwowych oraz nieustającym wysiłkom przedsiębiorstw w sektorze motoryzacyjnym Chiny weszły na największy globalny rynek pojazdów napędzanych nowymi źródłami energii, dysponując najnowocześniejszymi w skali światowej technologiami i nowymi modelami, takimi jak inteligentne i podłączone do sieci pojazdy („Intelligent & Connected Vehicles, ICV”) oraz dzielenie się mobilnością, a także, że zajmują czołową pozycję w tworzeniu światowego przemysłu motoryzacyjnego nowej generacji”⁽³⁸⁾.
- (85) Obecność i ingerencja przedstawicieli państwa na rynkach finansowych (zob. również sekcja 3.2.1.8 poniżej), a także w obszarze dostaw surowców i materiałów do produkcji wywołują dodatkowe zakłócenia działania rynku felg stalowych⁽³⁹⁾. W związku z powyższym obecność przedstawicieli państwa w przedsiębiorstwach – uwzględniając przedsiębiorstwa państwowe – prowadzących działalność w sektorze stalowym, motoryzacyjnym i innych sektorach (takich jak sektor finansowy i sektor materiałów do produkcji) zapewnia rządowi ChRL możliwość ingerowania w ceny i koszty.

3.2.1.5. Znaczące zakłócenia zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. b) tiret trzecie rozporządzenia podstawowego: polityka publiczna lub działania publiczne, które faworyzują dostawców krajowych lub w inny sposób wpływają na działanie sił rynkowych

- (86) Złożony system planowania, w ramach którego wytycza się priorytety i określa się cele dla organów rządowych na szczeblu centralnym i lokalnym, w dużej mierze wyznacza kierunek chińskiej gospodarki. Odpowiednie plany istnieją na wszystkich szczeblach administracji rządowej i obejmują praktycznie wszystkie sektory gospodarki. Cele wyznaczone w instrumentach planowania mają wiążący charakter, a organy na wszystkich szczeblach administracji monitorują wdrażanie planów przez odpowiednie organy administracji rządowej niższego szczebla. Ogólnie rzecz biorąc, system planowania w ChRL powoduje, że zasoby są przeznaczane na sektory uznane przez rząd za strategiczne lub z innego powodu ważne politycznie, a nie są przydzielane zgodnie z mechanizmami rynkowymi⁽⁴⁰⁾.
- (87) Rząd ChRL uznaje przemysł stalowy, w tym sektor produkcji felg stalowych, za jedną z kluczowych gałęzi gospodarki⁽⁴¹⁾. Znajduje to potwierdzenie w licznych planach, wytycznych i innych dokumentach dotyczących sektora stalowego wydawanych przez organy na szczeblu krajowym, regionalnym i gminnym takich jak „Plan na rzecz dostosowania i modernizacji przemysłu stalowego na lata 2016–2020”. We wspomnianym planie stwierdzono, że przemysł stalowy jest „ważnym sektorem o podstawowym znaczeniu dla chińskiej gospodarki, jej fundamentem”⁽⁴²⁾. Główne zadania i cele przedstawione w tym planie obejmują wszystkie aspekty związane z rozwojem tej gałęzi przemysłu⁽⁴³⁾.
- (88) W 13. planie pięcioletnim na rzecz rozwoju gospodarczego i społecznego⁽⁴⁴⁾ przewidziano objęcie wsparciem przedsiębiorstw wytwarzających wysokiej klasy wyroby ze stali⁽⁴⁵⁾. Skoncentrowano się w nim również na dążeniu do zapewnienia odpowiedniej jakości, trwałości i niezawodności tych wyrobów, wspierając przedsiębiorstwa korzystające z technologii w zakresie produkcji stali o wysokim stopniu czystości, precyzyjnego walcowania i poprawy jakości⁽⁴⁶⁾.

⁽³⁶⁾ Dostępne na stronie: http://tv.baosteel.com/ir/pdf/report/600019_2016_2e.pdf (ostatnie wyświetlenie w dniu 15 lipca 2019 r.).

⁽³⁷⁾ Zob. motyw 64 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/969 z dnia 8 czerwca 2017 r. nakładającego ostateczne cła wyrównawcze na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, i zmieniającego rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/649 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 146 z 9.6.2017, s. 17).

⁽³⁸⁾ Sprawozdanie roczne za 2018 r. SAIC Motor, s. 24, dostępne na stronie https://www.saicmotor.com/english/images/investor_relations/annual_report/2019/7/10/FCA72DB2F082468293A9E76A81E5DFE2.pdf (ostatnie wyświetlenie w dniu 21 sierpnia 2019 r.).

⁽³⁹⁾ Sprawozdanie – rozdział 14.1–14.3.

⁽⁴⁰⁾ Sprawozdanie – rozdział 4, s. 41–42 i 83.

⁽⁴¹⁾ Sprawozdanie, część III, rozdział 14, s. 346 i nast.

⁽⁴²⁾ Wprowadzenie do planu na rzecz dostosowania i modernizacji przemysłu stalowego.

⁽⁴³⁾ Sprawozdanie, rozdział 14, s. 347.

⁽⁴⁴⁾ 13. plan pięcioletni na rzecz rozwoju gospodarczego i społecznego Chińskiej Republiki Ludowej (2016–2020), dostępny na stronie: <http://en.ndrc.gov.cn/newsrelease/201612/P020161207645765233498.pdf> (ostatnie wyświetlenie w dniu 15 lipca 2019 r.).

⁽⁴⁵⁾ Sprawozdanie – rozdział 14, s. 349.

⁽⁴⁶⁾ Sprawozdanie – rozdział 14, s. 352.

- (89) W „Katalogu wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłu (wersja z 2011 r.) (poprawiona w 2013 r.)”⁽⁴⁷⁾ („katalog”) przemysł stalowy i żelazny wymieniono wśród promowanych gałęzi przemysłu. Istotność katalogu została potwierdzona w toku niedawnego dochodzenia antysubsydyjnego dotyczącego niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej pochodzących z ChRL⁽⁴⁸⁾.
- (90) Ponadto rząd ChRL kieruje rozwojem tego sektora na podstawie szerokiego spektrum narzędzi polityki i wytycznych dotyczących m.in.: struktury i restrukturyzacji rynku, surowców, inwestycji, eliminowania mocy produkcyjnych, zakresu produktów, przenoszenia produkcji, udoskonalania itp. Korzystając z tych i innych środków, rząd ChRL kieruje praktycznie wszystkimi aspektami związanymi z rozwojem i funkcjonowaniem tego sektora (w tym sektora felg stalowych) i kontroluje praktycznie wszystkie te aspekty⁽⁴⁹⁾. Obserwowany obecnie problem nadwyżki mocy produkcyjnych prawdopodobnie w najlepszy sposób ilustruje skutki polityki prowadzonej przez rząd ChRL i wynikających z niej zakłóceń w funkcjonowaniu rynku.
- (91) W odniesieniu do przemysłu motoryzacyjnego w ramach polityki rozwoju przemysłu motoryzacyjnego przewidziano ograniczenie zagranicznego udziału w spółkach joint venture w przemyśle samochodowym, które to ograniczenie nadal obowiązywało w okresie objętym dochodzeniem. W związku z tym również klienci producentów felg stalowych byli objęci środkami faworyzującymi producentów krajowych.
- (92) Podsumowując, rząd ChRL dysponuje środkami umożliwiającymi skłanianie podmiotów gospodarczych do przestrzegania celów polityki publicznej polegających na wspieraniu promowanych gałęzi przemysłu, w tym sektora produkcji stali walcowanej na gorąco jako głównego surowca wykorzystywanego do wytwarzania produktu objętego postępowaniem oraz sektora produkcji felg stalowych będącego częścią promowanego sektora stalowego. Środki te zaburzają prawidłowe funkcjonowanie mechanizmów rynkowych.

3.2.1.6. Znaczące zakłócenia zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. b) tiret czwarte rozporządzenia podstawowego: brak, dyskryminujące stosowanie bądź niedostateczne egzekwowanie przepisów dotyczących upadłości, prawa spółek czy prawa rzeczowego

- (93) Z informacji zawartych w aktach wynika, że chiński system prawa upadłościowego nie zapewnia możliwości odpowiedniego osiągnięcia najistotniejszych postawionych przed nim celów, tj. sprawiedliwego rozliczania wierzytelności i długów oraz ochrony uzasadnionych praw i interesów wierzycieli i dłużników. Wydaje się, że jest to spowodowane faktem, iż – mimo że chińskie prawo upadłościowe opiera się formalnie na zasadach podobnych do tych, które stosuje się w analogicznym prawie obowiązującym w państwach innych niż ChRL – system funkcjonujący w Chinach charakteryzuje się systematycznym niedostatecznie rygorystycznym egzekwowaniem przepisów. Liczba upadłości utrzymuje się na zaskakująco niskim poziomie, biorąc pod uwagę wielkość chińskiej gospodarki; jedną z głównych przyczyn tego stanu rzeczy może być fakt, że przepisy regulujące przebieg postępowań upadłościowych cechują się szeregiem braków, co skutecznie zniechęca zainteresowane podmioty do występowania o ogłoszenie upadłości. Ponadto organy państwowe nadal pełnią istotną i aktywną rolę w toku postępowań upadłościowych, niejednokrotnie wywierając bezpośredni wpływ na ich rezultat⁽⁵⁰⁾.
- (94) Dodatkowo, jeżeli chodzi o prawo własności gruntów oraz prawo do użytkowania gruntów, w systemie praw własności ChRL można zaobserwować szczególnie rażące braki⁽⁵¹⁾. Wszystkie grunty są własnością państwa chińskiego (grunty rolne stanowiące własność wspólną i grunty miejskie będące własnością państwa). Podejmowanie decyzji w kwestii przydziału gruntów stanowi wyłączną prerogatywę państwa. W Chinach przyjęto przepisy prawne służące zagwarantowaniu, aby proces przydziału gruntów przebiegał w przejrzysty sposób i był przeprowadzany po cenach rynkowych – w tym celu wprowadzono np. postępowania przetargowe. Przepisy te są jednak nagminnie łamane: w rezultacie niektórzy nabywcy otrzymują grunty nieodpłatnie lub po cenach znacznie niższych od stawek rynkowych⁽⁵²⁾. Ponadto organy niejednokrotnie dążą do osiągnięcia konkretnych celów politycznych, dlatego też podejmowane przez nie decyzje w kwestii przydziału gruntów są często podporządkowane realizacji określonych planów gospodarczych⁽⁵³⁾.

⁽⁴⁷⁾ Katalog wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłu (wersja z 2011 r.) (poprawiona w 2013 r.) wydany na podstawie zarządzenia nr 9 Krajowej Komisji Rozwoju i Reform w dniu 27 marca 2011 r., zmieniony decyzją Krajowej Komisji Rozwoju i Reform w sprawie zmiany odpowiednich pozycji w katalogu wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłu (wersja z 2011 r.) wydaną na podstawie zarządzenia nr 21 Krajowej Komisji Rozwoju i Reform z dnia 16 lutego 2013 r.

⁽⁴⁸⁾ Zob. motyw 56 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/969 z dnia 8 czerwca 2017 r. nakładającego ostateczne cła wyrównawcze na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, i zmieniającego rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/649 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 146 z 9.6.2017, s. 17).

⁽⁴⁹⁾ Sprawozdanie – rozdział 14, s. 375–376.

⁽⁵⁰⁾ Sprawozdanie – rozdział 6, s. 138–149.

⁽⁵¹⁾ Sprawozdanie – rozdział 9, s. 216.

⁽⁵²⁾ Sprawozdanie – rozdział 9, s. 213–215.

⁽⁵³⁾ Sprawozdanie – rozdział 9, s. 209–211.

- (95) Producenci felg stalowych – podobnie jak inne sektory chińskiej gospodarki – podlegają powszechnym przepisom chińskiego prawa upadłościowego, prawa spółek i prawa rzeczowego. Z tego powodu przedsiębiorstwa te podlegają także ogólnym zakłóceniom wynikającym z dyskryminującego stosowania bądź niedostatecznego egzekwowania przepisów prawa upadłościowego i prawa rzeczowego. W obecnym dochodzeniu nie ujawniono żadnych informacji, które mogłyby podważyć te ustalenia. W związku z tym Komisja wstępnie stwierdziła, że przepisy chińskiego prawa upadłościowego i chińskiego prawa rzeczowego nie funkcjonują w prawidłowy sposób, co prowadzi do zakłóceń wynikających z utrzymywania niewypłacalnych przedsiębiorstw na rynku oraz z przydzielania praw użytkowania gruntów w ChRL. Na podstawie dostępnych dowodów można stwierdzić, że powyższe ustalenia odnoszą się również w pełni do sektora stalowego, a ściślej rzecz biorąc – do sektora stali walcowanej na gorąco (jako głównego surowca stosowanego w produkcji produktu objętego postępowaniem), jak również do sektora felg stalowych jako części sektora stalowego. Komisja ustaliła w szczególności, że producenci stali walcowanej na gorąco⁽⁵⁴⁾ uzyskiwali prawo do korzystania z gruntów za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia.
- (96) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że w sektorze stalowym dochodziło do przypadków dyskryminującego stosowania bądź niedostatecznego egzekwowania przepisów dotyczących upadłości i prawa rzeczowego, również w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem.

3.2.1.7. Znaczące zakłócenia zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. b) tiret piąte rozporządzenia podstawowego: zniekształcone koszty wynagrodzeń

- (97) W ChRL nie ma warunków dla pełnego rozwoju systemu wynagrodzeń bazującego na zasadach rynkowych, ponieważ pracownicy i pracodawcy nie mogą swobodnie korzystać z praw do tworzenia związków zawodowych. ChRL nie ratyfikowała szeregu podstawowych konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy („MOP”), w szczególności konwencji dotyczących wolności zrzeszania się i rokowań zbiorowych⁽⁵⁵⁾. Zgodnie z przepisami chińskiego prawa krajowego w Chinach funkcjonuje tylko jeden związek zawodowy. Organizacja ta nie jest jednak niezależna od organów państwowych, a jej zaangażowanie w prowadzenie rokowań zbiorowych i ochronę praw pracowników jest minimalne⁽⁵⁶⁾. Ponadto system rejestracji gospodarstw domowych, który ogranicza możliwość korzystania z pełnego spektrum usług w zakresie zabezpieczenia społecznego oraz innych świadczeń do mieszkańców danego obszaru administracyjnego, zmniejsza mobilność chińskiej siły roboczej. W rezultacie pracownicy niezarejestrowani jako mieszkańcy danego obszaru znajdują się zazwyczaj w mniej korzystnej sytuacji pod względem pewności zatrudnienia i otrzymują niższe wynagrodzenie niż osoby zameldowane jako mieszkańcy tego obszaru⁽⁵⁷⁾. Z ustaleń tych wynika, że koszty wynagrodzeń w ChRL są zniekształcone.
- (98) Nie przedstawiono żadnych dowodów na to, że sektor stalowy, w tym producenci felg stalowych i stali walcowanej na gorąco, nie podlegały opisanemu chińskiemu systemowi prawa pracy. W częściach sektora stalowego związanych z felgami stalowymi i stalą walcowaną na gorąco występują zatem zniekształcenia kosztów wynagrodzeń zarówno bezpośrednio (przy wytwarzaniu produktu objętego postępowaniem lub głównych surowców do jego produkcji), jak i pośrednio (przy dostępie do kapitału lub materiałów do produkcji od przedsiębiorstw podlegających temu samemu systemowi pracy w ChRL).

3.2.1.8. Znaczące zakłócenia zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. b) tiret szóste rozporządzenia podstawowego: dostęp do finansowania uzyskuje się dzięki instytucjom, które wdrażają cele polityki publicznej lub w inny sposób nie działają niezależnie od państwa

- (99) Dostęp do kapitału dla przedsiębiorców w ChRL podlega różnym zakłóceniom.
- (100) Po pierwsze, chiński system finansowy charakteryzuje się silną pozycją banków będących własnością państwa⁽⁵⁸⁾, które przy przyznawaniu dostępu do finansowania biorą pod uwagę inne kryteria niż rentowność projektu. Podobnie jak w przypadku niefinansowych przedsiębiorstw państwowych, banki pozostają powiązane z państwem nie tylko poprzez własność, ale również poprzez osobiste relacje (kadre zarządzającą najwyższego szczebla dużych instytucji finansowych będących własnością państwa ostatecznie wyznacza KPCh)⁽⁵⁹⁾, a także, podobnie jak niefinansowe przedsiębiorstwa państwowe, banki regularnie wdrażają politykę publiczną opracowaną przez rząd. W ten sposób banki wypełniają wyraźny obowiązek prawny prowadzenia swojej działalności kredytowej stosownie do

⁽⁵⁴⁾ Zob. motywy 281–311 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/969 z dnia 8 czerwca 2017 r. nakładającego ostateczne cła wyrównawcze na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, i zmieniającego rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/649 nakładające ostateczne cła antydumpingowe na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 146 z 9.6.2017, s. 17).

⁽⁵⁵⁾ Sprawozdanie – rozdział 13, s. 332–337.

⁽⁵⁶⁾ Sprawozdanie – rozdział 13, s. 336.

⁽⁵⁷⁾ Sprawozdanie – rozdział 13, s. 337–341.

⁽⁵⁸⁾ Sprawozdanie – rozdział 6, s. 114–117.

⁽⁵⁹⁾ Sprawozdanie – rozdział 6, s. 119.

potrzeb krajowego rozwoju gospodarczego i społecznego oraz zgodnie z polityką przemysłową państwa⁽⁶⁰⁾. Sytuację tę pogarszają dodatkowe istniejące przepisy, które kierują środki finansowe do sektorów wskazanych przez rząd jako promowane lub z innych względów ważne⁽⁶¹⁾.

- (101) Chociaż uznaje się, że różne przepisy prawne odnoszą się do potrzeby przestrzegania normalnych zachowań bankowych i zasad ostrożnościowych, takich jak konieczność zbadania zdolności kredytowej kredytobiorcy, przytłaczające dowody, w tym ustalenia poczynione w dochodzeniach w sprawie ochrony handlu, sugerują, że przepisy te odgrywają jedynie drugorzędą rolę w stosowaniu różnych instrumentów prawnych.
- (102) Ponadto ratingi obligacji i kredytowe są często zniekształcone z różnych powodów, w tym w związku z faktem, że na ocenę ryzyka wpływ ma strategiczne znaczenie przedsiębiorstwa dla rządu ChRL oraz moc każdej domniemanej gwarancji rządowej. Z szacunków zdecydowanie wynika, że chińskie ratingi kredytowe systematycznie odpowiadają niższym ratingom międzynarodowym⁽⁶²⁾.
- (103) Sytuację tę pogarszają dodatkowe istniejące przepisy, które kierują środki finansowe do sektorów wskazanych przez rząd jako promowane lub z innych względów ważne⁽⁶³⁾. Prowadzi to do preferencyjnego udzielania kredytów przedsiębiorstwom państwowym, dużym dobrze powiązanim przedsiębiorstwom prywatnym oraz przedsiębiorstwom w kluczowych sektorach przemysłu, co oznacza, że dostępność i koszt kapitału nie są równe dla wszystkich podmiotów na rynku.
- (104) Po drugie, koszty finansowania zewnętrznego były sztucznie utrzymywane na niskim poziomie w celu stymulowania wzrostu inwestycji. Doprowadziło to do nadmiernego wykorzystania inwestycji kapitałowych o coraz niższych zwrotach z inwestycji. Świadczy o tym niedawny wzrost stosunku zadłużenia do aktywów przedsiębiorstw w sektorze państwowym pomimo gwałtownego spadku rentowności, co sugeruje, że mechanizmy funkcjonujące w systemie bankowym nie odpowiadają normalnym działaniom handlowym.
- (105) Po trzecie, chociaż w październiku 2015 r. osiągnięto liberalizację nominalnych stóp procentowych, sygnały cenowe nadal nie są wynikiem działania sił rynkowych, ale wpływają na nie zakłócenia powodowane przez działanie rządu. W istocie odsetek kredytów udzielanych na poziomie stopy referencyjnej lub poniżej tego poziomu nadal stanowi 45 % wszystkich kredytów, a wykorzystanie kredytów celowych wydaje się większe, skoro odsetek ten znacznie wzrósł od 2015 r. pomimo pogarszających się warunków ekonomicznych. Sztucznie niskie stopy procentowe prowadzą do zaniżania cen, a co za tym idzie do nadmiernego wykorzystywania kapitału.
- (106) Ogólny wzrost akcji kredytowej w ChRL wskazuje na pogarszającą się skuteczność alokacji kapitału bez żadnych oznak ograniczenia akcji kredytowej, jakiego można by oczekiwać w nieznkształconym otoczeniu rynkowym. W wyniku tego w ostatnich latach szybko wzrosła liczba kredytów zagrożonych. W obliczu rosnącego ryzyka zadłużenia rząd ChRL zdecydował się uniknąć niewykonania zobowiązań. W związku z tym kwestie dotyczące wierzytelności nieściągalnych rozwiązano poprzez refinansowanie długu, tworząc tym samym tzw. przedsiębiorstwa zombie, lub poprzez przeniesienie prawa własności do długu (np. poprzez połączenia lub zamianę długu na udziały w kapitale własnym) bez konieczności usunięcia ogólnego problemu zadłużenia lub usunięcia jego pierwotnych przyczyn.
- (107) Zasadniczo, pomimo ostatnich kroków podjętych w celu liberalizacji rynku, w systemie kredytów dla przedsiębiorstw w ChRL występują znaczące zakłócenia wynikające z utrzymującej się dominującej roli państwa na rynkach kapitałowych.
- (108) Nie przedstawiono żadnych dowodów na to, że sektor stalowy, w tym produkcja felg stalowych i stali walcowanej na gorąco, byłby wyłączony z opisanej powyżej interwencji rządowej w system finansowy. Komisja ustaliła również, że podmioty prowadzące działalność w sektorze surowca stali walcowanej na gorąco⁽⁶⁴⁾ uzyskiwały prawo do korzystania z pożyczek preferencyjnych stanowiących subsydia. Dlatego istotna interwencja rządowa w system finansowy prowadzi do wywierania poważnego wpływu na warunki rynkowe na wszystkich poziomach.

⁽⁶⁰⁾ Sprawozdanie – rozdział 6, s. 120.

⁽⁶¹⁾ Sprawozdanie – rozdział 6, s. 121–122, 126–128, 133–135.

⁽⁶²⁾ Zob. dokument roboczy MFW „Resolving China’s Corporate Debt Problem” sporządzony przez Wojciecha Maliszewskiego, Serkana Arslanalpa, Johna Caparuso, José Garrido, Si Guo, Joonga Shika Kanga, W. Raphaela Lama, T. Daniela Law, Wei Liao, Nadię Rendak, Philippe’a Wingendera, Jianguan, październik 2016 r., WP/16/203.

⁽⁶³⁾ Sprawozdanie – rozdział 6, s. 121–122, 126–128, 133–135.

⁽⁶⁴⁾ Zob. motywy 83–244 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/969 z dnia 8 czerwca 2017 r. nakładającego ostateczne cła wyrównawcze na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, i zmieniającego rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/649 nakładające ostateczne cła antydumpingowe na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 146 z 9.6.2017, s. 17).

3.2.1.9. Systemowy charakter opisanych zakłóceń

- (109) Komisja zauważyła, że zakłócenia opisane w sprawozdaniu są charakterystyczne dla chińskiej gospodarki. Z dostępnych dowodów wynika, że fakty i cechy chińskiego systemu opisane powyżej w sekcjach 3.2.1.1–3.2.1.5 oraz w części A sprawozdania dotyczą całego państwa i wszystkich sektorów gospodarki. To samo odnosi się do opisu czynników produkcji określonych w sekcjach 3.2.1.6–3.2.1.8 powyżej i w części B sprawozdania.
- (110) Komisja przypomina, że do produkcji felg stalowych niezbędny jest szeroki zakres materiałów do produkcji. Zgodnie z dowodami dostępnymi w aktach sprawy wszyscy objęci próbą producenci eksportujący pozyskiwali wszystkie swoje materiały do produkcji w ChRL. W przypadku gdy producenci felg stalowych kupują/zamawiają te materiały do produkcji, ceny, jakie płacą (i które są rejestrowane jako ich koszty), są wyraźnie narażone na te same wspomniane wcześniej zakłócenia systemowe. Na przykład dostawcy materiałów do produkcji zatrudniają siłę roboczą, która podlega zakłóceniom. Mogą oni zaciągać pożyczki, które podlegają zakłóceniom w sektorze finansowym lub w zakresie alokacji kapitału. Ponadto podlegają systemowi planowania, który ma zastosowanie na wszystkich szczeblach administracji i sektorów.
- (111) W rezultacie nie tylko ceny sprzedaży krajowej felg stalowych nie są odpowiednie do wykorzystania w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego, ale także wszystkie koszty materiałów do produkcji (w tym surowców, energii, gruntów, finansowania, pracy itp.) są zniekształcone, ponieważ na ich ceny wywiera wpływ istotna interwencja rządowa, jak opisano w częściach A i B sprawozdania. Interwencje rządowe opisane w odniesieniu do alokacji kapitału, gruntów, pracy, energii i surowców występują istotnie w całej ChRL. Oznacza to na przykład, że materiały do produkcji produkowane w ChRL na skutek połączenia szeregu czynników produkcji są narażone na znaczące zakłócenia. To samo dotyczy materiałów do produkcji i tak dalej. W obecnym dochodzeniu rząd ChRL ani producenci eksportujący nie przedstawili żadnych przeciwnych dowodów ani argumentów.

3.2.1.10. Wniosek

- (112) Analiza przedstawiona w sekcjach 3.2.1.2–3.2.1.9, która obejmuje badanie wszystkich dostępnych dowodów odnoszących się do interwencji ChRL w jej gospodarce, zarówno w ujęciu ogólnym, jak i w sektorze stali i sektorze motoryzacyjnym wykazała, że ceny lub koszty produktu objętego postępowaniem, w tym koszty surowców, energii i pracy, nie wynikają z działania sił rynkowych, ponieważ wywiera na nie wpływ istotna interwencja rządowa w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego, na co wskazuje rzeczywisty lub potencjalny wpływ co najmniej jednego istotnego elementu spośród elementów w nim wymienionych. Na tej podstawie i wobec braku jakiegokolwiek współpracy ze strony rządu ChRL Komisja stwierdziła, że w celu ustalenia wartości normalnej w tym przypadku nie jest właściwe wykorzystanie cen i kosztów krajowych.
- (113) W związku z tym Komisja przystąpiła do konstruowania wartości normalnej wyłącznie na podstawie kosztów produkcji i sprzedaży odzwierciedlających niezniekształcone ceny lub wartości odniesienia, czyli, w tym przypadku, na podstawie odpowiednich kosztów produkcji i sprzedaży w odpowiednim reprezentatywnym kraju, zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego, jak omówiono w następnym sekcji.

3.2.2. Reprezentatywny kraj

3.2.2.1. Uwagi ogólne

- (114) Wyboru reprezentatywnego kraju dokonano na podstawie następujących kryteriów:
- poziom rozwoju gospodarczego podobny do poziomowi ChRL. W tym celu Komisja wykorzystwała państwa o dochodzie narodowym brutto podobnym do ChRL na podstawie bazy danych Banku Światowego⁽⁶⁵⁾,
 - produkcja produktu objętego przeglądem w tym państwie⁽⁶⁶⁾,
 - dostępność odpowiednich danych publicznych w tym państwie,
 - w przypadku gdy istnieje kilka potencjalnych reprezentatywnych krajów, pierwszeństwo przyznaje się, w stosownych przypadkach, państwu z odpowiednim poziomem ochrony socjalnej i ochrony środowiska.

⁽⁶⁵⁾ World Bank Open Data – Upper Middle Income, dokument dostępny na stronie <https://data.worldbank.org/income-level/upper-middle-income> (ostatnie wyświetlenie w dniu 15 lipca 2019 r.).

⁽⁶⁶⁾ Jeżeli w żadnym państwie o podobnym poziomie rozwoju nie istnieje produkcja produktu objętego przeglądem, można uwzględnić produkcję produktu należącego do tej samej ogólnej kategorii lub sektora produktu objętego przeglądem.

- (115) Jak wyjaśniono w motywach 29–31, Komisja opublikowała dwie noty w odniesieniu do akt dotyczących źródeł do celów określenia wartości normalnej.

3.2.2.2. Poziom rozwoju gospodarczego podobny do poziomemu ChRL

- (116) W nocy z dnia 6 marca 2019 r. Komisja zidentyfikowała następujących dziewięć państw: Argentynę, Brazylię, Kolumbię, Malesję, Meksyk, Rosję, Republikę Południowej Afryki, Tajlandię i Turcję, które są uznawane przez Bank Światowy za państwa o podobnym poziomie rozwoju gospodarczego jak ChRL, tzn. wszystkie są sklasyfikowane jako państwa o wyższym średnim dochodzie na podstawie dochodu narodowego brutto (zwanego dalej „DNB”).
- (117) W opinii z dnia 11 marca 2019 r. skarżący twierdził, że Meksyk nie powinien zostać wybrany jako reprezentatywny kraj, ponieważ meksykańscy producenci zaopatrują wyłącznie obszar NAFTA. Skarżący nie dostarczył jednak żadnych dowodów dotyczących tego, w jaki sposób miejsce przeznaczenia produkowanych towarów miałoby być istotne dla wyboru reprezentatywnego kraju oraz jaki miałoby to wpływ na reprezentatywność właściwych czynników produkcji. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.
- (118) W nocy z dnia 16 kwietnia 2019 r. Komisja zauważyła, że w okresie objętym dochodzeniem Argentyna została sklasyfikowana w kategorii krajów o wysokich dochodach. W związku z tym Komisja uznała, że tylko osiem z pierwotnie zidentyfikowanych krajów o wyższym średnim dochodzie można uwzględnić na potrzeby wyboru reprezentatywnego kraju.
- (119) W związku z notą z dnia 16 kwietnia 2019 r. nie otrzymano dalszych uwag dotyczących poziomu rozwoju gospodarczego.

3.2.2.3. Produkcja produktu objętego dochodzeniem w reprezentatywnym kraju oraz dostępność odpowiednich danych publicznych w reprezentatywnym kraju

- (120) W nocy z dnia 6 marca 2019 r. Komisja wskazała, że wiadomo, iż produkcja produktu objętego postępowaniem odbywa się w Argentynie, Brazylii, Kolumbii, Malesji, Meksyku, Rosji, Republice Południowej Afryki, Tajlandii i Turcji.
- (121) Komisja ustaliła również, że nie istniały publicznie dostępne dane finansowe dotyczące producenta felg stalowych w Argentynie. W opinii z dnia 11 marca 2019 r. skarżący potwierdził, że producent w Argentynie nie prowadzi już działalności. Z tego powodu, a także z powodu wyjaśnionego w motywie 118, Komisja nie uwzględniła Argentyny jako możliwego reprezentatywnego kraju.
- (122) Komisja zauważyła ponadto, że gdy publikowano notę z dnia 6 marca 2019 r., dane finansowe właściwe dla okresu objętego dochodzeniem nie były dostępne w odniesieniu do żadnego producenta z uwzględnionych państw.
- (123) W opinii z dnia 18 marca 2019 r. producent eksportujący twierdził, że jako reprezentatywny kraj należy wybrać Indie. Według tego przedsiębiorstwa we wskazanym kraju istnieli co najmniej dwaj producenci konkretnego rodzaju produktu wytwarzanego przez tego producenta eksportującego. Przedsiębiorstwo twierdziło ponadto, że dochód narodowy brutto (DNB) stosowany przez Bank Światowy do klasyfikowania państw nie jest odpowiednim wskaźnikiem do celów oceny poziomu rozwoju gospodarczego państwa, ponieważ za pomocą DNB na mieszkańca nie da się odpowiednio podsumować poziomu rozwoju danego państwa ani zmierzyć dobrobytu. Przedsiębiorstwo stwierdziło, że powinno się zamiast tego stosować PKB.
- (124) W tym względzie Komisja zauważyła, że w rozporządzeniu podstawowym określono, iż reprezentatywny kraj powinien mieć poziom rozwoju podobny do poziomemu państwa wywozu. Rozporządzenie nie zawiera jednak żadnych dalszych wymogów dotyczących wyboru odpowiedniego reprezentatywnego kraju. Komisja zdecydowała, że odpowiednim źródłem tych informacji jest baza danych Banku Światowego. Ta baza danych zapewniła Komisji wystarczającą liczbę potencjalnie odpowiednich reprezentatywnych krajów o podobnym poziomie rozwoju do celów dokonania wyboru najlepiej dopasowanego źródła niezniekształconych kosztów i cen. Ponadto jest to ranking sporządzony na podstawie obiektywnego kryterium i jest on wykorzystywany spójnie we wszystkich przypadkach, w których określenie wartości normalnej opiera się na przepisach art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego, co zapewnia jednolitość i równe traktowanie w toku poszczególnych postępowań. DNB jest wykorzystywany przez Bank Światowy do klasyfikacji gospodarek na grupy pod kątem dochodu według metody stosowanej w polityce kredytowej Banku Światowego. W związku z tym, że uznaje się w niej wszystkie dochody, które trafiają do gospodarki krajowej, niezależnie od ich pochodzenia, w odpowiedni sposób odzwierciedla całkowitą działalność gospodarczą w danym kraju.

- (125) Jednocześnie Komisja zauważyła, że Indie umieszczono w rankingu Banku Światowego w wykazie krajów „o niskich i średnich dochodach”, w związku z czym kraj ten nie jest na podobnym poziomie rozwoju jak Chiny. W rezultacie Indii nie można było uwzględnić jako odpowiedniego reprezentatywnego kraju w odniesieniu do Chin. W związku z tym Komisja odrzuciła to twierdzenie.
- (126) W uwagach dotyczących noty z dnia 6 marca 2019 r. EUWA i producent eksportujący przedstawili szereg twierdzeń dotyczących istnienia produkcji produktu objętego dochodzeniem w niektórych z uwzględnianych państw, dostępności danych finansowych, które mogą być wystarczająco istotne dla państw uwzględnianych w przypadku skonsolidowanych rocznych sprawozdań finansowych grup międzynarodowych, oraz dostępności danych finansowych w odniesieniu do okresu objętego dochodzeniem.
- (127) Komisja zbadała te argumenty i w nocy z dnia 16 kwietnia stwierdziła, że Kolumbia, Malezja, Meksyk, Rosja i Tajlandia nie mogą być dalej uwzględniane na potrzeby wyboru reprezentatywnego kraju, ponieważ dane finansowe producentów w Kolumbii, Malezji, Rosji i Tajlandii za okres objęty dochodzeniem były niedostępne. Ponadto skonsolidowane dane finansowe dostępne w odniesieniu do producenta w Meksyku dotyczyły grupy przedsiębiorstw prowadzących działalność w różnych krajach i niemożliwe było określenie wkładu produkcji i sprzedaży w Meksyku w wyniki finansowe. Komisja wstępnie ustaliła również, że jeden z producentów brazylijskich produkował jedynie felgi aluminiowe i w związku z tym nie mógł być uwzględniany do celów obliczania kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku.
- (128) W nocy z dnia 16 kwietnia 2019 r. Komisja zauważyła, że dane finansowe za okres objęty dochodzeniem były łatwo dostępne w odniesieniu do grupy międzynarodowej prowadzącej działalność w Brazylii i Turcji (i w innych państwach). Odnośne sprawozdanie roczne zawierało informacje dotyczące skonsolidowanych wyników grupy, ale również szczegółowe informacje na temat indywidualnych wyników spółki dominującej z siedzibą w Brazylii, która była także producentem felg stalowych, i mniej szczegółowe informacje na temat wyników jej dwóch spółek zależnych prowadzących działalność w Turcji. Informacje na temat spółek zależnych w Turcji ograniczały się do przychodów ze sprzedaży netto, kosztów sprzedaży, kosztów operacyjnych, podatku dochodowego i zysku. W związku z tym nie pozwalały na ocenę adekwatności kosztów ujętych w kategorii kosztów operacyjnych.
- (129) W nocy z dnia 16 kwietnia 2019 r. Komisja ustaliła również, że można racjonalnie oczekiwać, iż producent w Republice Południowej Afryki opublikuje swoje sprawozdanie roczne za okres objęty dochodzeniem w terminie umożliwiającym jego wykorzystanie w obliczeniach. Chociaż producent w Republice Południowej Afryki należał do grupy międzynarodowej, Komisja mogła potencjalnie zaakceptować skonsolidowane dane finansowe jako istotne dla producenta w Republice Południowej Afryki, ponieważ udział obrotu generowanego w Republice Południowej Afryki w całkowitym obrocie grupy nie był nieznacznym.
- (130) Niezależnie od powyższego dane dostępne w odniesieniu do brazylijskiego producenta, o którym mowa w motywie 128, uznano za najbardziej kompletne do celów ustalenia reprezentatywnego kosztu sprzedaży, kosztu ogólnego i administracyjnego i zysku.
- (131) W swoich uwagach do noty z dnia 16 kwietnia 2019 r. skarżący podtrzymał swoją preferencję dotyczącą Turcji jako reprezentatywnego kraju; nie sprzeciwił się jednak ustaleniu przez Komisję, że Brazylia może być wykorzystywana jako kraj reprezentatywny.
- (132) W związku z tym Komisja stwierdziła, że Brazylia jest odpowiednim reprezentatywnym krajem pod względem produkcji produktu objętego dochodzeniem oraz dostępności i jakości danych finansowych w odniesieniu do okresu objętego dochodzeniem, jak wyjaśniono w motywie 128.
- (133) Po przeprowadzeniu wizyt weryfikacyjnych u objętych próbą producentów eksportujących w ChRL, podczas których Komisja określiła ostateczny wykaz surowców i odpowiadające im kody HS lub kody taryfy, można potwierdzić, że Brazylia przedstawiła najbardziej kompletny zestaw danych na potrzeby ustalenia niezniekształconych cen i wartości odniesienia potrzebnych do skonstruowania wartości normalnej.

3.2.2.4. Poziom ochrony socjalnej i ochrony środowiska

- (134) Po ustaleniu, że Brazylia jest najbardziej odpowiednim reprezentatywnym krajem, nie było potrzeby przeprowadzenia oceny poziomu ochrony socjalnej i ochrony środowiska zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) tiret pierwsze zdanie ostatnie rozporządzenia podstawowego.

3.2.2.5. Wniosek

- (135) Biorąc pod uwagę wyniki powyższej analizy, należy uznać, że Brazylia spełniła wszystkie kryteria przewidziane w art. 2 ust. 6a lit. a) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego pozwalające uznać ją za odpowiedni reprezentatywny kraj. W szczególności Brazylia wytwarza znaczną ilość produktu objętego dochodzeniem i dysponuje kompletnym zbiorem danych dotyczących czynników produkcji, kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku w okresie objętym dochodzeniem.

3.2.3. Źródła, na podstawie których ustalono poziom niezniekształconych kosztów

- (136) W nocy z dnia 6 marca 2019 r. Komisja stwierdziła, że na potrzeby obliczenia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego skorzysta z bazy danych Global Trade Atlas („GTA”) w celu ustalenia poziomu niezniekształconych kosztów większości czynników produkcji, z danych statystycznych Międzynarodowej Organizacji Pracy („MOP”) oraz krajowych danych statystycznych w celu ustalenia niezniekształconych kosztów pracy oraz z innych źródeł w zależności od wybranego reprezentatywnego kraju w celu ustalenia niezniekształconych kosztów energii (takich jak koszty energii elektrycznej, gazu ziemnego i wody).
- (137) W uwagach z dnia 18 marca 2019 r. producent eksportujący stwierdził, że Brazylia nie powinna być uwzględniana jako odpowiedni reprezentatywny kraj ze względu na ograniczenia wywozowe w Brazylii dotyczące wyrobów walcowanych płaskich zgłoszone w wykazie ograniczeń w wywozie surowców przemysłowych OECD ⁽⁶⁷⁾, które potencjalnie mogą mieć wpływ nie tylko na cenę krajową, ale również na cenę importową tych materiałów do produkcji. W tym względzie producent eksportujący zauważył w szczególności, że stal walcowana na gorąco jest głównym surowcem odpowiadającym za 40–60 % całkowitych kosztów produkcji.
- (138) Komisja zbadała istnienie ograniczeń wywozowych w Brazylii i w nocy z dnia 16 kwietnia 2019 r. potwierdziła, że wywóz niektórych wyrobów płaskich ze stali podlega zezwoleniu na wywóz zgodnie z ustawą nr 9.112 z dnia 10 października 1995 r. ⁽⁶⁸⁾ dotyczącą wywozu towarów wrażliwych i związanych z nimi usług. Na tym etapie Komisja odnotowała, że objęci próbą producenci eksportujący nie wykorzystywali w swojej produkcji wyrobów walcowanych płaskich objętych kodami HS, które podlegały ograniczeniom wywozowym w Brazylii.
- (139) Po wizytach weryfikacyjnych Komisja stwierdziła jednak, że wyroby walcowane płaskie objęte jednym z kodów HS podlegające ograniczeniu wywozowemu wspomnianemu w motywie 138, tj. objęte podpozycją HS 7228 70 („kątowniki, kształtowniki i profile”), były wykorzystywane przez jedynego zbadanego producenta eksportującego do produkcji produktu objętego postępowaniem.
- (140) W związku z tym Komisja postanowiła zastąpić zniekształcone koszty tego konkretnego czynnika produkcji międzynarodową wartością odniesienia zamiast ceną importową w Brazylii. Wyjaśnienia dotyczące tej wartości odniesienia przedstawiono poniżej w motywie 158.
- (141) W opinii z dnia 18 marca 2019 r. producent eksportujący stwierdził, że materiałów zużywalnych nie powinno się zaliczać do czynników produkcji do celów stosowania art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego odnosi się do surowców i energii i nie obejmuje elementów zużywalnych.
- (142) W nocy z dnia 16 kwietnia 2019 r. Komisja stwierdziła, że materiały zużywalne są objęte zakresem art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ przepis ten obejmuje całość kosztów produkcji i sprzedaży niezbędnych do obliczania wartości normalnej bez żadnych wykluczeń. Z kolei w art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego wyjaśniono koncepcję „znaczących zakłóceń” powodujących zastosowanie do określania wartości normalnej przepisów zawartych w art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego, ale zawarto też wzmiankę o podanych cenach i kosztach (m.in. surowców i energii) w tym innym kontekście. Komisja uznała zatem, że wszystkie koszty produkcji i sprzedaży, w tym materiałów zużywalnych – niezależnie od ich udziału w całkowitych kosztach produkcji – muszą być zgłaszane przez producentów eksportujących oraz musiały zostać uwzględnione do celów obliczenia wartości normalnej. W związku z tym Komisja odrzuciła to twierdzenie.

⁽⁶⁷⁾ Dostępne na stronie:

https://qdd.oecd.org/subject.aspx?Subject=ExportRestrictions_IndustrialRawMaterials (ostatnie wyświetlenie w dniu 3 lipca 2019 r.).

⁽⁶⁸⁾ Dostępne na stronie: <http://portal.siscomex.gov.br/legislacao/legislacao/mais-legislacoes/mcti> (ostatnie wyświetlenie w dniu 3 lipca 2019 r.).

- (143) W nocy z dnia 16 kwietnia 2019 r. w oparciu o decyzję o wykorzystaniu Brazylii jako reprezentatywnego kraju Komisja poinformowała zainteresowane strony, że skorzysta z GTA w celu ustalenia poziomu niezniekształconych kosztów czynników produkcji, z danych statystycznych MOP oraz innych publicznie dostępnych źródeł ⁽⁶⁹⁾ w celu ustanowienia niezniekształconych kosztów pracy oraz ze stawek nakładanych przez wybranych brazylijskich dostawców energii elektrycznej, gazu ziemnego i wody w celu ustalenia niezniekształconych kosztów tych rodzajów energii.
- (144) Komisja poinformowała również zainteresowane strony, że w celu ustalenia niezniekształconych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku skorzysta z danych finansowych grupy IochpeMaxion, w szczególności spółki dominującej z siedzibą w Brazylii, w odniesieniu do której dane są dostępne w *Indywidualnym i skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok kończący się w dniu 31 grudnia 2018 r. i sprawozdaniu niezależnego audytora* ⁽⁷⁰⁾ grupy.
- (145) W związku z notą z dnia 16 kwietnia 2019 r. Komisja nie otrzymała żadnych dalszych uwag dotyczących źródeł niezniekształconych kosztów i wartości odniesienia. W związku z tym tymczasowo zatwierdzono źródła wymienione w motywach 143 i 144.

3.2.4. Niezniekształcone koszty i wartości odniesienia

3.2.4.1. Czynniki produkcji

- (146) Jak już wspomniano w motywie 29, w nocy z dnia 6 marca 2019 r. Komisja podjęła próbę sporządzenia wstępnego wykazu czynników produkcji i źródeł, które miałyby być stosowane w odniesieniu do wszystkich czynników produkcji, takich jak materiały, energia i praca, wykorzystywanych przez producentów eksportujących do wytworzenia produktu objętego postępowaniem.
- (147) Komisja nie otrzymała żadnych uwag dotyczących wykazu czynników produkcji w związku z notą z dnia 6 marca 2019 r. ani notą z dnia 16 kwietnia 2019 r.
- (148) W nocy z dnia 16 kwietnia 2019 r. w oparciu o informacje otrzymane od zainteresowanych stron Komisja ustaliła wykaz 60 potencjalnych kodów HS odpowiadających czynnikom produkcji wykorzystywanym w wytwarzaniu produktu objętego postępowaniem.
- (149) Komisja ustaliła następnie ostateczny wykaz czynników produkcji i odpowiadających kodów HS po wizytach weryfikacyjnych w siedzibach objętych próbą producentów eksportujących.
- (150) Biorąc pod uwagę wszystkie informacje przekazane przez zainteresowane strony i zgromadzone podczas wizyt weryfikacyjnych, w stosownych przypadkach zidentyfikowano następujące czynniki produkcji i kody HS:

Tabela 1

Czynnik produkcji	Kod klasyfikacji taryfowej w Brazylii	Wartość niezniekształcona
Surowce		
Płaskie wyroby ze stali walcowane na gorąco, niepoddane trawieniu, o szerokości co najmniej 600 mm oraz o grubości		
— przekraczającej 10 mm,	7208 36	4,91 CNY/kg
— co najmniej 4,75 mm, ale nieprzekraczającej 10 mm,	7208 37 00	4,86 CNY/kg
— co najmniej 3 mm, ale poniżej 4,75 mm,	7208 38	4,89 CNY/kg
— mniejszej niż 3 mm	7208 39	4,57 CNY/kg
Stal profilowa		
— kątowniki, kształtowniki i profile	[nie dot.]	5,06 CNY/kg

⁽⁶⁹⁾ Zob. na przykład <https://www.jornalcontabil.com.br/quanto-custa-um-funcionario-aprenda-a-calcular/> lub <https://establishbrazil.com/articles/whats-real-cost-employee> (ostatnie wyświetlenie w dniu 3 lipca 2019 r.).

⁽⁷⁰⁾ Dostępne na stronie: <https://www.iochpe.com.br/Download.aspx?Arquivo=Es93IRz+hvwnExFo7bRkrA==> (ostatnie wyświetlenie w dniu 4 lipca 2019 r.).

Czynnik produkcji	Kod klasyfikacji taryfowej w Brazylii	Wartość nieznieskształcona
Farba		
— na bazie poliestrów,	3208 10	42,87 CNY/kg
— na bazie polimerów akrylowych lub winylowych,	3208 20	42,12 CNY/kg
— pozostałe,	3208 90	54,65 CNY/kg
— żywice epoksydowe	3907 30	28,70 CNY/kg
Drut spawalniczy		
— drut ze stali węglowej,	7217 30	12,51 CNY/kg
— drut ze stali krzemowo-manganowej,	7229 20 00	9,73 CNY/kg
— drut ze stali stopowej, pozostały	7229 90 00	21,74 CNY/kg
Zawór	8481 30 00	10,30 CNY/sztukę
Gazy		
— propan, skroplony,	2711 12	3,73 CNY/kg
— argon,	2804 21	nie dot. (zob. motywy 153 i 154)
— azot,	2804 30 00	10,86 CNY/m ³
— tlen,	2804 40 00	6,69 CNY/m ³
— dwutlenek węgla	2811 21 00	24,76 CNY/kg
Inne chemikalia		
— kwas chlorowodorowy,	2806 10	1,68 CNY/kg
— soda kaustyczna,	2815 12 00	2,41 CNY/kg
— węglan sodu,	2836 20	1,45 CNY/kg
— kwas mlekowy,	2918 11 00	21,22 CNY/kg
— wodorowęglan sodu,	3402 19 00	15,03 CNY/kg
— preparaty smarowe,	3403 19 00	44,54 CNY/kg
— preparaty do wytrawiania powierzchni metali,	3810 10	66,46 CNY/kg
— rozcieńczalnik,	3814 00	40,26 CNY/kg
— azotan sodu,	3815 90	74,48 CNY/kg
— poliakrylamid.	3906 90	17,74 CNY/kg
Praca		
Koszty pracy w przemyśle wytwórczym	[nie dot.]	34,53 CNY/godzinę

Czynnik produkcji	Kod klasyfikacji taryfowej w Brazylii	Wartość niezniekształcona
Energia		
Energia elektryczna	[nie dot.]	0,69 – 1,01 CNY/kWh
Gaz ziemny	[nie dot.]	3,42 – 4,03 CNY/m ³
Woda	[nie dot.]	181,92 CNY/miesiąc lub 35,41 – 70,67 CNY/tonę
Granulki drzewne	4401 31 00	0,65 CNY/kg
Produkty uboczne/odpady		
Złom stali w wiórach z toczenia, wiórkowania, dłutowania, frezowania, piłowania, pilnikowania, okrawania i tłoczenia, nawet w wiązkach	7204 41 00	1,70 CNY/kg

a) Surowce i złom

- (151) Podczas wizyt weryfikacyjnych Komisja zweryfikowała wykorzystywane surowce i złom stali generowany podczas wytwarzania produktu objętego postępowaniem.
- (152) W odniesieniu do wszystkich surowców z wyjątkiem stali profilowej, dla których nie przedstawiono żadnych informacji pochodzących z rynku reprezentatywnego kraju, Komisja oparła się na cenach importowych. Cenę importową w reprezentatywnym kraju obliczono jako średnią ważoną cen jednostkowych produktów przywożonych ze wszystkich państw trzecich z wyjątkiem ChRL. Komisja postanowiła wykluczyć przywóz z ChRL do reprezentatywnego kraju, ponieważ w motywie 112 uznała, że oparcie się na cenach i kosztach krajowych w ChRL nie jest odpowiednim rozwiązaniem z uwagi na występowanie znaczących zakłóceń w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego. Biorąc pod uwagę, że nie ma dowodów wskazujących na to, że te same zakłócenia nie mają w równym stopniu wpływu na produkty przeznaczone na wywóz, Komisja uznała, że te same zakłócenia miały wpływ na ceny eksportowe. W rzeczywistości wydaje się, że cena przywozu wielu surowców wywożonych przez ChRL do Brazylii jest niższa niż cena pozostałego przywozu. Po wykluczeniu ChRL przywóz z innych państw trzecich pozostał reprezentatywny, a jego wielkość odpowiadała od 40 % do 100 % łącznej wielkości przywozu do Brazylii.
- (153) Komisja ustaliła, że wielkości przywozu argonu do Brazylii były nieznaczne, w związku z czym wartości odniesienia nie można było uznać za wiarygodną. W odniesieniu do złomu stali Komisja ustaliła, że cena importowa w Brazylii była znacznie wyższa niż cena importowa płaskich wyrobów ze stali walcowanych na gorąco, w związku z czym również uznano ją za niewiarygodną.
- (154) Biorąc pod uwagę fakt, że rzeczywiste koszty związane z argonem poniesione przez współpracującego producenta eksportującego stanowiły nieznaczny udział w całkowitych kosztach surowca (mniej niż 0,005 %) w okresie objętym dochodzeniem, nie wywierając wpływu na obliczenia marginesu dumpingu bez względu na to jaki surowiec zostanie wykorzystany w zastępstwie, Komisja postanowiła zawrzeć te koszty w pośrednich kosztach produkcji.
- (155) W celu określenia niezniekształconej ceny złomu stali Komisja skorzystała z brazylijskich statystyk dotyczących wywozu. Do obliczania ceny eksportowej złomu stali stosuje się odpowiednio przepisy motywu 152. Ponadto Komisja zauważyła, że nie istnieje wywóz złomu stali z Brazylii do ChRL.
- (156) Aby ustalić niezniekształconą cenę surowców dostarczanych do zakładu producenta eksportującego zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego, Komisja dodała koszty transportu międzynarodowego i koszty ubezpieczenia ⁽⁷¹⁾, zastosowała należności celne przywozowe obowiązujące w reprezentatywnym kraju oraz dodała koszty transportu krajowego do ceny importowej. Koszty transportu międzynarodowego i krajowego w odniesieniu do wszystkich surowców oraz koszty ubezpieczenia oszacowano na podstawie zweryfikowanych danych dostarczonych przez współpracującego producenta eksportującego.

⁽⁷¹⁾ Brazylijski przywóz zgłasza się na poziomie FOB w GTA.

- (157) W przypadku, gdy do określenia niezniekształconej ceny surowca stosowano cenę eksportową⁽⁷²⁾, nie dokonywano dalszych dostosowań danych z GTA. Komisja uznała, że koszty ponoszone przez brazylijskiego dostawcę i międzynarodowy port były równe kosztom takiego dostawcy i jego brazylijskiego klienta. Cenę z GTA można było zatem zaakceptować jako cenę surowca dostarczanego do zakładu producenta eksportującego.
- (158) Z powodów wyjaśnionych w motywach 137–140 Komisja zastosowała międzynarodową wartość odniesienia, aby określić niezniekształcone koszty stali profilowej. Wykorzystana niezniekształcona międzynarodowa wartość odniesienia to cena *ex-works* profili i belek konstrukcyjnych w Ameryce Łacińskiej⁽⁷³⁾. Uznano, że ta wartość odniesienia jest niezniekształcona, ponieważ opiera się na średniej arytmetycznej wartości transakcji zidentyfikowanych w Brazylii i Meksyku, w związku z czym miała odzwierciedlać konkurencyjne warunki rynkowe panujące na tym obszarze. Wartość ta wykazała ceny w przedziale od 4,55 CNY/kg do 5,61 CNY/kg w okresie objętym dochodzeniem.
- (159) W odniesieniu do niektórych surowców współpracujący producent eksportujący nie był w stanie określić w swoich rejestrach wielkości konsumpcji. Rzeczywiste koszty tych surowców stanowiły nieznaczny udział w całkowitych rzeczywistych kosztach produkcji, wynoszący mniej niż 0,5 %. Koszty te uwzględniono w pośrednich kosztach produkcji, jak wyjaśniono w motywie 169.

b) Praca

- (160) W celu ustalenia wartości odniesienia dla kosztów pracy Komisja wykorzystała dane statystyczne MOP wraz z publicznie dostępnymi informacjami dotyczącymi dodatkowych kosztów pracy poniesionych przez pracodawcę w Brazylii.
- (161) Z danych statystycznych MOP⁽⁷⁴⁾ pozyskano dane dotyczące średniej tygodniowej liczby faktycznie przepracowanych godzin na osobę zatrudnioną oraz miesięcznych zarobków pracowników w produkcji w okresie objętym dochodzeniem. Wykorzystując te dane, Komisja obliczyła wynagrodzenie godzinowe w produkcji, do którego dodano dodatkowe koszty związane z pracą⁽⁷⁵⁾ (składki z tytułu zabezpieczenia społecznego i na wypadek bezrobocia opłacane przez pracodawcę).

c) Energia elektryczna

- (162) Cena energii elektrycznej, jaką pobierał jeden z największych dostawców energii elektrycznej Brazylii – przedsiębiorstwo EDP Brasil – była łatwo dostępna⁽⁷⁶⁾. Informacje były wystarczająco szczegółowe, aby umożliwić ustalenie ceny energii elektrycznej oraz ceny za wykorzystanie systemu dystrybucji (*modalidade tarifaria azul*) płaconej przez użytkowników przemysłowych.
- (163) Należy zauważyć, że w Brazylii organ regulacyjny Agência Nacional de Energia Elétrica⁽⁷⁷⁾ („ANEEL”) zobowiązuje dostawców energii elektrycznej do podnoszenia swoich stawek o konkretną wartość procentową w celu regulowania zużycia energii elektrycznej w kraju. ANEEL stosuje system flag⁽⁷⁸⁾ (zielona, żółta, czerwona 1, czerwona 2), aby sygnalizować, czy cena energii elektrycznej powinna pozostać taka, jaką zaproponował dostawca (zielona), czy też należy ją zwiększyć o 0,010 BRL/kWh (żółta), 0,030 BRL/kWh (czerwona 1) lub 0,050 BRL/kWh (czerwona 2). Flagi są publikowane przez ANEEL co miesiąc, a dla okresu objętego dochodzeniem były łatwo dostępne na stronie internetowej EDP Brasil⁽⁷⁹⁾. Przy określaniu niezniekształconych kosztów energii elektrycznej Komisja uwzględniła flagi zastosowane w okresie objętym dochodzeniem i odpowiednio dostosowała ceny.
- (164) Niezniekształcone koszty energii elektrycznej w tabeli 1 są przedstawione jako zakres, ponieważ różne taryfy mają zastosowanie do poszczególnych konsumentów w zależności od zużycia przez nich energii.

d) Gaz ziemny i granulki drzewne

- (165) Producenci eksportujący wykorzystywali gaz ziemny lub granulki drzewne do produkcji ciepła. Średnia cena gazu ziemnego dla użytkowników przemysłowych w Brazylii w okresie objętym dochodzeniem była łatwo dostępna w miesięcznej publikacji Ministerstwa Górnictwa i Energii⁽⁸⁰⁾. Niezniekształcone koszty granulki z drewna ustalono na podstawie ceny importowej w Brazylii, jak wyjaśniono w motywie 152.

⁽⁷²⁾ Brazylijski wywóz zgłasza się na poziomie FOB w GTA.

⁽⁷³⁾ Dostępne na stronie: <http://www.meps.co.uk/L.AmerPrice.htm> (ostatnie wyświetlenie w dniu 29 sierpnia 2019 r.); produkt został opisany w następujący sposób: profile i belki – dwuteownik 240 mm × 240 mm – z wyjątkiem USA i Kanady: dwuteownik szerokostopowy 10 cali × 10 cali i Chiny: dwuteownik 300 mm × 300 mm (dostępne na stronie <http://www.meps.co.uk/definitions.htm>, ostatnie wyświetlenie w dniu 29 sierpnia 2019 r.).

⁽⁷⁴⁾ Dostępne na stronie: https://www.ilo.org/ilostat/faces/oracle/webcenter/portalapp/pagehierarchy/Page21.jspx?_afLoop=518377340582818&_afWindowMode=0&_afWindowId=o8k2wnnrz_1#!%40%40%3F_afWindowId%3Do8k2wnnrz_1%26_afLoop%3D518377340582818%26_afWindowMode%3D0%26_adf.ctrl-state%3Do8k2wnnrz_54 (ostatnie wyświetlenie w dniu 4 lipca 2019 r.).

⁽⁷⁵⁾ Dostępne na stronie: <https://establishbrazil.com/articles/whats-real-cost-employee> (ostatnie wyświetlenie w dniu 4 lipca 2019 r.).

⁽⁷⁶⁾ Dostępne na stronie: [http://www.edp.com.br/distribuicao-es/saiba-mais/informativos/tarifas-aplicadas-a-clientes-atendidos-em-alta-e-media-tensao-\(grupo-a\)](http://www.edp.com.br/distribuicao-es/saiba-mais/informativos/tarifas-aplicadas-a-clientes-atendidos-em-alta-e-media-tensao-(grupo-a)) (ostatnie wyświetlenie w dniu 10 kwietnia 2019 r.).

⁽⁷⁷⁾ Dostępne na stronie: <http://www.aneel.gov.br/a-aneel> (ostatnie wyświetlenie w dniu 10 kwietnia 2019 r.).

⁽⁷⁸⁾ Dostępne na stronie: <http://www.aneel.gov.br/bandeiras-tarifarias> (ostatnie wyświetlenie w dniu 10 kwietnia 2019 r.).

⁽⁷⁹⁾ Dostępne na stronie: <http://www.edp.com.br/distribuicao-es/saiba-mais/informativos/bandeira-tarifaria> (ostatnie wyświetlenie w dniu 10 kwietnia 2019 r.).

(166) Niezniekształcone koszty gazu ziemnego w tabeli 1 są przedstawione jako zakres, ponieważ różne taryfy mają zastosowanie do poszczególnych konsumentów w zależności od zużycia przez nich gazu.

e) Woda

(167) Opłata za zużycie wody pobierana przez przedsiębiorstwo Sabesp, które jest odpowiedzialne za dostarczanie wody, odprowadzanie i oczyszczanie ścieków w stanie Sao Paulo, była łatwo dostępna. Z informacji tych pozyskano szczegółowe dane dotyczące stawek ⁽⁸¹⁾ mających zastosowanie do użytkowników przemysłowych w 2018 r. w odniesieniu do różnych podregionów i gmin stanu Sao Paulo ⁽⁸²⁾. Komisja określiła niezniekształcone koszty wody i odprowadzania ścieków na podstawie stawki mającej zastosowanie do klientów przemysłowych na obszarze metropolitalnym w okresie objętym dochodzeniem.

(168) Niezniekształcone koszty wody w tabeli 1 są przedstawione jako zakres, ponieważ różne taryfy mają zastosowanie do poszczególnych konsumentów w zależności od zużycia przez nich wody.

3.2.4.2. Pośrednie koszty produkcji, koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk

(169) Pośrednie koszty produkcji poniesione przez współpracującego producenta eksportującego zwiększono o koszty surowców, w odniesieniu do których w rejestrach producenta eksportującego nie można było określić wielkości konsumpcji, oraz o koszty związane z argonem, jak wyjaśniono w motywach 153 i 154, a następnie wyrażono jako udział w kosztach produkcji rzeczywiście poniesionych przez producenta eksportującego. Odsetek ten zastosowano do niezniekształconych kosztów produkcji.

(170) W odniesieniu do kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku Komisja wykorzystała dane finansowe mającej siedzibę w Brazylii spółki dominującej z grupy Iochpe Maxion, z uwagi na to, że spółka dominująca ma siedzibę w Brazylii i jest producentem produktu objętego postępowaniem ⁽⁸³⁾, jak ogłoszono w nocie z dnia 16 kwietnia 2019 r.

(171) Przy obliczaniu kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych Komisja nie uwzględniła pozycji „udział w zyskach (stratach) spółek zależnych”, ponieważ taki koszt (lub dochód) nie był związany z produktem objętym postępowaniem i był charakterystyczny dla międzynarodowej struktury grupy. W 2018 r. spółka dominująca otrzymała udział w zyskach spółek zależnych. Dostosowanie poskutkowało większą wartością procentową kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych, ale mniejszą wartością procentową zysku. Ogółem nie miało ono wpływu na poziom kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku rozpatrywanych łącznie.

3.2.4.3. Obliczanie wartości normalnej

(172) Komisja obliczyła konstruowaną wartość normalną w opisanych poniżej etapach.

(173) Po pierwsze, Komisja ustaliła wartość niezniekształconych kosztów produkcji. Zastosowała niezniekształcone koszty jednostkowe do rzeczywistej konsumpcji poszczególnych czynników produkcji współpracującego producenta eksportującego.

(174) Po drugie, Komisja zwiększyła niezniekształcone koszty wytwarzania poprzez dodanie pośrednich kosztów produkcji określonych zgodnie z motywem 169, aby otrzymać wartość niezniekształconych kosztów produkcji.

(175) Ponadto do kosztów produkcji ustalonych zgodnie z motywem 174 Komisja zastosowała koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk spółki dominującej z grupy Iochpe Maxion wyjaśnione w motywach 170–171.

(176) Koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne wyrażone jako odsetek kosztów sprzedanych towarów i zastosowane do niezniekształconych kosztów produkcji wyniosły 11,21 %.

(177) Zysk wyrażony jako odsetek kosztów sprzedanych towarów i zastosowany do niezniekształconych kosztów produkcji wyniósł 5,06 %.

(178) Na tej podstawie Komisja skonstruowała wartość normalną dla każdego rodzaju produktu na podstawie ceny *ex-works* zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego. W związku z tym, że w próbie pozostał tylko jeden producent eksportujący, Komisja skonstruowała wartość normalną dla każdego rodzaju produktu jedynie w odniesieniu do tego producenta eksportującego.

⁽⁸⁰⁾ Boletim mensal de acompanhamento da indústria de gás natural, dostępne na stronie http://www.mme.gov.br/documents/1138769/0/Boletim_Gas_Natural_nr_142_DEZ_18.pdf/49912e53-03ee-47cc-a45e-7ffa093ff777 (ostatnie wyświetlenie w dniu 16 lipca 2019 r.).

⁽⁸¹⁾ Dostępne na stronie: <http://site.sabesp.com.br/site/interna/Default.aspx?secaoId=183> (ostatnie wyświetlenie w dniu 10 kwietnia 2019 r.).

⁽⁸²⁾ Na przykład obszar metropolitalny http://site.sabesp.com.br/site/uploads/file/asabesp_doctos/comunicado_06_2018.pdf (ostatnie wyświetlenie w dniu 10 kwietnia 2019 r.).

⁽⁸³⁾ Zob. nota z dnia 16 kwietnia 2019 r. (nr t19.001778).

3.3. Cena eksportowa

- (179) Dany producent eksportujący prowadził wywóz do Unii bezpośrednio na rzecz niezależnych klientów. W związku z tym ceną eksportową była cena faktycznie zapłacona lub należna za produkt objęty postępowaniem przy jego sprzedaży na wywóz do Unii zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.

3.4. Porównanie

- (180) Komisja porównała wartość normalną i cenę eksportową współpracującego producenta eksportującego na podstawie ceny *ex-works*.
- (181) W przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia obiektywnego porównania Komisja dostosowała cenę eksportową, uwzględniając różnice mające wpływ na ceny i na porównywalność cen, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Dostosowań opartych na rzeczywistych danych przedsiębiorstwa współpracującego dokonano w odniesieniu do kosztów przeladunku i frachtu śródlądowego, kosztów pakowania, kosztów kredytu i opłat bankowych.

3.4.1. Margines dumpingu

- (182) W przypadku objętego próbą współpracującego producenta eksportującego Komisja porównała średnią ważoną wartość normalną każdego rodzaju produktu podobnego ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiedniego rodzaju produktu objętego postępowaniem, zgodnie z art. 2 ust. 11 i art. 2 ust. 12 rozporządzenia podstawowego.
- (183) Na tej podstawie wyliczono następujący tymczasowy średni ważony margines dumpingu, wyrażony jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem:

Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu (%)
Xingmin Intelligent Transportation Systems Co., Ltd	69,4
Tangshan Xingmin Wheels Co., Ltd.	69,4
Xianning Xingmin Wheels Co., Ltd.	69,4

- (184) Jak wyjaśniono w motywie 18, w wyniku braku współpracy ze strony dwóch objętych próbą producentów eksportujących i wykluczenia kolejnego producenta eksportującego ze względu na ograniczenie zakresu definicji produktu próbę zmniejszono do tylko jednego przedsiębiorstwa, mianowicie Xingmin Group. Nie było w związku z tym możliwe ustalenie średniego ważonego marginesu dumpingu dla nieobjętych próbą współpracujących producentów eksportujących zgodnie z art. 9 ust. 6 rozporządzenia podstawowego. Biorąc pod uwagę stopień braku współpracy w próbie oraz niewystarczający czas na dobór nowej próby na tak późnym etapie procedury, Komisja postanowiła zastosować najlepsze fakty dostępne w odniesieniu do próby, zgodnie z art. 17 ust. 4 i art. 18 rozporządzenia podstawowego.
- (185) Na tej podstawie w odniesieniu do nieobjętych próbą współpracujących producentów eksportujących Komisja w drodze wyjątku postanowiła ustalić margines dumpingu na tym samym poziomie co w przypadku jedyne pozostałego objętego próbą producenta eksportującego. Wynika to z faktu, że uznała ona, iż niepowodzenie próby było spowodowane również wykluczeniem niektórych rodzajów produktu, które – przy wykluczeniu, w konsekwencji, jednego z dwóch współpracujących producentów eksportujących pozostałych w próbie – miało bezpośredni wpływ na próbę. Komisja uwzględniła również fakt, że pozostające w próbie przedsiębiorstwo odpowiadało za około 20 % przywozu produktu objętego postępowaniem oraz że wywoziło ono do Unii szeroki asortyment rodzajów produktu.
- (186) W przypadku wszystkich pozostałych producentów eksportujących Komisja postanowiła przyjąć rezydualny margines dumpingu na poziomie odpowiadającym średniemu ważonemu marginesowi dumpingu stwierdzonemu w przedsiębiorstwie objętym próbą dla ośmiu rodzajów produktu z najwyższym indywidualnym marginesem dumpingu. Wielkość wywozu tych rodzajów produktu stanowiła około 29 % całkowitej wielkości wywozu do Unii dokonanego przez odnośne przedsiębiorstwo, co uznaje się za poziom wystarczająco reprezentatywny.

- (187) Tymczasowe marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocenieniem, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu (%)
Xingmin Intelligent Transportation Systems Co., Ltd	69,4
Tangshan Xingmin Wheels Co., Ltd.	69,4
Xianning Xingmin Wheels Co., Ltd.	69,4
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	69,4
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	80,1

4. SZKODA

4.1. Definicja przemysłu Unii i produkcji unijnej

- (188) Produkt podobny był wytwarzany w okresie objętym dochodzeniem przez 11 producentów w Unii. Producenci ci stanowią „przemysł Unii” w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (189) Zgodnie z ustaleniami całkowita produkcja unijna w okresie objętym dochodzeniem wyniosła około 35 mln felg stalowych. Komisja ustaliła tę wartość na podstawie zweryfikowanych odpowiedzi EUWA na pytania zawarte w kwestionariuszu, skontrolowanych krzyżowo oraz, w stosownych przypadkach, zaktualizowanych za pomocą zweryfikowanych odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu producentów unijnych objętych próbą. Jak wskazano w motywie 8, próba składała się z trzech producentów unijnych reprezentujących ponad 35 % całkowitej unijnej produkcji produktu podobnego.

4.2. Rynek unijny i konsumpcja w Unii

- (190) Rynek felg stalowych obejmuje różne rodzaje produktu, w zależności głównie od typów pojazdów, w których są one montowane. Te rodzaje produktu różnią się pod względem wielkości – mniejsze rozmiary są przeznaczone do samochodów osobowych, a te z większą średnicą do samochodów ciężarowych i pojazdów silnikowych specjalnego przeznaczenia. Te rodzaje produktu są zazwyczaj klasyfikowane przez przemysł w dwóch kategoriach: felgi do samochodów osobowych (w przypadku pojazdów o nie więcej niż 8 siedzeniach) i felgi do pojazdów użytkowych (wszystkich pozostałych). Wszystkie te różne rodzaje mają te same podstawowe cechy fizyczne i zastosowania, w związku z czym dla celów niniejszego dochodzenia uznaje się za jeden produkt.
- (191) W toku dochodzenia ustalono, że zarówno Chiny, jak i producenci unijni prowadzą działalność zarówno w zakresie felg do samochodów osobowych, jak i felg do pojazdów użytkowych. Na podstawie informacji przedstawionych przez skarżącego około 45 % chińskiego przywozu w OD stanowiły felgi do samochodów osobowych, a 55 % – do pojazdów użytkowych. W Unii około 65 % sprzedaży dotyczy felg do samochodów osobowych, a 35 % – felg do pojazdów użytkowych.
- (192) Felgi stalowe są sprzedawane w Unii za pośrednictwem dwóch głównych kanałów dystrybucji: albo bezpośrednio producentom oryginalnego sprzętu (OEM), albo niezależnym przedsiębiorstwom, które przygotowują i opatrują marką felgi stalowe, następnie sprzedawane hurtownikom lub sprzedawcom detalicznym. Nawet jeśli producenci samochodów żądają raczej ścisłych specyfikacji, to wszystkie felgi mają takie same/porównywalne cechy niezależnie od ich kanału dystrybucji, a ostatecznie wszystkie rodzaje felg stalowych stanowią jeden jednolity typ. Co najważniejsze, istnieją wyraźne powiązania między dwoma kanałami dystrybucji, ponieważ ceny jednego kanału dystrybucji mogą wywierać presję na drugi kanał dystrybucji.
- (193) Komisja ustaliła poziom konsumpcji w Unii na podstawie wielkości sprzedaży przemysłu Unii na rynku unijnym, powiększonej o przywóz ze wszystkich państw trzecich.

(194) Konsumpcja w Unii kształtowała się następująco:

Tabela 2

Konsumpcja w Unii

	2015	2016	2017	OD
Całkowita konsumpcja w Unii (w tys. sztuk)	38 554	38 523	40 161	39 387
Indeks	100	100	104	102

Źródło: EUWA, producenci objęci próbą.

(195) W okresie badanym konsumpcja w Unii wzrosła o 2 %.

4.3. Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie

(196) Kody CN ex 8708 70 10, ex 8708 70 99 i ex 8716 90 90 obejmują szerszy zakres produktów niż felgi stalowe. Ponadto jedyną dostępną jednostką miary w Eurostacie jest waga, która niekoniecznie pozwala na to, aby dane między różnymi źródłami przywozu zostały odpowiednio porównane, biorąc pod uwagę poszczególne rodzaje felg stalowych o szerokim zakresie średnic o różnej wadze, a także potencjalnie różny lub zmieniający się asortyment produktów (felgi do samochodów osobowych i pojazdów użytkowych, w tym felgi do ciągników i przyczep). EUWA podniosło tę kwestię w swojej skardze i przedstawiło, oprócz danych liczbowych zawartych w skardze, własne szacunki dotyczące wielkości przywozu z Chin, Turcji i innych państw, które to szacunki zostały zweryfikowane przez Komisję. Na tej podstawie Komisja poinformowała zainteresowane strony i umożliwiła im przedstawienie uwag na temat różnych źródeł danych, w tym szacunków wielkości przywozu dostarczonych w trakcie dochodzenia przez EUWA, jak również wielkości przywozu i cen w oparciu o dane Eurostatu. Żadna ze stron nie wyraziła sprzeciwu wobec tych szacunków wielkości przywozu, które w związku z tym uznano za najlepsze dostępne źródło informacji. Mimo że EUWA wyraziło wątpliwości co do poziomu cen podanego przez Eurostat, wobec braku innych dostępnych źródeł informacji Komisja oparła się na danych Eurostatu w celu ustalenia przynajmniej trendów cenowych. Komisja wykorzystwała jednak ceny otrzymane od stron objętych próbą w celu porównania poziomów cen na potrzeby określenia podcięcia cenowego i marginesu szkody.

4.3.1. Wielkość i udział w rynku przywozu z ChRL

(197) Udział w rynku przywozu został ustalony poprzez porównanie wielkości przywozu z konsumpcją w Unii.

(198) Przywóz do Unii z ChRL kształtował się następująco:

Tabela 3

Wielkość przywozu i udział w rynku

	2015	2016	2017	OD
Wielkość przywozu z ChRL (w tys. sztuk)	1 007	1 257	1 963	2 093
Indeks	100	125	195	208
Udział w rynku	2,6 %	3,3 %	4,9 %	5,3 %
Indeks	100	125	187	204

Źródło: EUWA.

(199) W okresie badanym doszło do podwojenia przywozu z ChRL i jego udziału w rynku. Przywóz wzrósł z około 1 mln do 2 mln sztuk, co odpowiada wzrostowi udziału w rynku z 2,6 % do 5,3 % w okresie objętym dochodzeniem. Przywóz z ChRL stanowił około 25 % całkowitego przywozu w OD. Należy zauważyć, że, na podstawie dostępnych danych, chiński przywóz dotyczył zarówno felg do samochodów osobowych, jak i do pojazdów użytkowych oraz że wzrósł dla felg przeznaczonych do obu rodzajów pojazdów, ale wzrost ten był dużo bardziej wyraźny w przypadku samochodów osobowych.

4.3.2. Ceny produktów przywożonych z ChRL oraz podcięcie cenowe

- (200) Jak wyjaśniono powyżej w motywie 196, Komisja ustaliła trendy cenowe w odniesieniu do przywozu w oparciu o dane Eurostatu ujawnione stronom przez Komisję w trakcie dochodzenia. Należy przypomnieć, że chociaż dane Eurostatu nie dają dokładnego obrazu bezwzględnego poziomu przywozu – a tym samym obrazu cen jednostkowych – były one jednak jedynym dostępnym źródłem informacji umożliwiającym przynajmniej ustalenie trendów cenowych. Poniższe dane zostały zatem uwzględnione w tym kontekście i w związku z tym nie zostały wykorzystane do porównania poziomów cen.
- (201) Cena towarów przywożonych do Unii z ChRL kształtowała się następująco:

Tabela 4

Ceny importowe (EUR/kg)

	2015	2016	2017	OD
ChRL	2,04	1,90	1,85	1,90
Indeks	100	93	91	93

Źródło: Eurostat.

- (202) Ceny importowe przywozu z ChRL spadły średnio o 7 % w okresie badanym.
- (203) Komisja określiła również podcięcie cenowe w okresie objętym dochodzeniem przez porównanie:
- średnich ważonych cen przywozu poszczególnych rodzajów produktu od objętego próbą współpracującego chińskiego producenta na rzecz pierwszego niezależnego klienta na rynku unijnym⁽⁸⁴⁾, ustalonych na podstawie CIF (koszt, ubezpieczenie i fracht) z odpowiednimi dostosowaniami uwzględniającymi cło i koszty ponoszone po przywozie, oraz
 - odpowiednich średnich ważonych cen sprzedaży poszczególnych rodzajów produktu stosowanych przez objętych próbą producentów unijnych wobec niepowiązanych klientów na rynku unijnym, dostosowanych do poziomu cen *ex-works*.
- (204) Porównania cen dokonano z rozróżnieniem na rodzaje produktu w odniesieniu do transakcji na tym samym poziomie handlu, w razie potrzeby odpowiednio skorygowanych oraz po odliczeniu bonifikat i rabatów. Wynik porównania wyrażono jako odsetek obrotów objętych próbą producentów unijnych w okresie objętym dochodzeniem. Wykazało ono znaczne podcięcie cenowe wynoszące od 8,7 % do 42,6 %, w wyniku czego średni ważony margines wynosił 26,2 % w przypadku współpracującego eksportera.

4.4. Sytuacja gospodarcza przemysłu Unii

4.4.1. Uwagi ogólne

- (205) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego ocena wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych na przemysł Unii obejmuje ocenę wszystkich wskaźników ekonomicznych oddziałujących na stan przemysłu Unii w okresie badanym.
- (206) Jak wspomniano w motywie 8, w celu określenia potencjalnej szkody poniesionej przez przemysł Unii zastosowano kontrolę wyrywkową.
- (207) W celu określenia szkody Komisja wprowadziła rozróżnienie między makroekonomicznymi i mikroekonomicznymi wskaźnikami szkody. Komisja oceniła wskaźniki makroekonomiczne na podstawie danych zawartych w zweryfikowanej odpowiedzi EUWA na pytania zawarte w kwestionariuszu. Dane te dotyczyły wszystkich producentów unijnych, ale w stosownych przypadkach zaktualizowano je w wyniku weryfikacji u producentów unijnych objętych próbą. Komisja oceniła wskaźniki mikroekonomiczne na podstawie danych przedstawionych w zweryfikowanych odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu, udzielonych przez objętych próbą producentów unijnych. Oba zestawy danych uznano za reprezentatywne dla sytuacji gospodarczej przemysłu Unii.

⁽⁸⁴⁾ Jak wspomniano w motywie 179, dany producent eksportujący prowadził wywóz do Unii bezpośrednio na rzecz niezależnych klientów. W związku z tym ceną eksportową wykorzystaną do obliczeń podjęcia była cena faktycznie zapłacona lub należna za produkt objęty postępowaniem przy jego sprzedaży na wywóz do Unii zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.

- (208) Do wskaźników makroekonomicznych zalicza się: produkcję, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost, zatrudnienie, wydajność i wielkość marginesów dumpingu.
- (209) Do wskaźników mikroekonomicznych zalicza się: średnie ceny jednostkowe, koszt jednostkowy, średnie koszty pracy, rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału.

4.4.2. Wskaźniki makroekonomiczne

4.4.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (210) Całkowita produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 5

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2015	2016	2017	OD
Wielkość produkcji (w tys. sztuk)	36 399	35 252	36 860	34 999
Indeks	100	97	101	96
Moce produkcyjne (w tys. sztuk)	52 050	52 226	52 744	52 289
Indeks	100	100	101	100
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	69,9 %	67,5 %	69,9 %	66,9 %
Indeks	100	97	100	96

Źródło: EUWA, producenci objęci próbą.

- (211) Poziom całkowitej produkcji przemysłu Unii wahał się, ale w okresie badanym produkcja ta zmniejszyła się o 4 %. Jako że moce produkcyjne utrzymano na prawie tym samym poziomie w okresie badanym, ich wykorzystanie spadło z 69,9 % do 66,9 %.

4.4.2.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (212) Wielkość sprzedaży i udział w rynku przemysłu Unii kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 6

Wielkość sprzedaży i udział w rynku

	2015	2016	2017	OD
Całkowita wielkość sprzedaży na rynku Unii (w tys. sztuk)	32 731	32 299	32 581	31 451
Indeks	100	99	100	96
Udział w rynku	84,9 %	83,8 %	81,1 %	79,8 %
Indeks	100	99	96	94

Źródło: EUWA, producenci objęci próbą.

- (213) Wielkość sprzedaży przemysłu Unii spadła w okresie badanym o 4 %, zaś przywóz z Chin się podwoił. W rezultacie udział przemysłu Unii w rynku spadł w okresie badanym o 6 % (z 84,9 % do 79,8 %).

4.4.2.3. Wzrost

- (214) Powyższe dane liczbowe dotyczące produkcji, wielkości sprzedaży i udziału w rynku świadczą o tym, że w okresie badanym przemysł Unii nie był w stanie rozwijać się ani w ujęciu bezwzględnym, ani pod względem konsumpcji.

4.4.2.4. Zatrudnienie i wydajność

- (215) Zatrudnienie i wydajność kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 7

Zatrudnienie i wydajność

	2015	2016	2017	OD
Liczba pracowników	2 970	2 949	2 947	2 985
<i>Indeks</i>	100	99	99	100
Wydajność (w tys. sztuk na pracownika)	12,3	12,0	12,4	11,6
<i>Indeks</i>	100	98	102	95

Źródło: EUWA, producenci objęci próbą.

- (216) W okresie badanym zatrudnienie w Unii utrzymywało się na stałym poziomie. Wzrostowi konsumpcji nie mógł towarzyszyć podobny wzrost zatrudnienia, ponieważ sprzedaż i wielkość produkcji zmalały. W związku z tym, że produkcja spadła o 4 %, wydajność przemysłu Unii zmniejszyła się o 5 % w okresie badanym.

4.4.2.5. Wielkość marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (217) Wszystkie marginesy dumpingu znacznie przekraczały poziom *de minimis*. Wpływ wielkości rzeczywistych marginesów dumpingu na przemysł Unii był znaczny, jeśli weźmie się pod uwagę wielkość i ceny przywozu z ChRL.
- (218) Jest to pierwsze dochodzenie antydumpingowe dotyczące produktu objętego postępowaniem. W związku z tym brak było dostępnych danych umożliwiających ocenę skutków ewentualnego wcześniejszego dumpingu.

4.4.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

4.4.3.1. Ceny i czynniki wpływające na ceny

- (219) Średnie ważone jednostkowe ceny sprzedaży stosowane przez objętych próbą producentów unijnych wobec klientów w Unii kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 8

Średnie ceny sprzedaży w Unii (EUR)

	2015	2016	2017	OD
Średnia jednostkowa cena sprzedaży <i>ex-works</i> w Unii klientom niepowiązanym	15,3	15,8	18,0	18,4
<i>Indeks</i>	100	104	118	121
Jednostkowy koszt produkcji	14,4	14,3	17,1	18,5
<i>Indeks</i>	100	99	118	128

Źródło: Producenci objęci próbą.

- (220) Podczas gdy koszty produkcji przemysłu Unii wzrosły o 28 % w okresie badanym, głównie z powodu znacznego wzrostu kosztów płaskich wyrobów ze stali walcowanych na gorąco, które stanowią kluczowy surowiec, średnia jednostkowa cena sprzedaży przemysłu Unii na rzecz klientów niepowiązanych w Unii wzrosła jedynie o 21 % w OD. Świadczy to o poważnym tłumieniu cen spowodowanym przez znaczny wzrost przywozu produktu objętego postępowaniem. Zgodnie z wyjaśnieniami przedstawionymi poniżej w sekcji 4.4.3.4 miało to znaczący wpływ na sytuację finansową przemysłu Unii, który zaczął przynosić straty w okresie objętym dochodzeniem.

4.4.3.2. Koszty pracy

- (221) Średnie koszty pracy producentów unijnych objętych próbą kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 9

Średnie koszty pracy na pracownika (w EUR)

	2015	2016	2017	OD
Średnie koszty pracy na pracownika	51 975	48 466	51 577	53 484
<i>Indeks</i>	100	93	99	103

Źródło: Producenci objęci próbą.

- (222) Od 2015 r. do okresu objętego dochodzeniem średnie koszty pracy na pracownika ponoszone przez producentów unijnych objętych próbą nieznacznie wzrosły o 3 %. Koszty pracy wzrosły przede wszystkim w 2017 r. z powodu zmiany prawnej w państwie członkowskim jednego z producentów objętych próbą.

4.4.3.3. Zapasy

(223) Poziom zapasów producentów unijnych kształtował się w badanym okresie następująco:

Tabela 10

Zapasy

	2015	2016	2017	OD
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (w tys. sztuk)	2 327	1 845	2 155	1 631
<i>Indeks</i>	100	79	93	70
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego wyrażony jako odsetek produkcji	6,4 %	5,2 %	5,8 %	4,7 %
<i>Indeks</i>	100	82	91	73

Źródło: EUWA, producenci objęci próbą.

(224) Zapasy nie mogą być uważane za istotny wskaźnik szkody, ponieważ produkcja felg stalowych odbywa się w dużej mierze na zamówienie; zapasy w danym momencie oznaczają przeważnie to, że towary zostały sprzedane, ale jeszcze nie zostały dostarczone. Tendencje dotyczące zapasów podane są więc jedynie w celach informacyjnych.

(225) Ogółem w okresie badanym stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego spadł o 30 %. Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako wartość procentowa produkcji zmniejszył się nieznacznie z 6,4 % w 2015 r. do 4,7 % w okresie objętym dochodzeniem, tj. o 27 %.

4.4.3.4. Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

(226) Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje oraz zwrot z inwestycji objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 11

Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2015	2016	2017	OD
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (w % obrotu ze sprzedaży)	2,3 %	7,1 %	3,5 %	-1,1 %
<i>Indeks</i>	100	309	153	-49
Przepływy pieniężne (w EUR)	7,9 %	11,9 %	4,3 %	6,1 %
<i>Indeks</i>	100	151	54	78
Inwestycje (w tys. EUR)	7 326	6 830	9 990	13 713
<i>Indeks</i>	100	93	136	187
Zwrot z inwestycji	16,1 %	48,6 %	24,7 %	-5,5 %
<i>Indeks</i>	100	301	153	-34

Źródło: Producenci objęci próbą.

- (227) Komisja określiła rentowność producentów unijnych objętych próbą, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek obrotów z tej sprzedaży. Rentowność była zmienna w okresie objętym badaniem, ale ogólnie od 2016 r. wykazywała tendencję spadkową i stała się ujemna w okresie objętym dochodzeniem.
- (228) Przepływy pieniężne netto to zdolność producentów unijnych do samofinansowania swojej działalności. Tendencje w zakresie przepływów środków pieniężnych netto kształtowały się negatywnie w całym okresie badanym, mimo że pogorszenie, w szczególności pod koniec OD, było mniej wyraźne niż tendencja w zakresie rentowności.
- (229) Inwestycje wzrosły w okresie badanym o 87 %. Prawie połowa inwestycji dotyczyła utrzymania linii produkcyjnej. Dokonano jednak również znacznych inwestycji w nowe moce produkcyjne zgodnie z prognozowanym wzrostem popytu w nadchodzących latach na koła o większej średnicy, co wymagało dodatkowych mocy przerobowych w zakresie skrawania i malowania.
- (230) Zwrot z inwestycji to zysk wyrażony jako odsetek wartości księgowej netto inwestycji. W okresie badanym wykazał on tendencję spadkową pomimo wzrostu inwestycji ogółem w 2016 r., co odzwierciedla opisane wcześniej tendencje dotyczące rentowności i przepływów pieniężnych.

4.4.4. Wnioski dotyczące szkody

- (231) W okresie badanym ceny sprzedaży wzrosły o 21 %; wzrost ten nie wystarczył jednak na pokrycie wzrostu kosztów produkcji (28 %) w okresie objętym dochodzeniem. Poziom zysku przemysłu Unii w wysokości 2,3 % w 2015 r. przełożył się na straty (-1,1 %) w okresie objętym dochodzeniem. Tendencja ta doprowadziła do podobnego spadku przepływów pieniężnych (-22 %) i zwrotu z inwestycji (-134 %).
- (232) W okresie badanym poziom produkcji przemysłu Unii spadł o 4 %, wielkość sprzedaży również spadła o 4 %, a udział w rynku spadł z 84,9 % do 79,8 %, podczas gdy konsumpcja wzrosła o 2 %. Należy zauważyć, że w tym samym okresie Chiny zdołały podwoić swój udział w rynku. Zmiany te sprawiły, że przemysł Unii znajdował się w trudnej sytuacji.
- (233) Nieliczne zbadane wskaźniki wykazały pozytywną zmianę w okresie badanym. Inwestycje wzrosły o 87 %, ale dotyczą one głównie wymiany i modernizacji maszyn. Dodatkowo w okresie badanym zmniejszyły się zapasy, ale ponieważ większość produktu jest produkowana na zamówienie, spadku zapasów nie można uznać w tym przypadku za pozytywną zmianę.
- (234) W związku z powyższym Komisja stwierdziła na tym etapie, że przemysł Unii poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

5. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

- (235) Zgodnie z art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy przywóz towarów po cenach dumpingowych z ChRL spowodował istotną szkodę dla przemysłu Unii. Zgodnie z art. 3 ust. 7 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała także, czy inne znane czynniki mogły w tym samym czasie również spowodować szkodę dla przemysłu Unii. Komisja dopilnowała, aby wszelkie szkody spowodowane przez czynniki inne niż przywóz towarów po cenach dumpingowych z ChRL nie były łączone z tym przywozem. Czynnikiem tymi są przywóz z państw trzecich, wyniki wywozu przemysłu Unii oraz opracowanie kosztów surowców.

5.1. Wpływ przywozu towarów po cenach dumpingowych

- (236) W badanym okresie wielkość przywozu z ChRL wzrosła o 108 %, a jego udział w rynku uległ podwojeniu. Wzrost udziału w rynku przywozu towarów po cenach dumpingowych z ChRL stanowił większą część spadku udziału w rynku przemysłu Unii. Ponadto ceny przywozu towarów z ChRL spadły średnio o 7 % i, w oparciu o najlepsze dostępne dane, podcięły ceny przemysłu Unii w okresie objętym dochodzeniem o średnio 26,2 %. Niskie ceny przywozu z ChRL wywołały również znaczne tłumienie cen w okresie objętym dochodzeniem, co spowodowało, że przemysł Unii odnotował straty, ponieważ nie był w stanie podnieść swoich cen powyżej kosztów produkcji.
- (237) Z analizy wskaźników szkody w motywach 186–211 wynika, że sytuacja gospodarcza przemysłu Unii pogorszyła się, co zbiega się ze wzrostem przywozu towarów po cenach dumpingowych z ChRL, po cenach podcinających ceny przemysłu Unii. Przemysł Unii stracił udział w rynku na rzecz tańszego przywozu towarów z Chin po cenach dumpingowych, a niektórzy objęci próbą producenci unijni potwierdzili również fakt, że – jak ustalono w kontekście

badania felg aluminiowych ⁽⁸⁵⁾ – producenci samochodów nadal stosują chińskie oferty jako wartość odniesienia w celu obniżenia cen. Spowodowało to znaczną presję w odniesieniu do cen unijnych, na które nie można było przenieść wzrostu kosztów. Rzeczywiście zwiększenie przywozu i znacząco niskie ceny, które stwierdzono, to główne czynniki, które należy uwzględnić w tym przypadku. Presja cenowa wywierana przez przywóz towarów po cenach dumpingowych z ChRL spowodowała słumienie cen dla przemysłu Unii. W szczególności w 2017 r. i w okresie objętym dochodzeniem, kiedy jednostkowe koszty produkcji rosły ze względu na wyższe ceny stali, przemysł Unii nie mógł w pełni przenieść tego wzrostu kosztów na swoje ceny sprzedaży. Spowodowało to pogorszenie wskaźników wydajności przemysłu Unii, doprowadzając do strat w okresie objętym dochodzeniem.

- (238) Na tej podstawie należy stwierdzić, że przywóz towarów z ChRL po cenach dumpingowych wyrządził istotną szkodę przemysłowi Unii.

5.2. Wpływ innych czynników

5.2.1. Przywóz z państw trzecich

- (239) Wielkość przywozu z pozostałych państw trzecich kształtowała się w okresie badanym następująco:

Tabela 12

Przywóz z państw trzecich

Państwo		2015	2016	2017	OD
Turcja	Wielkość (w tys. sztuk)	3 433	3 450	3 557	3 793
	<i>Indeks</i>	100	100	104	110
	Udział w rynku	8,9 %	9,0 %	8,9 %	9,6 %
	<i>Indeks</i>	100	101	100	108
	Średnia cena (na kg)	2,11	1,98	2,00	1,96
	<i>Indeks</i>	100	94	95	93
Inne państwa	Wielkość (w tys. sztuk)	1 383	1 517	2 050	2 050
	<i>Indeks</i>	100	110	148	148
	Udział w rynku	3,6 %	3,9 %	5,1 %	5,2 %
	<i>Indeks</i>	100	110	142	145
	Średnia cena (na kg)	2,85	2,69	2,77	2,85
	<i>Indeks</i>	100	94	97	100

Źródło: EUWA dla wielkości, Eurostat dla trendów cenowych.

- (240) Nawet jeśli przywóz z Turcji wzrósł w OD, wzrost ten był znacznie mniej wyraźny niż przywóz z Chin.
- (241) Pod względem wielkości przywóz z Turcji zwiększył się o 360 tys. sztuk w OD podczas gdy Chiny podwoiły swój przywóz do Unii, który w tym samym okresie wzrósł o milion sztuk. W rezultacie udział Chin w rynku wzrósł o 2,7 punktu procentowego (od 2,6 % do 5,3 %), podczas gdy wzrost udziału w rynku Turcji pozostał skromniejszy (punktu procentowego). Jeśli chodzi o ceny, jak wspomniano powyżej, dane Eurostatu nie stanowią dokładnej podstawy dla porównania cen. W swojej skardze EUWA dostarczyło jednak danych wskazujących, że – na podstawie sześciu reprezentatywnych rodzajów felg – ceny tureckie były znacznie wyższe niż ceny chińskie, tj. średnio o około 25 %, co jest porównywalne z marginesem podjęcia cenowego ustalonym w motywie 205. Biorąc pod uwagę

⁽⁸⁵⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 404/2010 z dnia 10 maja 2010 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych aluminiowych kół pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 117 z 11.5.2010, s. 76), motyw 133.

powyższe, nie można uznać na podstawie dostępnych dowodów, że przywóz z Turcji jest dokonywany po cenach wyrządzających szkodę.

- (242) Przywóz z pozostałych państw w ujęciu łącznym wzrósł o 48 % w okresie badanym, a ich udział w rynku wzrósł z 3,6 % do 5,2 %. Pomimo tego i w oparciu o jedyne dostępne informacje ceny z innych państw trzecich były o około 50 % wyższe niż chińskie ceny dumpingowe.
- (243) W związku z tym stwierdzono tymczasowo, że przywóz z państw trzecich innych niż ChRL nie osłabia związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych a szkodą poniesioną przez przemysł Unii.

5.2.2. Wyniki wywozu przemysłu Unii

- (244) Wielkość wywozu producentów unijnych kształtowała się w okresie badanym następująco:

Tabela 13

Wyniki wywozu przemysłu Unii

	2015	2016	2017	OD
Wielkość wywozu (w tys. sztuk)	1 003	1 156	1 401	1 371
<i>Indeks</i>	100	115	140	137
Średnia cena (w EUR za sztukę)	16,2	16,0	19,3	17,4
<i>Indeks</i>	100	99	119	108
Udział wywozu w rynku	3,0 %	3,5 %	4,1 %	4,2 %
<i>Indeks</i>	100	116	139	140

Źródło: EUWA (wielkość), producenci objęci próbą (ceny).

- (245) W okresie badanym udział wywozu przemysłu Unii stanowił mniej niż 3 % jego całkowitej produkcji. Dlatego też, nawet jeśli wywóz wzrósł o 40 % tj. o około 300 tys. sztuk, stanowi on jedynie niewielką część spadku produkcji. Unia pozostała głównym rynkiem przemysłu Unii reprezentującym 95,8 % jego sprzedaży w okresie objętym dochodzeniem, a sprzedaż ta zmniejszyła się zarówno w ujęciu bezwzględnym, jak i pod względem udziału w rynku w okresie badanym.
- (246) Stwierdza się zatem, że sprzedaż eksportowa, o ile w ogóle, nieznacznie złagodziła szkodę spowodowaną przywozem towarów po cenach dumpingowych.
- (247) Tymczasowo uznano zatem, że wywóz dokonywany przez przemysł Unii nie przyczynił się do szkody poniesionej przez przemysł Unii.

5.2.3. Cena stali

- (248) W skardze wspomniano, że w okresie badanym cena stali w Unii znacznie wzrosła, co zostało potwierdzone podczas kontroli na miejscu u producentów unijnych objętych próbą. Średnia cena zakupu zwojów walcowanych na gorąco przez producentów objętych próbą kształtowała się następująco:

Tabela 14

Średni koszt zwojów walcowanych na gorąco do wyprodukowania jednego koła

	2015	2016	2017	OD
<i>Indeks</i>	100	98	122	133

Źródło: Producenci objęci próbą.

- (249) Średni koszt zwojów walcowanych na gorąco potrzebnych do wyprodukowania jednego koła wzrósł o 33 % w okresie badanym. Zwoje walcowane na gorąco stanowią około 50 % kosztów produkcji. W normalnych okolicznościach przemysł przeniósłby taki wzrost kosztów na swoich klientów, w szczególności gdyby jego rentowność była niska. W obecnych okolicznościach, gdy wielkość rażąco taniego chińskiego przywozu jest wysoka i rośnie, przemysł Unii nie był w stanie odpowiednio dostosować swoich cen sprzedaży.
- (250) Tymczasowo uznano zatem, że wzrost kosztów surowców nie był przyczyną szkody, lecz raczej fakt, że – jak ustalono powyżej (zob. motyw 249) – przemysł Unii nie mógł odzwierciedlić tego wzrostu cen z powodu chińskiego przywozu po cenach dumpingowych, co doprowadziło do spadku rentowności.

5.3. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (251) W okresie badanym wielkość przywozu z ChRL i jego udziały w rynku znacznie wzrosły, podczas gdy ceny z ChRL spadły średnio o 9 %. Co ważniejsze, przywóz towarów po cenach dumpingowych z ChRL znacznie podciął ceny unijne tego produktu wrażliwego cenowo. Ponadto presja cenowa wywierana przez przywóz towarów po cenach dumpingowych z ChRL osłabiła wielkość sprzedaży przemysłu Unii i ceny sprzedaży w całym okresie badanym, ale była szczególnie szkodliwa w 2017 r. i w okresie objętym dochodzeniem, kiedy miał miejsce wzrost kosztów. Taka presja spowodowała poważne straty w produkcji, sprzedaży i rentowności w okresie objętym dochodzeniem.
- (252) Na podstawie analizy przedstawionej w motywach 236–250 Komisja stwierdziła na tym etapie, że żaden z pozostałych czynników, rozpatrywanych indywidualnie lub łącznie, nie osłabia związku przyczynowego z istotną szkodą dla przemysłu Unii spowodowaną przez przywóz towarów po cenach dumpingowych z ChRL.

6. INTERES UNII

- (253) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy można jasno stwierdzić, że wprowadzenie środków w tym przypadku wyraźnie nie leży w interesie Unii, mimo iż stwierdzono wystąpienie dumpingu wyrządzającego szkodę. Interes Unii określono na podstawie oceny wszystkich różnorodnych interesów, których dotyczy sprawa, w tym interesu przemysłu Unii, importerów, użytkowników oraz innych zainteresowanych podmiotów gospodarczych.

6.1. Interes przemysłu Unii

- (254) Dochodzenie wykazało, że przemysł Unii ponosi istotną szkodę ze względu na skutki przywozu po cenach dumpingowych, który to przywóz podciął jego ceny, wywołał tłumienie cen i spowodował znaczną utratę udziału w rynku oraz doprowadził do strat w okresie objętym dochodzeniem, jak opisano w sekcjach 4 i 5 powyżej.
- (255) Oczekuje się, że przemysł Unii odniesie korzyść ze środków, które prawdopodobnie zapobiegą dalszemu wzrostowi przywozu z Chin po bardzo niskich cenach. Jeżeli środki nie zostaną wprowadzone, oczekuje się, że przywóz ten będzie kontynuowany, a nawet wzrośnie, powodując dalszą szkodę dla przemysłu UE.

6.2. Interes importerów niepowiązanych i użytkowników

- (256) Po wszczęciu dochodzenia skontaktowano się z 72 importerami, użytkownikami i ich stowarzyszeniami.
- (257) Odpowiedziało tylko dwóch importerów, udzielając odpowiedzi w ramach kontroli wrywkowej. Ostatecznie obaj odmówili jednak dalszej współpracy w ramach dochodzenia, w związku z czym Komisja nie mogła nawiązać współpracy z importerami.
- (258) Komisja przesłała kwestionariusze do dwóch grup producentów samochodów, którzy zgłosili się po wszczęciu dochodzenia, ale żadna z nich nie przedstawiła uwag ani nie odesłała odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.
- (259) Dochodzenie wykazało, że wpływ środków wprowadzonych względem felg stalowych jest ograniczony, jeśli chodzi o producentów samochodów. Wniosek ten wynika z szacunków dokonanych przez objętego próbą producenta unijnego, zgodnie z którymi pełen zestaw felg stalowych stanowi około 0,6 % kosztów produkcji małego samochodu

osobowego lub 0,7 % kosztów produkcji samochodu ciężarowego ⁽⁸⁶⁾. Dokumentacja nie zawiera żadnych innych informacji wskazujących, że środki miałyby istotny niekorzystny wpływ na użytkowników, który przewyższyłby pozytywny wpływ środków na przemysł Unii. Taki sam wniosek wyciągnięto w ostatnim dochodzeniu w sprawie podobnego produktu ⁽⁸⁷⁾.

6.3. Wniosek dotyczący interesu Unii

- (260) Na podstawie powyższego Komisja doszła do wniosku, że na obecnym etapie dochodzenia nie ma przekonujących powodów, aby stwierdzić, iż wprowadzenie środków w odniesieniu do przywozu felg stalowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej nie leży w interesie Unii.

7. TYMCZASOWE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (261) Biorąc pod uwagę wnioski Komisji dotyczące dumpingu, wynikającej z niego szkody, związku przyczynowego i interesu Unii, należy wprowadzić środki tymczasowe, aby zapobiec dalszemu wyrządzaniu szkody przemysłowi Unii przez przywóz towarów po cenach dumpingowych.

7.1. Poziom usuwający szkodę (margines szkody)

- (262) W celu określenia poziomu środków Komisja najpierw ustaliła kwotę cła niezbędną do usunięcia szkody ponoszonej przez przemysł Unii.
- (263) W takim przypadku szkoda zostałaby usunięta, gdyby przemysł Unii był w stanie pokryć swoje koszty produkcji, w tym koszty wynikające z wielostronnych umów środowiskowych i protokołów do tych umów, których Unia jest stroną, a także konwencji MOP wymienionych w załączniku Ia do rozporządzenia podstawowego, oraz uzyskać rozsądny zysk („zysk docelowy”).
- (264) W art. 7 ust. 2c rozporządzenia podstawowego ustalono minimalny zysk docelowy na poziomie 6 %. Zgodnie z tym artykułem przy ustalaniu zysku docelowego Komisja wzięła pod uwagę następujące czynniki: poziom rentowności przed wzrostem przywozu z ChRL, poziom rentowności potrzebny do pokrycia pełnych kosztów i inwestycji, działalność badawczo-rozwojowej i innowacji oraz poziom rentowności spodziewany w normalnych warunkach konkurencji.
- (265) Jak pokazano w tabeli 3, w okresie badanym odnotowano stały wzrost przywozu z ChRL. Żaden rok z tego okresu nie kwalifikuje się zatem do zapewnienia zysku docelowego zgodnie z art. 7 ust. 2c rozporządzenia podstawowego. Żaden z producentów objętych próbą nie przedstawił uzasadnionego wniosku w sprawie utraconej inwestycji lub kosztów badań i rozwoju oraz innowacji. W świetle powyższych faktów Komisja zdecydowała się zastosować minimalny zysk docelowy w wysokości 6 %, który dodano do rzeczywistych kosztów produkcji przemysłu Unii w celu ustalenia niewyrządzającej szkody ceny.
- (266) Ponieważ nie zgłoszono żadnych roszczeń dotyczących obecnych lub przyszłych kosztów wynikających z wielostronnych umów dotyczących ochrony środowiska i protokołów do nich, a także konwencji MOP ujętych w wykazie zgodnie z art. 7 ust. 2d, do ustalonej w ten sposób ceny niewyrządzającej szkody nie dodano żadnych dodatkowych kosztów.
- (267) Komisja ustaliła następnie poziom usuwający szkodę poprzez porównanie średniej ważonej ceny importowej objętego próbą współpracującego producenta eksportującego z ChRL ze średnią ważoną niewyrządzającej szkody ceny produktu podobnego sprzedawanego przez objętych próbą producentów unijnych na rynku unijnym w okresie objętym dochodzeniem. Wszelkie różnice wynikające z tego porównania zostały wyrażone w formie odsetka średniej ważonej wartości importowej CIF. Wynikający z tego margines zaniżania cen wyniósł 50,3 %.
- (268) Poziom usuwający szkodę w przypadku „pozostałych przedsiębiorstw współpracujących” wymienionych w załączniku 1 stanowił średnią z próby, tj. 50,3 %.

⁽⁸⁶⁾ Szczegółowe dane na temat obliczeń znajdują się w wersji zastrzeżonej sprawozdania z wizyty dotyczącego przedsiębiorstwa H.

⁽⁸⁷⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/109 z dnia 23 stycznia 2017 r. nakładające ostateczne cło antidumpingowe na przywóz niektórych aluminiowych kół jezdnych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 (Dz.U. L 18 z 24.1.2017, s. 1), motywy 250–268.

- (269) Poziom usuwający szkodę w przypadku „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” definiuje się, zgodnie z metodyką stosowaną do ustalenia rezydualnego marginesu dumpingu, jak wyjaśniono w motywie 186, poprzez obliczenie średniego ważonego marginesu zaniżania cen stwierdzonego w przedsiębiorstwie objętym próbą dla ośmiu rodzajów produktu z najwyższym indywidualnym marginesem zaniżania cen. Te rodzaje produktu stanowiły 15 % przywozu od współpracującego chińskiego eksportera. Wynikający z tego rezydualny margines zaniżania cen wyniósł 66,4 %.

7.2. Środki tymczasowe

- (270) Biorąc pod uwagę wnioski Komisji dotyczące dumpingu, wynikającej z niego szkody, związku przyczynowego i interesu Unii, należy wprowadzić środki tymczasowe, aby zapobiec dalszemu wyrządzaniu szkody przemysłowi Unii przez przywóz towarów po cenach dumpingowych.
- (271) W odniesieniu do przywozu felg stalowych pochodzących z ChRL należy wprowadzić tymczasowe środki antydumpingowe zgodnie z zasadą niższego cła określoną w art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Komisja porównała margines szkody z marginesem dumpingu, uwzględniając również okoliczności opisane w motywach 18 i 184. Kwota ceł powinna być ustalona na poziomie marginesu dumpingu albo marginesu szkody, zależnie od tego, który z nich jest niższy.
- (272) W związku z powyższym stawki tymczasowego cła antydumpingowego, wyrażone w cenach CIF na granicy Unii przed ocleniem, powinny być następujące:

Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu (%)	Margines szkody (%)	Tymczasowe cło antydumpingowe (%)
Xingmin Intelligent Transportation Systems Co., Ltd	69,4	50,3	50,3
Tangshan Xingmin Wheels Co., Ltd.	69,4	50,3	50,3
Xianning Xingmin Wheels Co., Ltd.	69,4	50,3	50,3
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	69,4	50,3	50,3
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	80,1	66,4	66,4

- (273) Indywidualne stawki cła antydumpingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały ustanowione na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną podczas dochodzenia w odniesieniu do tych przedsiębiorstw. Przedmiotowe stawki należności celnych mają zastosowanie wyłącznie do przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z ChRL oraz produkowanego przez wymienione podmioty prawne. Przywożony produkt objęty postępowaniem, wytworzony przez dowolne inne przedsiębiorstwo, które nie zostało konkretnie wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym podmioty powiązane z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, podlega stawce cła stosowanej względem „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”. Nie powinien on być objęty żadną z indywidualnych stawek cła antydumpingowego.
- (274) Przedsiębiorstwo może zwrócić się o zastosowanie indywidualnych stawek cła antydumpingowego w przypadku zmiany jego nazwy. Wniosek w tej sprawie należy kierować do Komisji⁽⁸⁸⁾. Wniosek musi zawierać wszystkie istotne informacje, które pozwolą wykazać, że zmiana nie wpływa na prawo przedsiębiorstwa do korzystania ze stawki należności celnej, która ma do niego zastosowanie. Jeśli zmiana nazwy przedsiębiorstwa nie wpływa na jego prawo do korzystania ze stawki należności celnej, która ma do niego zastosowanie, zawiadomienie informujące o zmianie nazwy zostanie opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (275) W celu zminimalizowania ryzyka obchodzenia cła w związku z dużą różnicą w stawkach celnych potrzebne są szczególne środki gwarantujące stosowanie indywidualnych ceł antydumpingowych. Przedsiębiorstwa, na które nałożono indywidualne cła antydumpingowe, muszą przedstawić ważną fakturę handlową organom celnym państwa członkowskiego. Faktura musi spełniać wymogi przedstawione w poniższym art. 1 ust. 3. Przywóz, któremu nie towarzyszy taka faktura, powinien zostać objęty cłem antydumpingowym obowiązującym wobec „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.
- (276) W celu zapewnienia należytego egzekwowania ceł antydumpingowych cło antydumpingowe dotyczące wszystkich pozostałych przedsiębiorstw należy stosować nie tylko w odniesieniu do niewspółpracujących producentów eksportujących w ramach bieżącego dochodzenia, ale także do producentów, którzy nie prowadzili wywozu do Unii w trakcie okresu objętego dochodzeniem.

⁽⁸⁸⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Rue de la Loi 170, 1040 Brussels, Belgium.

(277) Statystyki dotyczące felg stalowych często opierają się na liczbie sztuk. Taka dodatkowa jednostka dla felg stalowych nie została jednak określona w Nomenklaturze scalonej zawartej w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej⁽⁸⁹⁾. W związku z tym należy dopilnować, by w zgłoszeniu o dopuszczenie do swobodnego obrotu podawano nie tylko wagę wyrażoną w kilogramach lub tonach, ale także liczbę sztuk w przypadku przywozu produktu objętego postępowaniem. Należy wskazać liczbę sztuk w odniesieniu do kodów TARIC 8708 70 10 80, 8708 70 10 85, 8708 70 99 20, 8708 70 99 80, 8716 90 90 95 i 8716 90 90 97.

8. INFORMACJE NA ETAPIE TYMCZASOWYM

(278) Zgodnie z art. 19a rozporządzenia podstawowego Komisja poinformowała zainteresowane strony o planowanym nałożeniu ceł tymczasowych. Informacje te zostały również udostępnione ogółowi społeczeństwa za pośrednictwem strony internetowej DG ds. Handlu. Zainteresowane strony miały trzy dni robocze na przedstawienie uwag dotyczących dokładności obliczeń, które zostały im ujawnione.

(279) Nie otrzymano żadnych uwag dotyczących dokładności obliczeń.

9. PRZEPISY KOŃCOWE

(280) W interesie dobrej administracji Komisja zwróci się do zainteresowanych stron z prośbą o przedłożenie pisemnych uwag w terminie 15 dni lub o złożenie wniosku o przesłuchanie przez Komisję lub przez rzecznika praw stron w postępowaniach w sprawie handlu w terminie 5 dni.

(281) Ustalenia dotyczące nałożenia ceł tymczasowych obowiązują tymczasowo i mogą ulec zmianie na ostatecznym etapie dochodzenia,

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Nakłada się tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz felg stalowych, nawet z akcesoriami i nawet z założonymi oponami, przeznaczonych do:

- 1) ciągników balastowych,
- 2) pojazdów silnikowych do przewozu osób lub do transportu towarów,
- 3) pojazdów silnikowych specjalnego przeznaczenia (np. pojazdów strażackich, polewaczek),
- 4) przyczep lub naczep, bez napędu mechanicznego, do ciągników balastowych,

pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, obecnie objętych kodami CN ex 8708 70 10, ex 8708 70 99, ex 8716 90 90 (kody TARIC 8708 70 10 80, 8708 70 10 85, 8708 70 99 20, 8708 70 99 80, 8716 90 90 95 i 8716 90 90 97) („produkt objęty postępowaniem”).

Wyłączone są następujące produkty:

- 1) felgi stalowe do montażu przemysłowego ciągników kierowanych przez pieszego, objętych obecnie podpozycją 8701 10,
- 2) felgi do quadów drogowych,
- 3) piasty kół w kształcie gwiazdy, odlewane w jednym kawałku, ze stali,
- 4) felgi do pojazdów silnikowych specjalnie zaprojektowane do innych zastosowań niż na drogach publicznych (na przykład do ciągników rolniczych lub leśnych, do wózków widłowych, do ciągników samolotowych, do pojazdów samowładowniczych przeznaczonych do użytku poza drogami publicznymi),
- 5) felgi do przyczep do samochodów osobowych, przyczep kempingowych, przyczep rolniczych i innych ciągniętych urządzeń rolniczych wykorzystywanych w polu, o maksymalnej średnicy obręczy 16 cali.

⁽⁸⁹⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1.

2. Stawki tymczasowego cła antydumpingowego mające zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocenieniem, są następujące dla produktu opisanego w ust. 1 i wytwarzanego przez poniższe przedsiębiorstwa:

Przedsiębiorstwo	Tymczasowe cło antydumpingowe (%)	Dodatkowy kod TARIC
Xingmin Intelligent Transportation Systems Co., Ltd	50,3	C508
Tangshan Xingmin Wheels Co., Ltd.	50,3	C509
Xianning Xingmin Wheels Co., Ltd.	50,3	C510
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące wymienione w załączniku I	50,3	Zob. załącznik I
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	66,4	C999

3. Stosowanie indywidualnych stawek celnych ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi zawierać oświadczenie następującej treści, opatrzone datą i podpisem pracownika podmiotu wystawiającego fakturę, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że [ilość] [produktu objętego postępowaniem] sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez [nazwa i adres przedsiębiorstwa] [kod dodatkowy TARIC] w [ChRL]. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą”. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury obowiązuje cło mające zastosowanie do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw.

4. Dopuszczenie do swobodnego obrotu na terenie Unii produktu, o którym mowa w ust. 1, uwarunkowane jest wpłaconiem zabezpieczenia w wysokości kwoty cła tymczasowego.

5. W przypadku przedstawienia zgłoszenia o dopuszczenie do swobodnego obrotu w odniesieniu do produktu, o którym mowa w ust. 1, w odpowiednie pole takiego zgłoszenia wprowadza się liczbę sztuk przywożonych produktów.

6. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

1. Zainteresowane strony przedkładają Komisji uwagi na piśmie dotyczące niniejszego rozporządzenia w ciągu 15 dni kalendarzowych od daty jego wejścia w życie.

2. Zainteresowane strony pragnące wystąpić z wnioskiem o przesłuchanie przed Komisją czynią to w ciągu 5 dni kalendarzowych od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

3. Zainteresowane strony pragnące wystąpić z wnioskiem o przesłuchanie przed rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu czynią to w ciągu 5 dni kalendarzowych od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Rzecznik praw stron rozpatruje wnioski złożone poza tym terminem i może, w stosownych przypadkach, podjąć decyzję w sprawie przyjęcia takich wniosków.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Art. 1 obowiązuje przez okres sześciu miesięcy.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 października 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Chińscy współpracujący producenci eksportujący nieobjęci próbą

Nazwa	Dodatkowy kod TARIC
Dongfeng Automobile Chassis System CO., LTD. (przedsiębiorstwo zwane również „Dongfeng Automotive Wheel Co., Ltd.”)	
Hangzhou Forlong Impex Co., Ltd.	
Hangzhou Xingjie Auto Parts Manufacturing Co., Ltd.	
Jiaxing Henko Auto Spare Parts Co., Ltd.	
Jining Junda Machinery Manufacturing Co., Ltd.	
Nantong Tuenz Corporate Co., Ltd.	
Ningbo Luxiang Autoparts Manufacturing Co., Ltd.	
Shandong Zhengshang Wheel Technology Co., Ltd.	
Shandong Zhengyu Wheel Group Co., Ltd.	
Xiamen Sunrise Group Co., Ltd.	
Yantai Leeway Electromechanical Equipment Co., Ltd.	
Yongkang Yuefei Wheel Co., Ltd.	
Zhejiang Jingu Co., Ltd.	
Zhejiang Fengchi Mechanical Co., Ltd.	
Zhengxing Wheel Group Co., Ltd.	
Zhenjiang R&D Auto Parts Co., Ltd.	

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2019/1694

z dnia 4 października 2019 r.

w sprawie mianowania zastępcy członka Komitetu Regionów zaproponowanego przez Węgry

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 305,

uwzględniając propozycję rządu Węgier,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniach 26 stycznia 2015 r., 5 lutego 2015 r. i 23 czerwca 2015 r. Rada przyjęła decyzje (UE) 2015/116 ⁽¹⁾, (UE) 2015/190 ⁽²⁾ i (UE) 2015/994 ⁽³⁾ w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r.
- (2) Jedno stanowisko zastępcy członka Komitetu Regionów zwolniło się w związku z upływem kadencji Béli KOC-SYEGO,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Na stanowisko zastępcy członka Komitetu Regionów do końca bieżącej kadencji, czyli do dnia 25 stycznia 2020 r., zostaje niniejszym mianowana następująca osoba:

— Henrietta MAKAY-BERÓ, *deputy mayor of the city of Tata*.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 4 października 2019 r.

W imieniu Rady
K. MIKKONEN
Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/116 z dnia 26 stycznia 2015 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. (Dz.U. L 20 z 27.1.2015, s. 42).

⁽²⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/190 z dnia 5 lutego 2015 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. (Dz.U. L 31 z 7.2.2015, s. 25).

⁽³⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/994 z dnia 23 czerwca 2015 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. (Dz.U. L 159 z 25.6.2015, s. 70).

DECYZJA RADY (UE) 2019/1695**z dnia 4 października 2019 r.****w sprawie mianowania czterech członków i pięciu zastępców członka Komitetu Regionów zaproponowanych przez Królestwo Niderlandów**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 305,

uwzględniając propozycję rządu Niderlandów,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniach 26 stycznia 2015 r., 5 lutego 2015 r. i 23 czerwca 2015 r. Rada przyjęła decyzje (UE) 2015/116⁽¹⁾, (UE) 2015/190⁽²⁾ i (UE) 2015/994⁽³⁾ w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. Decyzją Rady (UE) 2015/1573⁽⁴⁾, w dniu 18 września 2015 r. na stanowisko członka w miejsce Hester MAIJ, Berta GIJSBERTSA, Ralpa DE VRIESA i Botego WILPSTRY zostali mianowani Michiel SCHEFFER, Theo BOVENS, John JORRITSMA i Cees LOGGEN, a na stanowisko zastępcy członka w miejsce Elviry SWEET, Annemieke TRAAG, Theo BOVENS i Hansa KONSTA zostali mianowani Erik LIEVERS, Mariëtte PENNARTS-POUW, Michiel RIJSBERMAN i Ard VAN DER TUUK. W dniu 18 lipca 2016 r. decyzją Rady (UE) 2016/1205⁽⁵⁾ stanowisko zastępcy członka w miejsce Arda VAN DER TUUKA zajął Tjisse STELPSTRA. W dniu 7 października 2016 r. decyzją Rady (UE) 2016/1816⁽⁶⁾ stanowisko członka w miejsce Johna JORRITSMY zajął Klaas KIELSTRA. Decyzją Rady (UE) 2017/1765⁽⁷⁾ w dniu 25 września 2017 r. stanowisko członka w miejsce Michiela SCHEFFERA zajęła Annemieke TRAAG, a stanowisko zastępcy członka w miejsce Erika LEVERSA zajął Michiel SCHEFFER.
- (2) Cztery stanowiska członków Komitetu Regionów zwolniły się w związku z upływem kadencji Annemieke TRAAG, Klaasa KIELSTRY, Theo BOVENS i Ceesa LOGGENA.
- (3) Trzy stanowiska zastępcy członka Komitetu Regionów zwolniły się w związku z upływem kadencji Mariëtte PENNARTS-POUW, Michiela SCHEFFERA i Bena DE REU.
- (4) Dwa stanowiska zastępcy członka Komitetu Regionów zwolniły się w związku z mianowaniem Michiela RIJSBERMANA i Tjissego STELPSTRY członkami Komitetu Regionów.

⁽¹⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/116 z dnia 26 stycznia 2015 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. (Dz.U. L 20 z 27.1.2015, s. 42).

⁽²⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/190 z dnia 5 lutego 2015 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. (Dz.U. L 31 z 7.2.2015, s. 25).

⁽³⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/994 z dnia 23 czerwca 2015 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. (Dz.U. L 159 z 25.6.2015, s. 70).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/1573 z dnia 18 września 2015 r. w sprawie mianowania do Komitetu Regionów czterech członków i pięciu zastępców członków z Niderlandów (Dz.U. L 245 z 22.9.2015, s. 10).

⁽⁵⁾ Decyzja Rady (UE) 2016/1205 z dnia 18 lipca 2016 r. w sprawie mianowania zastępcy członka Komitetu Regionów zaproponowanego przez Królestwo Niderlandów (Dz.U. L 198 z 23.7.2016, s. 46).

⁽⁶⁾ Decyzja Rady (UE) 2016/1816 z dnia 7 października 2016 r. w sprawie mianowania zastępcy członka Komitetu Regionów zaproponowanego przez Królestwo Niderlandów (Dz.U. L 278 z 14.10.2016, s. 44).

⁽⁷⁾ Decyzja Rady (UE) 2017/1765 z dnia 25 września 2017 r. w sprawie mianowania zastępcy członka Komitetu Regionów zaproponowanego przez Królestwo Niderlandów (Dz.U. L 250 z 28.9.2017, s. 59).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Na stanowiska w Komitecie Regionów do końca bieżącej kadencji, czyli do dnia 25 stycznia 2020 r., zostają niniejszym mianowane następujące osoby:

- a) na stanowiska członka:
- Michiel RIJSBERMAN, *gedeputeerde Flevoland*,
 - Tjisse STELPSTRA, *gedeputeerde Drenthe*,
 - Andy DRITTY, *gedeputeerde Limburg*,
 - Christianne VAN DER WAL, *gedeputeerde Gelderland*,
- b) na stanowiska zastępcy członka:
- Johannes KRAMER, *gedeputeerde Fryslân*,
 - Anita PIJPELINK, *gedeputeerde Zeeland*,
 - Robert STRIJK, *gedeputeerde Utrecht*,
 - Jack VAN DER HOEK, *gedeputeerde Noord-Holland*,
 - Eddy VAN HIJUM, *gedeputeerde Overijssel*.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 4 października 2019 r.

W imieniu Rady
K. MIKKONEN
Przewodniczący

DECYZJA RADY (UE) 2019/1696**z dnia 4 października 2019 r.****w sprawie mianowania jednego członka i pięciu zastępców członka Komitetu Regionów
zaproponowanych przez Królestwo Hiszpanii**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 305,

uwzględniając propozycję rządu Hiszpanii,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniach 26 stycznia 2015 r., 5 lutego 2015 r. i 23 czerwca 2015 r. Rada przyjęła decyzje (UE) 2015/116 ⁽¹⁾, (UE) 2015/190 ⁽²⁾ i (UE) 2015/994 ⁽³⁾ w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. W dniu 5 października 2015 r. decyzją Rady (UE) 2015/1792 ⁽⁴⁾ stanowisko zastępcy członka w miejsce Teresy GIMÉNEZ DELGADO DE TORRES zajął Cruz FERNÁNDEZ MARISCAL. W dniu 9 października 2015 r. decyzją Rady (UE) 2015/1915 ⁽⁵⁾ stanowisko zastępcy członka w miejsce Estebana MASA PORTELLA zajął Marc PONS i PONS. W dniu 14 marca 2016 r. decyzją Rady (UE) 2016/409 ⁽⁶⁾ stanowisko zastępcy członka w miejsce Roberta Pabla BERMÚDEZA DE CASTRO Y MURA zajął Vicente GUILLÉN IZQUIERDO. W dniu 9 czerwca 2016 r. decyzją Rady (UE) 2016/991 ⁽⁷⁾ stanowisko zastępcy członka w miejsce Marka PONSÁ i PONSÁ zajęła Pilar COSTA i SERRA. W dniu 18 lipca 2016 r. decyzją Rady (UE) 2016/1203 ⁽⁸⁾ stanowisko zastępcy członka w miejsce Rogera ALBINYANY i SAIGÍ zajął Amadeu ALTAFAJ i TARDIO. W dniu 21 marca 2017 r. decyzją Rady (UE) 2017/551 ⁽⁹⁾ stanowisko zastępcy członka w miejsce Cruza FERNÁNDEZA MARISCALA zajęła Virginia MARCO CÁRCEL. W dniu 22 maja 2018 r. decyzją Rady (UE) 2018/770 ⁽¹⁰⁾ stanowisko zastępcy członka w miejsce Pilar COSTA i SERRA zajął Josep Enric CLAVEROL i FLORIT. W dniu 8 października 2018 r. decyzją Rady (UE) 2018/1502 ⁽¹¹⁾ (5) stanowisko zastępcy członka w miejsce Amadeu ALTAFAJA i TARDIO zajęła Natàlia MAS GUIX. W dniu 13 maja 2019 r. decyzją Rady (UE) 2019/809 ⁽¹²⁾ stanowisko zastępcy członka w miejsce Natàlii MAS GUIX zajął Mireia BORRELL PORTA.
- (2) Jedno stanowisko członka Komitetu Regionów zwolniło się w związku z upływem kadencji Javiera FERNÁNDEZA FERNÁNDEZA.
- (3) Trzy stanowiska zastępcy członka Komitetu Regionów zwolniły się w związku z upływem kadencji Guillerma MARTÍNEZA SUÁREZA, Vicenta GUILLÉNA IZQUIERDA i Josepa Enrika CLAVEROLA i FLORITA.
- (4) Dwa stanowiska zastępcy członka Komitetu Regionów zwolniły się w następstwie zakończenia mandatów, na podstawie których zaproponowano kandydatury Mireii BORRELL PORTY (*Directora General de Relaciones Exteriores, Generalitat de Catalunya*) i Virginii MARCO CÁRCEL (*Directora General de Relaciones Institucionales y Asuntos Europeos de la Vicepresidencia de la Junta de Comunidades de Castilla-La Mancha*),

⁽¹⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/116 z dnia 26 stycznia 2015 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. (Dz.U. L 20 z 27.1.2015, s. 42).

⁽²⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/190 z dnia 5 lutego 2015 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. (Dz.U. L 31 z 7.2.2015, s. 25).

⁽³⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/994 z dnia 23 czerwca 2015 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. (Dz.U. L 159 z 25.6.2015, s. 70).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/1792 z dnia 5 października 2015 r. w sprawie mianowania do Komitetu Regionów pięciu członków i pięciu zastępców członków z Hiszpanii (Dz.U. L 260 z 7.10.2015, s. 28).

⁽⁵⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/1915 z dnia 9 października 2015 r. w sprawie mianowania do Komitetu Regionów dwóch członków i trzech zastępców członków z Hiszpanii (Dz.U. L 280 z 24.10.2015, s. 26).

⁽⁶⁾ Decyzja Rady (UE) 2016/409 z dnia 14 marca 2016 r. w sprawie mianowania jednego członka i jednego zastępcy członka Komitetu Regionów zaproponowanych przez Królestwo Hiszpanii (Dz.U. L 74 z 19.3.2016, s. 38).

⁽⁷⁾ Decyzja Rady (UE) 2016/991 z dnia 9 czerwca 2016 r. w sprawie mianowania zastępcy członka Komitetu Regionów zaproponowanego przez Królestwo Hiszpanii (Dz.U. L 162 z 21.6.2016, s. 14).

⁽⁸⁾ Decyzja Rady (UE) 2016/1203 z dnia 18 lipca 2016 r. w sprawie mianowania jednego członka i jednego zastępcy członka Komitetu Regionów zaproponowanych przez Królestwo Hiszpanii (Dz.U. L 198 z 23.7.2016, s. 44).

⁽⁹⁾ Decyzja Rady (UE) 2017/551 z dnia 21 marca 2017 r. w sprawie mianowania zastępcy członka Komitetu Regionów zaproponowanego przez Królestwo Hiszpanii (Dz.U. L 79 z 24.3.2017, s. 7).

⁽¹⁰⁾ Decyzja Rady (UE) 2018/770 z dnia 22 maja 2018 r. w sprawie mianowania zastępcy członka Komitetu Regionów zaproponowanego przez Królestwo Hiszpanii (Dz.U. L 129 z 25.5.2018, s. 81).

⁽¹¹⁾ Decyzja Rady (UE) 2018/1502 z dnia 8 października 2018 r. w sprawie mianowania jednego członka i jednego zastępcy członka Komitetu Regionów zaproponowanych przez Królestwo Hiszpanii (Dz.U. L 254 z 10.10.2018, s. 7).

⁽¹²⁾ Decyzja Rady (UE) 2019/809 z dnia 13 maja 2019 r. w sprawie mianowania zastępcy członka Komitetu Regionów zaproponowanego przez Królestwo Hiszpanii (Dz.U. L 133 z 21.5.2019, s. 10).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Na stanowiska w Komitecie Regionów do końca bieżącej kadencji, czyli do dnia 25 stycznia 2020 r., zostają niniejszym mianowane następujące osoby:

- a) na stanowisko członka:
 - Adrián BARBÓN RODRÍGUEZ, *Presidente del Principado de Asturias*;
- b) na stanowiska zastępcy członka:
 - Ana CÁRCABA GARCÍA, *Consejera de Hacienda del Principado de Asturias*,
 - María Teresa PÉREZ ESTEBAN, *Consejera de Presidencia y Relaciones Institucionales del Gobierno de Aragón*,
 - Antonio VICENS VICENS, *Director General de Relaciones Exteriores del Gobierno de las Islas Baleares*,
 - Mireia BORRELL PORTA, *Secretaria de Acció Exterior y de la Unió Europea de la Generalitat de Catalunya* (zmiana mandatu),
 - Virginia MARCO CÁRCEL, *Directora General de Asuntos Europeos de la Junta de Comunidades de Castilla-La Mancha* (zmiana mandatu).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 4 października 2019 r.

W imieniu Rady
K. MIKKONEN
Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA RADY (UE) 2019/1697**z dnia 7 października 2019 r.****w sprawie uruchomienia w Irlandii zautomatyzowanej wymiany danych w odniesieniu do danych rejestracyjnych pojazdów**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję Rady 2008/615/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 33,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 25 ust. 2 decyzji 2008/615/WSiSW dostarczanie danych osobowych przewidziane w tej decyzji nie może się rozpocząć, dopóki przepisy ogólne o ochronie danych określone w rozdziale 6 tej decyzji nie zostaną wdrożone do prawa krajowego obowiązującego na terytoriach państw członkowskich uczestniczących w dostarczaniu tych danych.
- (2) Art. 20 decyzji Rady 2008/616/WSiSW ⁽³⁾ przewiduje, że weryfikacja, czy warunek, o którym mowa w motywie 1, został spełniony w odniesieniu do zautomatyzowanej wymiany danych zgodnie z rozdziałem 2 decyzji 2008/615/WSiSW, ma nastąpić na podstawie sprawozdania z oceny opartego na kwestionariuszu, wizycie ewaluacyjnej i operacji pilotażowej.
- (3) Zgodnie z rozdziałem 4 pkt 1.1 załącznika do decyzji 2008/616/WSiSW kwestionariusz opracowany przez odpowiednią grupę roboczą Rady dotyczy każdej metody zautomatyzowanej wymiany danych i musi być wypełniony przez państwo członkowskie w momencie uznania przez to państwo, że spełnia ono wymogi dotyczące wymiany danych w odpowiedniej kategorii danych.
- (4) Irlandia wypełniła kwestionariusz dotyczący ochrony danych i kwestionariusz dotyczący wymiany danych rejestracyjnych pojazdów.
- (5) Irlandia z powodzeniem przeprowadziła operację pilotażową z Niderlandami.
- (6) W Irlandii przeprowadzono wizytę ewaluacyjną, a niderlandzko-portugalski zespół oceniający sporządził sprawozdanie z tej wizyty, które przekazano odpowiedniej grupie roboczej Rady.
- (7) Radzie przedstawiono ogólne sprawozdanie z oceny podsumowujące wyniki kwestionariusza, wizytę ewaluacyjną i operację pilotażową dotyczące wymiany danych rejestracyjnych pojazdów.
- (8) W dniu 7 marca 2019 r. Rada stwierdziła, odnotowując zgodę wszystkich państw członkowskich związanych decyzją 2008/615/WSiSW, że Irlandia w pełni wdrożyła przepisy ogólne o ochronie danych określone w rozdziale 6 decyzji 2008/615/WSiSW.

⁽¹⁾ Dz.U. L 210 z 6.8.2008, s. 1.

⁽²⁾ Opinia z dnia 17 września 2019 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Decyzja Rady 2008/616/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie wdrożenia decyzji 2008/615/WSiSW w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej (Dz.U. L 210 z 6.8.2008, s. 12).

- (9) W związku z tym, do celów zautomatyzowanego przeszukiwania danych rejestracyjnych pojazdów, Irlandia powinna być uprawniona do otrzymywania i dostarczania danych osobowych zgodnie z art. 12 decyzji 2008/615/WSiSW.
- (10) Art. 33 decyzji 2008/615/WSiSW przyznaje Radzie uprawnienia wykonawcze w celu przyjęcia środków niezbędnych do wykonania wspomnianej decyzji, w szczególności w odniesieniu do otrzymywania i dostarczania danych osobowych, co przewidziano w tej decyzji.
- (11) Ponieważ warunki rozpoczęcia wykonywania tych uprawnień wykonawczych zostały dopełnione, a tryb postępowania w tym względzie został zachowany, należy przyjąć decyzję wykonawczą w sprawie uruchomienia w Irlandii zautomatyzowanej wymiany danych w odniesieniu do danych rejestracyjnych pojazdów, aby to państwo członkowskie mogło otrzymywać dane osobowe i ich dostarczać zgodnie z art. 12 decyzji 2008/615/WSiSW.
- (12) Dania, Irlandia i Zjednoczone Królestwo są związane decyzją 2008/615/WSiSW, a zatem biorą udział w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji, która wykonuje decyzję 2008/615/WSiSW,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Do celów zautomatyzowanego przeszukiwania danych rejestracyjnych pojazdów Irlandia jest uprawniona do otrzymywania i dostarczania danych osobowych na mocy art. 12 decyzji 2008/615/WSiSW od dnia 11 października 2019 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Niniejszą decyzję stosuje się zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 7 października 2019 r.

W imieniu Rady
A.M. HENRIKSSON
Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2019/1698**z dnia 9 października 2019 r.****w sprawie norm europejskich dotyczących produktów, opracowanych na potrzeby dyrektywy 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 grudnia 2001 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 4 ust. 2 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 3 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 2001/95/WE produkt należy uznać za bezpieczny w zakresie zagrożeń i kategorii zagrożeń objętych odnośnymi normami krajowymi, jeżeli spełnia on dobrowolne normy krajowe będące transpozycją norm europejskich, do których Komisja opublikowała odniesienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, zgodnie z art. 4 wymienionej dyrektywy.
- (2) W dniu 27 lipca 2011 r. Komisja przyjęła decyzję 2011/479/UE ⁽²⁾ w sprawie uwzględnienia w europejskich normach dotyczących sprzętu gimnastycznego wymogów bezpieczeństwa.
- (3) Pismem M/507 z dnia 5 września 2012 r. Komisja zwróciła się do CEN z wnioskiem o opracowanie norm europejskich w celu wyeliminowania głównych zagrożeń związanych ze sprzętem gimnastycznym zgodnie z wymogami bezpieczeństwa. Na podstawie tego wniosku CEN przyjął normę: EN 913:2008 – Sprzęt gimnastyczny – Ogólne wymagania bezpieczeństwa i metody badań. Odniesienie do tej normy opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽³⁾ w dniu 11 lipca 2014 r. na podstawie decyzji wykonawczej Komisji 2014/357/UE ⁽⁴⁾.
- (4) Biorąc pod uwagę nową wiedzę i rozwój rynku, CEN opracował nową normę europejską EN 913:2018.
- (5) Europejska norma EN 913:2018 jest zgodna z ogólnym wymogiem bezpieczeństwa przewidzianym w dyrektywie 2001/95/WE. Odniesienie do niej należy zatem opublikować w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (6) W dniu 29 listopada 2011 r. Komisja przyjęła decyzję 2011/786/UE ⁽⁵⁾ w sprawie wymogów bezpieczeństwa, które muszą spełniać normy europejskie w odniesieniu do rowerów, rowerów dziecięcych i bagażników rowerowych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 11 z 15.1.2002, s. 4.⁽²⁾ Decyzja Komisji 2011/479/UE z dnia 27 lipca 2011 r. w sprawie uwzględnienia w europejskich normach dotyczących sprzętu gimnastycznego wymogów bezpieczeństwa zgodnie z dyrektywą 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 197 z 29.7.2011, s. 13).⁽³⁾ Komunikat Komisji 2017/C 267/03 w ramach wykonania dyrektywy 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów (Dz.U. C 267 z 11.8.2017, s. 7).⁽⁴⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2014/357/UE z dnia 13 czerwca 2014 r. w sprawie zgodności norm europejskich serii EN 957 (części 2 i 4–10) i EN ISO 20957 (część 1) dotyczących stacjonarnego sprzętu treningowego oraz dziesięciu norm europejskich dotyczących sprzętu gimnastycznego z ogólnym wymogiem bezpieczeństwa przewidzianym w dyrektywie 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz publikacji odniesień do tych norm w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (Dz.U. L 175 z 14.6.2014, s. 40).⁽⁵⁾ Decyzja Komisji 2011/786/UE z dnia 29 listopada 2011 r. w sprawie wymogów bezpieczeństwa, jakie muszą spełniać normy europejskie dotyczące rowerów, rowerów dziecięcych i bagażników rowerowych zgodnie z dyrektywą 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 319 z 2.12.2011, s. 106).

- (7) Pismem M/508 z dnia 6 września 2012 r. Komisja zwróciła się do CEN z wnioskiem o opracowanie norm europejskich w celu wyeliminowania głównych zagrożeń związanych z rowerami, rowerami dziecięcymi i bagażnikami rowerowymi zgodnie z wymogami bezpieczeństwa. Na podstawie tego wniosku CEN przyjął serię norm: EN ISO 4210-2:2014 – Wymagania dla rowerów miejskich i trekkingowych, dla starszej młodzieży, górskich i wyścigowych oraz EN ISO 4210-6: 2014 – Metody badań ramy i widelca. Odniesienia do tych norm opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽⁶⁾ na podstawie decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2015/681 ⁽⁷⁾.
- (8) Biorąc pod uwagę nową wiedzę i rozwój rynku, CEN opracował nowe normy europejskie EN ISO 4210-2:2015 i EN ISO 4210-6:2015.
- (9) Europejskie normy EN ISO 4210-2:2015 i EN ISO 4210-6:2015 są zgodne z ogólnym wymogiem bezpieczeństwa przewidzianym w dyrektywie 2001/95/WE. Należy zatem opublikować odniesienie do nich w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (10) Na podstawie wniosku Komisji M/508 z dnia 6 września 2012 r. CEN przyjął normę: EN 14872:2006 – Rowery – Wyposażenie dodatkowe do rowerów – Bagażniki. Odniesienie do tej normy opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽⁸⁾ na podstawie decyzji Komisji 2006/514/WE ⁽⁹⁾.
- (11) Biorąc pod uwagę nową wiedzę i rozwój rynku, CEN opracował nową normę europejską EN ISO 11243: 2016.
- (12) Europejska norma EN ISO 11243:2016 jest zgodna z ogólnym wymogiem bezpieczeństwa przewidzianym w dyrektywie 2001/95/WE. Odniesienie do niej należy zatem opublikować w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (13) W dniu 25 marca 2008 r. Komisja przyjęła decyzję 2008/264/WE ⁽¹⁰⁾ w sprawie uwzględnienia wymogów bezpieczeństwa w europejskich normach dotyczących papierosów.
- (14) Pismem M/425 z dnia 27 czerwca 2008 r. Komisja zwróciła się do Europejskiego Komitetu Normalizacyjnego (CEN) z wnioskiem o opracowanie norm europejskich w celu wyeliminowania głównych zagrożeń związanych z papierosami zgodnie z wymogami bezpieczeństwa pożarowego. Na podstawie tego wniosku CEN przyjął normę: EN ISO 12863:2010 – Standardowa metoda pomiaru zdolności zapłonu papierosów. Odniesienie do tej normy opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽¹¹⁾ na podstawie decyzji Komisji 2011/496/UE ⁽¹²⁾.
- (15) Biorąc pod uwagę nową wiedzę i rozwój rynku, CEN zmienił normę EN ISO 12863:2010, przyjmując zmianę EN ISO 12863:2010/A1:2016.
- (16) Zmieniona norma EN ISO 12863:2010/A1:2016 jest zgodna z ogólnym wymogiem bezpieczeństwa przewidzianym w dyrektywie 2001/95/WE. Odniesienie do niej należy zatem opublikować w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (17) W dniu 24 lipca 2011 r. Komisja przyjęła decyzję 2011/476/UE ⁽¹³⁾ w sprawie uwzględnienia wymogów bezpieczeństwa w europejskich normach dotyczących stacjonarnego sprzętu treningowego.

⁽⁶⁾ Komunikat Komisji 2017/C 267/03 w ramach wykonania dyrektywy 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów (Dz.U. C 267 z 11.8.2017, s. 7).

⁽⁷⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/681 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie publikacji odniesień do normy EN ISO 4210, części 1–9, dotyczącej rowerów miejskich i trekkingowych, górskich i wyścigowych oraz normy EN ISO 8098 dotyczącej rowerów dziecięcych w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zgodnie z dyrektywą 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 111 z 30.4.2015, s. 30).

⁽⁸⁾ Komunikat Komisji 2017/C 267/03 w ramach wykonania dyrektywy 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów (Dz.U. C 267 z 11.8.2017, s. 7).

⁽⁹⁾ Decyzja Komisji 2006/514/WE z dnia 20 lipca 2006 r. dotycząca zgodności niektórych norm z ogólnym wymogiem bezpieczeństwa dyrektywy 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i publikacji odniesień do nich w *Dzienniku Urzędowym* (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, s. 35).

⁽¹⁰⁾ Decyzja Komisji 2008/264/WE z dnia 25 marca 2008 r. w sprawie ustanowienia w europejskich normach dotyczących papierosów wymagań w zakresie bezpieczeństwa pożarowego zgodnie z dyrektywą 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 83 z 26.3.2008, s. 35).

⁽¹¹⁾ Komunikat Komisji 2017/C 267/03 w ramach wykonania dyrektywy 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów (Dz.U. C 267 z 11.8.2017, s. 7).

⁽¹²⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2011/496/UE z dnia 9 sierpnia 2011 r. w sprawie zgodności normy EN 16156:2010 „Papierosy – Pomiar zdolności zapłonu – Wymóg bezpieczeństwa” i normy EN ISO 12863:2010 „Standardowa metoda pomiaru zdolności zapłonu papierosów” z ogólnym wymogiem bezpieczeństwa dyrektywy 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz publikacji odniesień do normy EN 16156:2010 „Papierosy – Pomiar zdolności zapłonu – Wymóg bezpieczeństwa” i normy EN ISO 12863:2010 „Standardowa metoda pomiaru zdolności zapłonu papierosów” w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (Dz.U. L 205 z 10.8.2011, s. 31).

⁽¹³⁾ Decyzja Komisji 2011/476/UE z dnia 27 lipca 2011 r. w sprawie uwzględnienia w europejskich normach dotyczących stacjonarnego sprzętu treningowego wymogów bezpieczeństwa zgodnie z dyrektywą 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 196 z 28.7.2011, s. 16).

- (18) Pismem M/506 z dnia 5 września 2012 r. Komisja zwróciła się do CEN z wnioskiem o opracowanie norm europejskich w celu wyeliminowania głównych zagrożeń związanych ze stacjonarnym sprzętem treningowym zgodnie z wymogami bezpieczeństwa. Na podstawie tego wniosku CEN przyjął serię norm: EN 957-4:2006+A1:2010 – Ławy do ćwiczeń siłowych, dodatkowe szczególne wymagania bezpieczeństwa i metody badań; EN 957-5:2009 – Rowery treningowe stacjonarne i sprzęt treningowy dla górnych partii ciała z użyciem korb, dodatkowe, szczególne wymagania bezpieczeństwa i metody badań, EN 957-8:1998 – Pedałowe symulatory chodu, symulatory wchodzenia na schody i pedałowe symulatory wspinania się – Dodatkowe szczególne wymagania bezpieczeństwa i metody badań, EN 957-9:2003 – Trenażery eliptyczne, dodatkowe szczególne wymagania bezpieczeństwa i metody badań oraz EN 957-10:2005 – Rowery treningowe ze stałym kołem lub bez wolnego biegu, dodatkowe szczególne wymagania bezpieczeństwa i metody badań. Odniesienia do tych norm opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽¹⁴⁾ na podstawie decyzji wykonawczej Komisji 2014/357/UE.
- (19) Biorąc pod uwagę nową wiedzę i rozwój rynku, CEN opracował nowe normy europejskie EN ISO 20957-4:2016, EN ISO 20957-5:2016, EN ISO 20957-8:2017, EN ISO 20957-9:2016 i EN ISO 20957-10:2017.
- (20) Europejskie normy EN ISO 20957-4:2016, EN ISO 20957-5:2016, EN ISO 20957-8:2017, EN ISO 20957-9:2016 i EN ISO 20957-10:2017 są zgodne z ogólnym wymogiem bezpieczeństwa przewidzianym w dyrektywie 2001/95/WE. Należy zatem opublikować odniesienia do nich w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (21) W dniu 21 kwietnia 2005 r. Komisja przyjęła decyzję 2005/323/WE ⁽¹⁵⁾ w sprawie wymogów bezpieczeństwa, które muszą spełniać normy europejskie w odniesieniu do pływających artykułów rekreacyjnych przeznaczonych do używania na lub w wodzie.
- (22) Pismem M/372 z dnia 5 września 2012 r. Komisja zwróciła się do CEN z wnioskiem o opracowanie norm europejskich w celu wyeliminowania głównych zagrożeń związanych z pływającymi artykułami rekreacyjnymi przeznaczonymi do używania na lub w wodzie zgodnie z wymogami bezpieczeństwa. Na podstawie tego wniosku CEN przyjął serię norm: EN 15649-1:2009+A2:2013, EN 15649-2:2009+A2:2013, EN 15649-3:2009+A1:2012, EN 15649-4:2010+A1:2012, EN 15649-5:2009, EN 15649-6:2009+A1:2013, EN 15649-7:2009 w odniesieniu do pływających artykułów rekreacyjnych przeznaczonych do używania na lub w wodzie. Odniesienia do tej serii norm opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽¹⁶⁾ na podstawie decyzji wykonawczych Komisji 2014/359/UE ⁽¹⁷⁾, 2014/875/UE ⁽¹⁸⁾ i 2013/390/UE ⁽¹⁹⁾.
- (23) Biorąc pod uwagę nową wiedzę i rozwój rynku, CEN opracował nową serię norm europejskich EN ISO 25649:2017 (części 1–7).
- (24) Europejskie normy EN ISO 25649:2017 (części 1–7) są zgodne z ogólnym wymogiem bezpieczeństwa przewidzianym w dyrektywie 2001/95/WE. Należy zatem opublikować odniesienia do nich w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (25) Europejskie normy EN 913:2008, EN 957-4:2006+A1:2010, EN 957-5:2009, EN 957-8:1998, EN 957-9:2003, EN 957-10:2005, EN ISO 4210-2:2014, EN ISO 4210-6:2014, EN 14872:2006 i seria EN 15649 zastąpiono nowymi lub zmienionymi normami europejskimi, do których odniesienia mają być opublikowane niniejszą decyzją. Należy zatem wycofać odniesienia do tych norm z *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* ⁽²⁰⁾.

⁽¹⁴⁾ Komunikat Komisji 2017/C 267/03 w ramach wykonania dyrektywy 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów (Dz.U. C 267 z 11.8.2017, s. 7).

⁽¹⁵⁾ Decyzja Komisji 2005/323/WE z dnia 21 kwietnia 2005 r. w sprawie wymogów bezpieczeństwa, które muszą spełniać normy europejskie w odniesieniu do pływających artykułów rekreacyjnych przeznaczonych do używania na lub w wodzie zgodnie z dyrektywą 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 104 z 23.4.2005, s. 39).

⁽¹⁶⁾ Komunikat Komisji 2017/C 267/03 w ramach wykonania dyrektywy 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów (Dz.U. C 267 z 11.8.2017, s. 7).

⁽¹⁷⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2014/359/UE z dnia 13 czerwca 2014 r. w sprawie zgodności norm europejskich EN 15649-1:2009+A2:2013 oraz EN 15649-6:2009+A1:2013 dotyczących przedmiotów rekreacyjnych pływających stosowanych na wodzie i w wodzie z ogólnym wymogiem bezpieczeństwa przewidzianym w dyrektywie 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz publikacji odniesień do tych norm w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (Dz.U. L 175 z 14.6.2014, s. 45).

⁽¹⁸⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2014/875/UE z dnia 4 grudnia 2014 r. w sprawie publikacji odniesień do normy EN 15649-2:2009+A2:2013 dotyczącej przedmiotów rekreacyjnych pływających stosowanych na wodzie i w wodzie oraz normy EN 957-6:2010+A1:2014 dotyczącej stacjonarnego sprzętu treningowego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zgodnie z dyrektywą 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 349 z 5.12.2014, s. 65).

⁽¹⁹⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2013/390/UE z dnia 18 lipca 2013 r. w sprawie zgodności norm europejskich serii EN 15649 (części 1–7) dotyczących przedmiotów rekreacyjnych pływających stosowanych na wodzie i w wodzie z ogólnym wymogiem bezpieczeństwa przewidzianym w dyrektywie 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz publikacji odniesień do tych norm w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (Dz.U. L 196 z 19.7.2013, s. 22).

⁽²⁰⁾ Komunikat Komisji 2017/C 267/03 w ramach wykonania dyrektywy 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów (Dz.U. C 267 z 11.8.2017, s. 7).

- (26) Dla zachowania przejrzystości pełny wykaz odniesień do norm europejskich sporządzonych na potrzeby dyrektywy 2001/95/WE i spełniających wymogi, które mają one obejmować swoim zakresem, należy opublikować w jednym akcie. Należy zatem włączyć do niniejszej decyzji odniesienia do norm europejskich już opublikowanych w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²¹⁾. W związku z tym konieczne jest uchylene odpowiednich decyzji Komisji w sprawie publikacji tych norm.
- (27) Zgodność z odpowiednią normą krajową transponującą normę europejską, do której odniesienia opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, daje domniemanie bezpieczeństwa w odniesieniu do zagrożeń i kategorii zagrożeń objętych daną normą krajową od dnia publikacji odniesienia do normy europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Niniejsza decyzja powinna zatem wejść w życie w dniu jej opublikowania.
- (28) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu ustanowionego dyrektywą 2001/95/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym publikuje się w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* odniesienia do norm europejskich dotyczących produktów, opracowanych na potrzeby dyrektywy 2001/95/WE, wymienione w załączniku I do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejszym wycofuje się z *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* odniesienia do norm europejskich dotyczących produktów, opracowanych na potrzeby dyrektywy 2001/95/WE, wymienione w załączniku II do niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Uchyla się decyzję Komisji C(2004) 1493 ⁽²²⁾, decyzję Komisji 2005/718/WE ⁽²³⁾, decyzję 2006/514/WE, decyzję Komisji 2009/18/WE ⁽²⁴⁾, decyzję 2011/496/UE, decyzję wykonawczą Komisji 2012/29/UE ⁽²⁵⁾, decyzję wykonawczą 2013/390/UE, decyzję wykonawczą 2014/357/UE, decyzję wykonawczą Komisji 2014/358/UE ⁽²⁶⁾, decyzję wykonawczą 2014/359/UE, decyzję wykonawczą Komisji 2014/531/UE ⁽²⁷⁾, decyzję wykonawczą 2014/875/UE, decyzję wykonawczą (UE) 2015/681, decyzję wykonawczą Komisji (UE) 2015/1345 ⁽²⁸⁾ i decyzję wykonawczą Komisji (UE) 2017/1014 ⁽²⁹⁾.

⁽²¹⁾ Komunikat Komisji 2017/C 267/03 w ramach wykonania dyrektywy 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów (Dz.U. C 267 z 11.8.2017, s. 7).

⁽²²⁾ Decyzja Komisji C(2004)1493 z dnia 23 kwietnia 2004 r. dotycząca zgodności niektórych norm z ogólnym wymogiem bezpieczeństwa dyrektywy 2001/95/WE i publikacji odniesień do nich w *Dzienniku Urzędowym*.

⁽²³⁾ Decyzja Komisji 2005/718/WE z dnia 13 października 2005 r. dotycząca zgodności niektórych norm z ogólnym wymogiem bezpieczeństwa dyrektywy 2001/95/WE i publikacji odniesień do nich w *Dzienniku Urzędowym* (Dz.U. L 271 z 15.10.2005, s. 51).

⁽²⁴⁾ Decyzja Komisji 2009/18/WE z dnia 22 grudnia 2008 r. dotycząca zgodności normy EN 1273:2005 dotyczącej chodzików dla dzieci z ogólnym wymogiem bezpieczeństwa dyrektywy 2001/95/WE i publikacji odniesienia do tej normy w *Dzienniku Urzędowym* (Dz.U. L 8 z 13.1.2009, s. 29).

⁽²⁵⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2012/29/UE z dnia 13 stycznia 2012 r. w sprawie zgodności normy EN 60065:2002/A12:2011 „Elektroniczne urządzenia foniczne, wizyjne i podobne – Wymagania bezpieczeństwa” i normy EN 60950-1:2006/A12:2011 „Urządzenia techniki informatycznej – Bezpieczeństwo – Część 1: Wymagania podstawowe” z ogólnym wymogiem bezpieczeństwa dyrektywy 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz publikacji odniesień do tych norm w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (Dz.U. L 13 z 17.1.2012, s. 7).

⁽²⁶⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2014/358/UE z dnia 13 czerwca 2014 r. w sprawie zgodności normy europejskiej EN 16281:2013 dotyczącej urządzeń blokujących do okien i drzwi balkonowych zapewniających bezpieczeństwo dzieciom, montowanych przez klienta z ogólnym wymogiem bezpieczeństwa przewidzianym w dyrektywie 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz publikacji odniesienia do tej normy w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (Dz.U. L 175 z 14.6.2014, s. 43).

⁽²⁷⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2014/531/UE z dnia 14 sierpnia 2014 r. w sprawie zgodności norm europejskich EN 16433:2014 i EN 16434:2014 oraz niektórych ustaleń normy europejskiej EN 13120:2009+A1:2014 dotyczących zasłon wewnętrznych z ogólnym wymogiem bezpieczeństwa przewidzianym w dyrektywie 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz w sprawie publikacji odniesień do tych norm w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (Dz.U. L 243 z 15.8.2014, s. 54).

⁽²⁸⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/1345 z dnia 31 lipca 2015 r. w sprawie publikacji odniesień do norm dotyczących sznurów i sznurków ściągających w odzieży dziecięcej, gondoli i stojaków, barierek bezpieczeństwa oraz przewijaków niemowlęcych do użytku domowego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zgodnie z dyrektywą 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 207 z 4.8.2015, s. 73).

⁽²⁹⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2017/1014 z dnia 15 czerwca 2017 r. w sprawie publikacji odniesień do normy europejskiej EN 13869:2016 dotyczącej zapalniczek w zakresie uwzględnienia szczególnych wymogów bezpieczeństwa dzieci oraz normy europejskiej EN 13209-2:2015 dotyczącej nosidełek dziecięcych w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zgodnie z dyrektywą 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 153 z 16.6.2017, s. 36).

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 października 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Nr	Odniesienie do normy
1.	EN 581-1:2006 Meble do użytkowania na zewnątrz – Meble do siedzenia i stoły użytkowane na kempingu, na zewnątrz domu i w miejscach publicznych – Część 1: Ogólne wymagania bezpieczeństwa
2.	EN 913:2018 Sprzęt gimnastyczny – Ogólne wymagania bezpieczeństwa i metody badań
3.	EN 914:2008 Sprzęt gimnastyczny – Poręcze równoległe i poręcze kombinowane asymetryczne/równoległe – Wymagania i metody badań z uwzględnieniem bezpieczeństwa
4.	EN 915:2008 Sprzęt gimnastyczny – Poręcze asymetryczne – Wymagania funkcjonalne i metody badań z uwzględnieniem bezpieczeństwa
5.	EN 916:2003 Sprzęt gimnastyczny – Skrzynie do skoków – Wymagania bezpieczeństwa i metody badań
6.	EN 957-2:2003 Stacjonarny sprzęt treningowy – Część 2: Sprzęt do treningu siłowego oraz dodatkowe szczególne wymagania bezpieczeństwa i metody badań
7.	EN 957-6:2010+A1:2014 Stacjonarny sprzęt treningowy – Część 6: Bieżnie ruchome, dodatkowe szczególne wymagania bezpieczeństwa i metody badań
8.	EN 957-7:1998 Stacjonarny sprzęt treningowy – Część 7: Trenażery wioślarskie, dodatkowe szczególne wymagania bezpieczeństwa i metody badań
9.	EN 1129-1:1995 Meble – Łóżka chowane – Wymagania bezpieczeństwa i badanie – Część 1: Wymagania bezpieczeństwa
10.	EN 1129-2:1995 Meble – Łóżka chowane – Wymagania bezpieczeństwa i badanie – Część 2: Metody badania
11.	EN 1130-1:1996 Meble – Łóżeczka i kołyski mieszkaniowe – Część 1: Wymagania bezpieczeństwa
12.	EN 1130-2:1996 Meble – Łóżeczka i kołyski mieszkaniowe – Część 2: Metody badań
13.	EN 1273:2005 Artykuły dla dzieci – Chodziki – Wymagania bezpieczeństwa i metody badań
14.	EN 1466:2014 Artykuły dla dzieci – Gondole i stojaki – Wymagania bezpieczeństwa i metody badań
15.	EN 1651:1999 Sprzęt paralotniowy – Uprząże – Wymagania bezpieczeństwa i badania wytrzymałości
16.	EN 1930:2011 Artykuły dla dzieci – Bariereki bezpieczeństwa – Wymagania bezpieczeństwa i metody badań
17.	EN ISO 4210-1:2014 Rowery – Wymagania bezpieczeństwa dla rowerów – Część 1: Terminy i definicje (ISO 4210-1:2014)
18.	EN ISO 4210-2:2015 Rowery – Wymagania bezpieczeństwa dla rowerów – Część 2: Wymagania dla rowerów miejskich i trekkingowych, dla starszej młodzieży, górskich i wyścigowych (ISO 4210-2:2015)
19.	EN ISO 4210-3:2014 Rowery – Wymagania bezpieczeństwa dla rowerów – Część 3: Ogólne metody badań (ISO 4210-3:2014)

Nr	Odniesienie do normy
20.	EN ISO 4210-4:2014 Rowery – Wymagania bezpieczeństwa dla rowerów – Część 4: Metody badań hamulców (ISO 4210-4:2014)
21.	EN ISO 4210-5:2014 Rowery – Wymagania bezpieczeństwa dla rowerów – Część 5: Metody badań układu sterowania (ISO 4210-5:2014, sprostowanie 2015-02-01)
22.	EN ISO 4210-6:2015 Rowery – Wymagania bezpieczeństwa dla rowerów – Część 6: Metody badań ramy i widelca (ISO 4210-6:2015)
23.	EN ISO 4210-7:2014 Rowery – Wymagania bezpieczeństwa dla rowerów – Część 7: Metody badań kół i obręczy (ISO 4210-7:2014)
24.	EN ISO 4210-8:2014 Rowery – Wymagania bezpieczeństwa dla rowerów – Część 8: Metody badań układu napędowego i pedałów (ISO 4210-8:2014)
25.	EN ISO 4210-9:2014 Rowery – Wymagania bezpieczeństwa dla rowerów – Część 9: Metody badań siodełek i wsporników siodeł (ISO 4210-9:2014)
26.	EN ISO 8098:2014 Rowery – Wymagania bezpieczeństwa dla rowerów dziecięcych (ISO 8098:2014)
27.	EN ISO 9994:2006 Zapalniczki – Wymagania bezpieczeństwa (ISO 9994:2005)
28.	EN ISO 11243:2016 Rowery – Bagażniki rowerowe – Wymagania i metody badań (ISO 11243:2016)
29.	EN 12196:2003 Sprzęt gimnastyczny – Konie i kozły – Wymagania funkcjonalności i bezpieczeństwa, metody badań
30.	EN 12197:1997 Sprzęt gimnastyczny – Drążki – Wymagania bezpieczeństwa i metody badań
31.	EN 12221-1:2008+A1:2013 Przewijaki niemowlęce do użytku domowego – Część 1: Wymagania bezpieczeństwa
32.	EN 12221-2:2008+A1:2013 Przewijaki niemowlęce do użytku domowego – Część 2: Metody badań
33.	EN 12346:1998 Sprzęt gimnastyczny – Drabinki przyścienne, drabiny kratowe i drabinki do wspinania się – Wymagania bezpieczeństwa i metody badań
34.	EN 12432:1998 Sprzęt gimnastyczny – Równoważnie – Wymagania funkcjonalności i bezpieczeństwa oraz metody badań
35.	EN 12491:2001 Sprzęt paralotniowy – Spadochronowe systemy ratownicze – Wymagania bezpieczeństwa i metody badań
36.	EN 12655:1998 Sprzęt gimnastyczny – Kółka – Wymagania funkcjonalności i bezpieczeństwa oraz metody badań
37.	EN ISO 12863:2010 Standardowa metoda pomiaru zdolności zapłonu papierosów (ISO 12863:2010) EN ISO 12863:2010/A1:2016
38.	EN 13120:2009+A1:2014 Zasłony wewnętrzne – Wymagania eksploatacyjne łącznie z bezpieczeństwem
39.	EN 13209-1:2004 Artykuły dla dzieci – Nosiდეłka plecakowe dla dzieci – Wymagania bezpieczeństwa i metody badań – Część 1: Nosiდეłka plecakowe z ramą

Nr	Odniesienie do normy
40.	EN 13209-2:2015 Artykuły dla dzieci – Nosidełka dla dzieci – Wymagania bezpieczeństwa i metody badań – Część 2: Nosidełko miękkie
41.	EN 13219:2008 Sprzęt gimnastyczny – Trampoliny – Wymagania funkcjonalności i bezpieczeństwa, metody badań
42.	EN 13319:2000 Sprzęt do nurkowania – Głębokościomierze i przyrządy zespolone do pomiaru głębokości oraz czasu – Wymagania funkcjonalności i bezpieczeństwa oraz metody badań
43.	EN 13869:2016 Zapalniczki – Wymagania dla zapalniczek związane z bezpieczeństwem dzieci – Wymagania bezpieczeństwa i metody badań
44.	EN 13899:2003 Sprzęt sportowy rolkowy – Wrotki – Wymagania bezpieczeństwa i metody badań
45.	EN 14059:2002 Dekoracyjne lampy olejowe – Wymagania dotyczące bezpieczeństwa i metody badań
46.	EN 14344:2004 Artykuły do pielęgnowania i użytkowania przez dzieci – Siodelka rowerowe – Wymagania bezpieczeństwa i metody badań
47.	EN 14350-1:2004 Artykuły do pielęgnowania i użytkowania przez dzieci – Sprzęt do picia – Część 1: Wymagania ogólne i mechaniczne oraz badania
48.	EN 14682:2014 Bezpieczeństwo odzieży dziecięcej – Sznury i sznurki ściągające w odzieży dziecięcej – Specyfikacja
49.	EN 16156:2010 Papierosy – Pomiar zdolności zapłonu papierosów – Wymagania dotyczące bezpieczeństwa
50.	EN 16281:2013 Wyroby służące ochronie dzieci – Urządzenia blokujące do okien i drzwi balkonowych zapewniające bezpieczeństwo dzieciom, montowane przez klienta – Wymagania i metody badań, dotyczące bezpieczeństwa
51.	EN 16433:2014 Zasłony wewnętrzne – Ochrona przed zagrożeniami zadziergnięciem pętli – Metody badań
52.	EN 16434:2014 Zasłony wewnętrzne – Ochrona przed zagrożeniami zadziergnięciem pętli – Wymagania i metody badań dotyczące urządzeń zabezpieczających
53.	EN ISO 20957-1:2013 Stacjonarny sprzęt treningowy – Część 1: Ogólne wymagania bezpieczeństwa i metody badań (ISO 20957-1:2013)
54.	EN ISO 20957-4:2016 Stacjonarny sprzęt treningowy – Część 4: Ławy do ćwiczeń siłowych, dodatkowe szczególne wymagania bezpieczeństwa i metody badań (ISO 20957-4:2016)
55.	EN ISO 20957-5:2016 Stacjonarny sprzęt treningowy – Część 5: Rowery treningowe stacjonarne i sprzęt treningowy dla górnych partii ciała z użyciem korb, dodatkowe, szczególne wymagania bezpieczeństwa i metody badań (ISO 20957-5:2016)
56.	EN ISO 20957-8:2017 Stacjonarny sprzęt treningowy – Część 8: Pedałowe symulatory chodu, symulatory wchodzenia na schody i pedałowe symulatory wspinania się – Dodatkowe szczególne wymagania bezpieczeństwa i metody badań (ISO 20957-8:2017)
57.	EN ISO 20957-9:2016 Stacjonarny sprzęt treningowy – Część 9: Trenażery eliptyczne, dodatkowe szczególne wymagania bezpieczeństwa i metody badań (ISO 20957-9:2016)
58.	EN ISO 20957-10:2017 Stacjonarny sprzęt treningowy – Część 10: Rowery treningowe ze stałym kołem lub bez wolnego biegu, dodatkowe szczególne wymagania bezpieczeństwa i metody badań (ISO 20957-10:2017)

Nr	Odniesienie do normy
59.	EN ISO 25649-1:2017 Przedmioty rekreacyjne pływające stosowane na wodzie i w wodzie – Część 1: Klasyfikacja, materiały, wymagania ogólne i metody badań (ISO 25649-1:2017)
60.	EN ISO 25649-2:2017 Przedmioty rekreacyjne pływające stosowane na wodzie i w wodzie – Część 2: Informacje dla konsumenta (ISO 25649-2:2017)
61.	EN ISO 25649-3:2017 Przedmioty rekreacyjne pływające stosowane na wodzie i w wodzie – Część 3: Dodatkowe szczegółowe wymagania bezpieczeństwa i metody badań dla urządzeń klasy A (ISO 25649-3:2017)
62.	EN ISO 25649-4:2017 Przedmioty rekreacyjne pływające stosowane na wodzie i w wodzie – Część 4: Dodatkowe szczegółowe wymagania bezpieczeństwa i metody badań dla urządzeń klasy B (ISO 25649-4:2017)
63.	EN ISO 25649-5:2017 Przedmioty rekreacyjne pływające stosowane na wodzie i w wodzie – Część 5: Dodatkowe szczegółowe wymagania bezpieczeństwa i metody badań dla urządzeń klasy C (ISO 25649-5:2017)
64.	EN ISO 25649-6:2017 Przedmioty rekreacyjne pływające stosowane na wodzie i w wodzie – Część 6: Dodatkowe szczegółowe wymagania bezpieczeństwa i metody badań dla urządzeń klasy D (ISO 25649-6:2017)
65.	EN ISO 25649-7:2017 Przedmioty rekreacyjne pływające stosowane na wodzie i w wodzie – Część 7: Dodatkowe szczegółowe wymagania bezpieczeństwa i metody badań dla urządzeń klasy E (ISO 25649-7:2017)
66.	EN 60065:2002 Elektroniczne urządzenia foniczne, wizyjne i podobne – Wymagania bezpieczeństwa IEC 60065:2001 (Zmodyfikowana) EN 60065:2002/A12:2011
67.	EN 60950-1:2006 Urządzenia techniki informatycznej – Bezpieczeństwo – Część 1: Wymagania podstawowe IEC 60950-1:2005 (Zmodyfikowana) EN 60950-1:2006/A12:2011

ZAŁĄCZNIK II

Nr	Odniesienie do normy
1.	EN 913:2008 Sprzęt gimnastyczny – Ogólne wymagania bezpieczeństwa i metody badań
2.	EN 957-4:2006+A1:2010 Stacjonarny sprzęt treningowy – Część 4: Ławy do ćwiczeń siłowych, dodatkowe szczególne wymagania bezpieczeństwa i metody badań
3.	EN 957-5:2009 Stacjonarny sprzęt treningowy – Część 5: Rowery treningowe stacjonarne i sprzęt treningowy dla górnych partii ciała z użyciem korb, dodatkowe, szczególne wymagania bezpieczeństwa i metody badań
4.	EN 957-8:1998 Stacjonarny sprzęt treningowy – Część 8: Pedałowe symulatory chodu, symulatory wchodzenia na schody i pedałowate symulatory wspinania się – Dodatkowe szczególne wymagania bezpieczeństwa i metody badań
5.	EN 957-9:2003 Stacjonarny sprzęt treningowy – Część 9: Trenażery eliptyczne, dodatkowe szczególne wymagania bezpieczeństwa i metody badań
6.	EN 957-10:2005 Stacjonarny sprzęt treningowy – Część 10: Rowery treningowe ze stałym kołem lub bez wolnego biegu, dodatkowe szczególne wymagania bezpieczeństwa i metody badań
7.	EN ISO 4210-2:2014 Rowery – Wymagania bezpieczeństwa dla rowerów – Część 2: Wymagania dla rowerów miejskich i trekkingowych, dla starszej młodzieży, górskich i wyścigowych (ISO 4210-2:2014)
8.	EN ISO 4210-6:2014 Rowery – Wymagania bezpieczeństwa dla rowerów – Część 6: Metody badań ramy i widelca (ISO 4210-6:2014)
9.	EN ISO 12863:2010 Standardowa metoda pomiaru zdolności zapłonu papierosów (ISO 12863:2010)
10.	EN 14872:2006 Rowery – Wyposażenie dodatkowe do rowerów – Bagażniki
11.	EN 15649-1:2009+A2:2013 Przedmioty rekreacyjne pływające stosowane na wodzie i w wodzie – Część 1: Klasyfikacja, materiały, wymagania ogólne i metody badań
12.	EN 15649-2:2009+A2:2013 Przedmioty rekreacyjne pływające stosowane na wodzie i w wodzie – Część 2: Informacje dla konsumenta
13.	EN 15649-3:2009+A1:2012 Przedmioty rekreacyjne pływające stosowane na wodzie i w wodzie – Część 3: Dodatkowe wymagania bezpieczeństwa i metody badań urządzeń klasy A
14.	EN 15649-4:2010+A1:2012 Przedmioty rekreacyjne pływające stosowane na wodzie i w wodzie – Część 4: Dodatkowe wymagania bezpieczeństwa i metody badań urządzeń klasy B
15.	EN 15649-5:2009 Przedmioty rekreacyjne pływające stosowane na wodzie i w wodzie – Część 5: Dodatkowe wymagania bezpieczeństwa i metody badań urządzeń klasy C
16.	EN 15649-6:2009+A1:2013 Przedmioty rekreacyjne pływające stosowane na wodzie i w wodzie – Część 6: Dodatkowe szczegółowe wymagania bezpieczeństwa i metody badań urządzeń klasy D
17.	EN 15649-7:2009 Przedmioty rekreacyjne pływające stosowane na wodzie i w wodzie – Część 7: Dodatkowe wymagania bezpieczeństwa i metody badań urządzeń klasy E

III

(Inne akty)

EUROPEJSKI OBSZAR GOSPODARCZY

DECYZJA DELEGOWANA URZĘDU NADZORU EFTA

nr 042/19/COL

z dnia 17 czerwca 2019 r.

w sprawie wyłączenia świadczenia usług publicznych w zakresie transportu autobusowego w Norwegii z zakresu stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE [2019/...]

URZĄD NADZORU EFTA,

uwzględniając akt, o którym mowa w pkt 4 załącznika XVI do Porozumienia EOG, określający procedury udzielania zamówień publicznych w sektorze usług użyteczności publicznej (dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych, uchylająca dyrektywę 2004/17/WE ⁽¹⁾ („dyrektywa”), w szczególności jego art. 34 i 35,

uwzględniając Porozumienie między państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości („porozumienie o nadzorze i Trybunale”), w szczególności jego art. 1 i 3 oraz protokół 1 do tego porozumienia,

po konsultacji z Komitetem EFTA ds. Zamówień,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. FAKTY

- (1) W dniu 27 listopada 2018 r., po rozmowach poprzedzających powiadomienie, Urząd Nadzoru EFTA („Urząd”) otrzymał wniosek od Nettbuss AS, obecnie Vy Buss AS, („wnioskodawca”) na podstawie art. 35 ust. 1 dyrektywy 2014/25/UE („wniosek”) ⁽²⁾.
- (2) Wniosek dotyczy świadczenia usług publicznych w zakresie transportu autobusowego w Norwegii. Wniosek nie obejmuje działań z zakresu zarządzania transportem publicznym prowadzonych w praktyce przez organy ds. transportu publicznego ⁽³⁾.
- (3) Wnioskodawca jest „przedsiębiorstwem publicznym” w rozumieniu dyrektywy, jako że norweskie Ministerstwo Transportu i Komunikacji posiada pośrednio – poprzez posiadane przez nie przedsiębiorstwo NSB AS, obecnie Vygruppen AS (grupa transportowa, w skład której wchodzi wnioskodawca) – 100 % jego kapitału subskrybowanego ⁽⁴⁾.
- (4) Wnioskodawca prowadzi jeden z rodzajów działalności wchodzących w zakres dyrektywy, w związku z czym jest „podmiotem zamawiającym” w rozumieniu dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 243. Uwzględniona w Porozumieniu EOG decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 97/2016 (Dz.U. L 300 z 16.11.2017, s. 49 oraz Supplement EOG nr 73 z 16.11.2017, s. 53).

⁽²⁾ Dokument nr 1040381.

⁽³⁾ Przedmiotowy wniosek nie obejmuje na przykład przyznania przez gminę zamówienia na świadczenie usług transportu autobusowego przewoźnikowi autobusowemu. W zakres wniosku wchodziłoby natomiast zamówienie przyznane przez takiego przewoźnika (na przykład) przedsiębiorstwu sprzątającemu na sprzątanie autobusów lub przedsiębiorstwu udostępniającemu autobusy na użytek przewoźnika. TSUE wyjaśnił to rozróżnienie w sprawie C-388/17, SJ, EU:C:2019:161 („SJ”), pkt 53 (zob. również motyw 31 poniżej). W niniejszej decyzji Urząd będzie stosował pojęcie „działalności” w rozumieniu dyrektywy 2014/25/UE.

⁽⁴⁾ Strona 3 wniosku.

- (5) Zgodnie z art. 2–9 norweskiego rozporządzenia nr 975 z dnia 12 sierpnia 2016 r. w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych⁽⁵⁾ podmioty zamawiające mogą składać wnioski na podstawie art. 35 dyrektywy.
- (6) Do wniosku dołączono uzasadnione i poparte dowodami stanowisko norweskiego organu ds. konkurencji z dnia 29 czerwca 2018 r., w którym stwierdzono, że świadcząc usługi publiczne w zakresie transportu autobusowego, wnioskodawca podlega bezpośrednio konkurencji oraz że dostęp do rynku udzielania zamówień na świadczenie usług publicznych w zakresie transportu autobusowego w Norwegii nie jest ograniczony⁽⁶⁾.
- (7) Urząd poinformował Norwegię o otrzymaniu jej wniosku w dniu 30 listopada 2018 r.⁽⁷⁾.
- (8) Zgodnie z pkt 1 załącznika IV do dyrektywy 2014/25/UE Urzędowi przysługuje 130 dni roboczych na przyjęcie decyzji w sprawie wniosku; termin ten przypada na dzień 18 czerwca 2019 r.⁽⁸⁾.
- (9) Zgodnie z decyzją delegowaną nr 37/19/COL z dnia 23 kwietnia 2019 r.⁽⁹⁾ Urząd wezwał Komitet EFTA ds. Zamówień do wydania opinii zgodnie z procedurą doradcą określoną w art. 2 decyzji Stałego Komitetu Państw EFTA nr 3/2012/SC⁽¹⁰⁾.
- (10) W dniu 22 maja 2019 r. Komitet EFTA ds. Zamówień wydał pozytywną opinię, przyjmując jednogłośnie projekt decyzji Urzędu w ramach procedury pisemnej⁽¹¹⁾.

2. RAMY PRAWNE

- (11) Dyrektywa ma zastosowanie między innymi do udzielania zamówień na prowadzenie działalności obejmującej zapewnianie lub obsługę sieci świadczących usługi dla odbiorców publicznych w obszarze transportu autobusowego⁽¹²⁾.
- (12) Zgodnie z art. 11 akapit drugi dyrektywy uznaje się, że sieć istnieje, jeżeli usługi są świadczone zgodnie z warunkami działania określonymi przez właściwy organ państwa członkowskiego, takimi jak warunki na obsługiwanych trasach, wymagana zdolność przewozowa lub częstotliwość usług.
- (13) W wyroku w sprawie SJ⁽¹³⁾, dokonując wykładni art. 5 ust. 1 dyrektywy 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁴⁾ (którego brzmienie jest takie samo jak brzmienie art. 11 dyrektywy) w kontekście sieci kolejowych, Trybunał Sprawiedliwości orzekł, że „[...] należy stwierdzić, że działalność obejmująca »obsługę sieci« odwołuje się do wykonywania prawa do korzystania z sieci kolejowej w celu świadczenia usług transportowych, podczas gdy działalność obejmująca »dostawę sieci« odnosi się do zarządzania tą siecią”⁽¹⁵⁾. Trybunał podsumował, że „[a]rtykuł 5 ust. 1 akapit pierwszy dyrektywy 2004/17 należy interpretować w ten sposób, że działalność prowadzona przez przedsiębiorstwo kolejowe, które świadczy usługi transportu dla ogółu odbiorców, wykonując swoje prawo do korzystania z sieci kolejowej, stanowi »obsługę sieci« w rozumieniu tej dyrektywy”⁽¹⁶⁾. W kontekście transportu autobusowego „świadczenie usług publicznych w zakresie transportu autobusowego” w Norwegii jest odpowiednikiem działalności prowadzonej przez przedsiębiorstwo kolejowe, o którym mowa w wyroku w sprawie SJ w kontekście transportu kolejowego, a zatem stanowi działalność, do której dyrektywa ma zastosowanie.

⁽⁵⁾ Forskrift om innkjøpsregler i forsyningssektorene (forsyningsforskriften)
<https://lovdata.no/dokument/SF/forskrift/2016-08-12-975>

⁽⁶⁾ Dokument nr 1040380.

⁽⁷⁾ Dokument nr 935075.

⁽⁸⁾ Zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG, Euratom) nr 1182/71 z dnia 3 czerwca 1971 r. określającym zasady mające zastosowanie do okresów, dat i terminów (Dz.U. L 124 z 8.6.1971, s. 1) dni ustawowo wolne od pracy są wyłączone z terminu. Zob. dni wolne od pracy w 2018 i 2019 r.: państwa EOG EFTA oraz instytucje EOG, Dz.U. C 429 z 14.12.2017, s. 25, i Suplement EOG nr 81 z 14.12.2017, s. 1, oraz Dz.U. C 422 z 22.11.2018, s. 7, i Suplement EOG nr 77 z 22.11.2018, s. 1.

⁽⁹⁾ Dokument nr 1056012.

⁽¹⁰⁾ Zgodnie z art. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającego przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13), z późniejszymi dostosowaniami.

⁽¹¹⁾ Zob. dokument nr 1070910 w sprawie wyniku procedury pisemnej.

⁽¹²⁾ Art. 11 dyrektywy.

⁽¹³⁾ Przywołanym w przypisie 3 powyżej.

⁽¹⁴⁾ Dyrektywa 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. koordynująca procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych, Dz.U. L 134 z 30.4.2004, s. 1, uwzględniona w Porozumieniu EOG decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 68/2006 (Dz.U. L 245 z 7.9.2006, s. 22 i Suplement EOG nr 44 z 7.9.2006, s. 18).

⁽¹⁵⁾ SJ, pkt 53 wyroku.

⁽¹⁶⁾ SJ, pkt 54 i pkt 2 sentencji wyroku.

- (14) Art. 34 dyrektywy stanowi, że zamówienia mające na celu umożliwienie prowadzenia jednego z rodzajów działalności, do których ma zastosowanie dyrektywa, nie podlegają dyrektywie, jeżeli w państwie, w którym taka działalność jest wykonywana, bezpośrednio podlega ona konkurencji na rynkach, do których dostęp nie jest ograniczony. Oceny, czy działalność bezpośrednio podlega konkurencji, dokonuje się na podstawie obiektywnych kryteriów, uwzględniających specyfikę danego sektora.
- (15) W art. 35 dyrektywy określono procedurę do celów ustalenia, czy wyłączenie, o którym mowa w art. 34, ma zastosowanie. Artykuł ten, z późniejszymi dostosowaniami, stanowi, że państwo lub – w przypadku gdy przepisy danego państwa to przewidują – podmiot zamawiający mogą złożyć wniosek do Urzędu o stwierdzenie, że dyrektywa nie ma zastosowania do udzielania zamówień lub organizacji konkursów na prowadzenie danej działalności. Urząd podejmuje decyzję o tym, czy działalność bezpośrednio podlega konkurencji na rynkach, do których dostęp nie jest ograniczony (na podstawie kryteriów określonych w art. 34).
- (16) Niniejsza decyzja pozostaje bez uszczerbku dla stosowania przepisów dotyczących konkurencji ⁽¹⁷⁾ oraz innych obszarów prawa EOG. W szczególności kryteria i metodyka stosowane do oceny bezpośredniego podlegania konkurencji, o którym mowa w art. 34 dyrektywy 2014/25/UE, nie muszą być tożsame z kryteriami i metodyką stosowanymi w celu dokonania oceny na podstawie art. 53 i 54 Porozumienia EOG lub rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁸⁾ w brzmieniu dostosowanym do Porozumienia EOG ⁽¹⁹⁾.
- (17) Celem niniejszej decyzji jest ustalenie, czy działalność, której dotyczy wnioski, podlega konkurencji (na rynkach, do których dostęp nie jest ograniczony w rozumieniu art. 34 dyrektywy) w takim stopniu, że zapewnione zostanie – również w przypadku zwolnienia z obowiązku stosowania szczegółowych przepisów dotyczących zamówień określonych w dyrektywie – przejrzyste i niedyskryminacyjne udzielanie zamówień związanych z prowadzeniem przedmiotowej działalności na podstawie kryteriów umożliwiających nabywcom znalezienie rozwiązania, które będzie ogólnie najkorzystniejsze ekonomicznie.

3. OCENA

3.1. Swobodny dostęp do rynku

- (18) W tym przypadku przedmiotowa działalność dotyczy świadczenia usług publicznych w zakresie transportu autobusowego. Działalność ta jest prowadzona na podstawie zamówień udzielanych przez organy ds. transportu publicznego. W Norwegii istnieją różne rodzaje usług w zakresie transportu autobusowego (zob. motyw 41 poniżej); przedmiotową działalność klasyfikuje się na poziomie krajowym jako świadczenie regularnych usług transportu autobusowego.
- (19) Jeśli chodzi o świadczenie usług publicznych w zakresie transportu autobusowego, nie istnieją żadne właściwe przepisy EOG, na podstawie których można by zakładać swobodny dostęp do rynku zgodnie z art. 34 ust. 3 dyrektywy. Niezbędne jest zatem dokonanie właściwej oceny na podstawie ram regulacyjnych i praktyki organów ds. transportu publicznego, która to ocena powinna wykazać, że dostęp do rynku jest swobodny *de facto* i *de iure*.
- (20) Należy pamiętać, że celem niniejszej decyzji jest ustalenie, czy działalność, której dotyczy wnioski, podlega konkurencji (na rynkach, do których dostęp nie jest ograniczony w rozumieniu art. 34 dyrektywy) w takim stopniu, że zapewnione zostanie – również w przypadku zwolnienia z obowiązku stosowania szczegółowych przepisów dotyczących zamówień określonych w dyrektywie – przejrzyste i niedyskryminacyjne udzielanie zamówień związanych z prowadzeniem przedmiotowej działalności na podstawie kryteriów umożliwiających nabywcom znalezienie rozwiązania, które będzie ogólnie najkorzystniejsze ekonomicznie. Ocena przeprowadzona do tych celów nie obejmuje sprawdzenia tego, czy każdego zamówienia na świadczenie usług publicznych w zakresie transportu autobusowego udzielono w sposób w pełni zgodny z prawem EOG, lecz raczej czy ramy regulacyjne lub praktyka organów ds. transportu publicznego ograniczają dostęp do rynku *de facto* lub *de iure*.

⁽¹⁷⁾ Art. 34 ust. 1 dyrektywy. Zob. również motyw 44 dyrektywy.

⁽¹⁸⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw) (Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1).

⁽¹⁹⁾ Zob. wyrok w sprawie Österreichische Post AG przeciwko Komisji, T-463/14, EU:T:2016:243, pkt 28.

- (21) Jeśli chodzi o potencjalne ograniczenia prawne dotyczące dostępu do rynku świadczenia usług publicznych w zakresie transportu autobusowego, Urząd zauważa, że istnieją wymogi dotyczące posiadania licencji, a usługi są świadczone na podstawie zamówienia. We wniosku wnioskodawca argumentował jednak, że wymogów dotyczących posiadania licencji nie można uznać ze ograniczenie dostępu do rynku ⁽²⁰⁾, dodając, że z licencjami nie wiążą się żadne specjalne ani wyłączne prawa ⁽²¹⁾. Wnioskodawca stwierdził ponadto, że przetargi są zgodne z rozporządzeniem (WE) nr 1370/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²²⁾ („rozporządzenie nr 1370/2007”) oraz z dyrektywą, w związku z czym nie ograniczają dostępu do rynku *de iure* ani *de facto* ⁽²³⁾.
- (22) Z utrwalonego orzecznictwa wynika, że system uprzedniej zgody nie może uzasadniać dyskrecjonalnego zachowania władz krajowych pozbawiającego skuteczności przepisy prawa EOG ⁽²⁴⁾. Aby system uprzedniej zgody był uzasadniony, nawet gdy odstępuje od podstawowej swobody świadczenia usług, powinien on być oparty na obiektywnych, niedyskryminacyjnych i znanych wcześniej kryteriach w celu określenia ram wykonywania przez władze krajowe ich uprawnień dyskrecjonalnych, aby nie przerodziło się ono w dowolność ⁽²⁵⁾.
- (23) Regularne usługi transportu autobusowego w Norwegii regulują ustawa z dnia 21 czerwca 2002 r. nr 45 o transporcie zawodowym pojazdami silnikowymi lub jednostkami pływającymi ⁽²⁶⁾ („ustawa o transporcie zawodowym”) oraz rozporządzenie w sprawie transportu zawodowego przyjęte na podstawie wspomnianej ustawy ⁽²⁷⁾.
- (24) Art. 4 ustawy o transporcie zawodowym zawiera wymóg, aby przedsiębiorstwa, które zamierzają świadczyć usługi publiczne w zakresie transportu autobusowego, otrzymały ogólną licencję (*transportløyve*) wydawaną przez norweską Dyрекcję Dróg Publicznych (Statens vegvesen) ⁽²⁸⁾. Brzmienie ustawy o transporcie zawodowym sugeruje możliwość swobody uznania po stronie Dyrekcji Dróg Publicznych, ponieważ użyto w nim słowa „może”, niemniej w prawie norweskim często używa się tego słowa nawet wówczas, gdy w praktyce swoboda uznania nie istnieje lub jest znikoma. Z prac przygotowawczych nad ustawą wynika, że system wydawania licencji stanowi narzędzie służące do kontroli jakości świadczonych usług ⁽²⁹⁾. W art. 4 rozporządzenia w sprawie transportu zawodowego wyjaśniono, że jeżeli nie stoją temu na przeszkodzie szczególne względy, licencję można przyznać wnioskodawcy, który spełnia określone wymogi. Ponadto norweski organ ds. konkurencji stwierdził, że licencję przyznaje się każdemu, kto spełnia obiektywne warunki ⁽³⁰⁾. Organ nie otrzymał żadnych informacji, które mogłyby podważyć powyższe ustalenia.
- (25) Ponadto do świadczenia regularnych usług transportu autobusowego wymagana jest z reguły licencja, o której mowa w art. 6 ust. 1 ustawy o transporcie zawodowym, przyznawana przez właściwe władze okręgów ⁽³¹⁾. Przedsiębiorstwa zarządzające są zwolnione z wymogu posiadania licencji, zaś w przypadku gdy przedsiębiorstwem zarządzającym jest organ ds. transportu publicznego i to on ponosi odpowiedzialność względem osób trzecich, a przewoźnik działa w charakterze jego podwykonawcy, licencja nie jest wymagana, ponieważ wyłączenie dotyczące przedsiębiorstwa zarządzającego ma również zastosowanie do przewoźnika ⁽³²⁾.
- (26) Art. 8 ustawy o transporcie zawodowym stanowi, że licencji na świadczenie usług transportowych, z zastrzeżeniem wypłaty odszkodowań lub prawa wyłącznego, udziela się w drodze przetargu, jeżeli tak stanowią ustawa o transporcie zawodowym, ustawa o zamówieniach publicznych lub odpowiednie rozporządzenia przyjęte na podstawie którejkolwiek z tych ustaw. W przypadku gdy licencja, o której mowa w art. 6, jest wymagana, udziela się jej oferentowi zwycięskiemu ⁽³³⁾.

⁽²⁰⁾ Zob. na przykład s. 40 wniosku.

⁽²¹⁾ Strona 11 wniosku.

⁽²²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1370/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczące usług publicznych w zakresie kolejowego i drogowego transportu pasażerskiego oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 1191/69 i (EWG) nr 1107/70 (Dz.U. L 315, 3.12.2007, s. 1), uwzględnione w Porozumieniu EOG decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 85/2008 (Dz.U. L 280 z 23.10.2008, s. 20 oraz Suplement EOG nr 64 z 23.10.2008, s. 13).

⁽²³⁾ Strona 30 wniosku.

⁽²⁴⁾ Wyroki w sprawach *Smits i Peerbooms*, C-157/99, EU:C:2001:404, pkt 90; *Müller-Fauré i van Riet*, C-385/99, EU:C:2003:270, pkt 84; *Watts*, C-372/04, EU:C:2006:325, pkt 115; opinia rzecznika generalnego w sprawie *Watts*, C-372/04, EU:C:2005:784, pkt 70.

⁽²⁵⁾ Wyroki w sprawach *Alanir i in.*, C-205/99, EU:C:2001:107, pkt 38; *Watts*, C-372/04, EU:C:2006:325, pkt 116.

⁽²⁶⁾ *Yrkestransportloven*.

⁽²⁷⁾ Rozporządzenie nr 401 z dnia 26 marca 2003 r. w sprawie transportu zawodowego („yrkestransportforskriften”).

⁽²⁸⁾ Art. 4 ustawy o transporcie zawodowym oraz art. 3 rozporządzenia w sprawie transportu zawodowego.

⁽²⁹⁾ Ot.prp. nr 74 (2001–2002), rozdział 2.

⁽³⁰⁾ Strona 4 stanowiska przyjętego przez norweski organ ds. konkurencji w sprawie warunków stosowania art. 34 ust. 1 dyrektywy 2014/25/UE.

⁽³¹⁾ Art. 6 ustawy o transporcie zawodowym oraz art. 3 rozporządzenia w sprawie transportu zawodowego.

⁽³²⁾ Art. 6 ust. 2 ustawy o transporcie zawodowym.

⁽³³⁾ Strona 4 stanowiska przyjętego przez norweski organ ds. konkurencji w sprawie warunków stosowania art. 34 ust. 1 dyrektywy 2014/25/UE.

- (27) W praktyce usługi publiczne w zakresie transportu autobusowego wchodzące w zakres dyrektywy są świadczone na podstawie zamówień udzielanych przez organy ds. transportu publicznego. Zamówienia te podlegają przepisom EOG dotyczącym zamówień publicznych, w szczególności ⁽³⁴⁾:
- rozporządzeniu (WE) nr 1370/2007;
 - dyrektywie 2014/25/UE; lub
 - dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE ⁽³⁵⁾.
- (28) Dyrektywy 2014/24/UE i 2014/25/UE weszły w życie w EOG dnia 1 stycznia 2017 r. Wcześniej zastosowanie miały dyrektywy 2004/17/WE i 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁶⁾.
- (29) Z nielicznymi wyjątkami wszystkie trzy obecnie obowiązujące instrumenty prawne wymagają przeprowadzenia otwartego, przejrzystego i niedyskryminacyjnego przetargu. Zatem zamówienia i licencje na regularne usługi publiczne w zakresie transportu autobusowego muszą być przyznawane w drodze procedur przetargowych, chyba że zastosowanie ma wyłączenie na podstawie właściwego aktu EOG lub wartość zamówienia nie przekracza progów wymuszających zastosowanie odpowiedniego aktu. Powyższe miało zastosowanie również w przypadku poprzednio obowiązujących dyrektyw.
- (30) Z wniosku wynika, że udzielając zamówienia na usługi transportu autobusowego, organy ds. transportu publicznego coraz częściej korzystają z przetargów. Podczas gdy w 2010 r. zaledwie 43 % zamówień na regularne usługi transportu autobusowego udzielono w ramach przetargów, w 2018 r. udział ten wzrósł do ponad 98 %, a do dnia 3 grudnia 2019 r. zbliżył się do 100 % ⁽³⁷⁾. Wnioskodawca stwierdził ponadto, że odstępstwa od organizowania przetargu są rzadko stosowane, żaden organ ds. transportu publicznego nie świadczy samodzielnie usług publicznych w zakresie transportu autobusowego na podstawie wyjątku przewidzianego w art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1370/2007 oraz że bezpośrednie udzielanie zamówień o wartości poniżej progów określonych w art. 5 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1370/2007 jest stosowane w bardzo ograniczonym zakresie.
- (31) Urząd porównał informacje przedstawione przez wnioskodawcę w związku z sytuacją w 2018 roku z informacjami, które Urząd otrzymał od rządu norweskiego w dniu 9 listopada 2018 r. ⁽³⁸⁾ w kontekście ogólnej oceny zamówień w przedmiocie zobowiązania z tytułu świadczenia usług publicznych na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1370/2007 ⁽³⁹⁾. Ocena ta w dużej mierze potwierdziła informacje przedstawione przez wnioskodawcę. Rząd norweski przekazał szczegółowe informacje dotyczące łącznie 27 bezpośrednio udzielonych zamówień, z których 13 miało zostać zastąpionych w ciągu 2019 r. zamówieniami, które zostaną udzielone w wyniku już trwających przetargów. Łączną wartość bezpośrednio udzielonych zamówień w ujęciu rocznym określono na około 275 mln NOK, co stanowi zaledwie ułamek całkowitej wartości zamówień w przedmiocie zobowiązania z tytułu świadczenia usług publicznych w zakresie publicznego transportu drogowego w Norwegii (w 2017 r. szacowanej na 11,6 mld NOK). Ponadto jedynymi bezpośrednio udzielonymi zamówieniami, które zgodnie z przewidywaniami mają nadal obowiązywać po dniu 10 sierpnia 2019 r., są zamówienia spełniające warunki określone w art. 5 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1370/2007 (który dopuszcza bezpośrednie udzielanie zamówień przy określonych limitach wartości lub odległości).
- (32) Ocena przepisów prawa mających zastosowanie do udzielania zamówień i wydawania licencji na świadczenie usług publicznych w zakresie transportu autobusowego w Norwegii pokazuje, że obecnie udzielanie takich zamówień i przyznawanie takich licencji odbywa się w sposób niedyskryminujący. Procedury dotyczące wydawania licencji i udzielania zamówień oraz odnośne kryteria są takie same dla wszystkich uczestników rynku, nie można ich zatem uznać za ograniczenie dostępu do rynku do celów niniejszej decyzji.
- (33) Swobodny dostęp do przedmiotowej działalności potwierdził również norweski organ ds. konkurencji ⁽⁴⁰⁾.

⁽³⁴⁾ To, który instrument prawny ma zastosowanie, zależy między innymi od charakteru udzielonego zamówienia oraz od tego, czy warunki przewidziane w art. 11 dyrektywy 2014/25/UE dotyczące zapewniania lub obsługi sieci są spełnione. Wnioskodawca stwierdził, że udzielając zamówień na świadczenie usług publicznych w zakresie transportu autobusowego, organy ds. transportu publicznego zasadniczo przestrzegają dyrektywy 2014/25/UE, jednak niektóre z nich udzieliły zamówień na podstawie dyrektywy 2014/24/UE, a do niektórych zamówień mogą mieć zastosowanie wymogi dotyczące przetargów określone w rozporządzeniu (WE) nr 1370/2007.

⁽³⁵⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 65), uwzględniona w Porozumieniu EOG decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 97/2016 (Dz.U. L 300 z 16.11.2017, s. 49 oraz Suplement EOG nr 73 z 16.11.2017, s. 53).

⁽³⁶⁾ Dyrektywa 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi, Dz.U. L 134 z 30.4.2004, s. 114, uwzględniona w Porozumieniu EOG decyzją Wspólnego Komitetu nr 68/2006 (Dz.U. L 245 z 7.9.2006, s. 22 oraz Suplement EOG nr 44 z 7.9.2006, s. 18).

⁽³⁷⁾ Strona 6 wniosku.

⁽³⁸⁾ Dokument nr 1037921, pismo rządu norweskiego z dnia 9 listopada 2018 r.

⁽³⁹⁾ Sprawa nr 74680, ocena zamówień w przedmiocie zobowiązania z tytułu świadczenia usług publicznych na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1370/2007.

⁽⁴⁰⁾ Strona 4 stanowiska przyjętego przez norweski organ ds. konkurencji w sprawie warunków stosowania art. 34 ust. 1 dyrektywy 2014/25/UE.

- (34) Urząd stwierdził, że działalność polegająca na świadczeniu usług publicznych w zakresie transportu autobusowego w Norwegii jest w przeważającej mierze zorganizowana w oparciu o procedurę przetargową, a liczba oferentów jest wystarczająca i wynosi średnio 3,8 oferenta ⁽⁴¹⁾. Dostęp do udziału w tych przetargach jest zapewniony w sposób niedyskryminacyjny.
- (35) Mając na uwadze powyższe – do celów oceny warunków określonych w art. 34 dyrektywy 2014/25/UE i bez uszczerbku dla zastosowania prawa konkurencji, zdolności Urzędu do zbadania przestrzegania przez Norwegię przepisów rozporządzenia (WE) nr 1370/2007, dyrektywy 2014/24/UE, dyrektywy 2014/25/UE lub wszelkich innych przepisów prawa zamówień publicznych EOG w kontekście jego ogólnych obowiązków nadzoru lub zastosowania jakiegokolwiek innej dziedziny prawa EOG – dostęp do rynku w przypadku działalności polegającej na świadczeniu usług publicznych w zakresie transportu autobusowego można uznać za swobodny *de facto* i *de iure*.

3.2. Bezpośrednie podleganie konkurencji

- (36) Aby ocenić, czy spełniony jest drugi warunek wyłączenia – mianowicie czy działalność, której dotyczy wnioski i która spełnia warunek swobodnego dostępu do rynku *de iure* i *de facto*, bezpośrednio podlega konkurencji – definiuje się właściwy rynek produktowy i odpowiadający mu rynek geograficzny i na tej podstawie przeprowadza się analizę rynkową.
- (37) Oceny, czy działalność bezpośrednio podlega konkurencji, należy dokonać na podstawie różnych czynników, z których żaden nie jest sam w sobie decydujący. W odniesieniu do rynków objętych niniejszą decyzją jednym z kryteriów, które należy uwzględnić, jest udział w rynku najważniejszych podmiotów działających na danym rynku. Biorąc pod uwagę specyfikę przedmiotowych rynków jako rynków przetargowych, należy również uwzględnić kolejne kryteria, takie jak schematy składania ofert lub zdolność i gotowość podmiotów rynkowych do złożenia oferty w bieżących i przyszłych procedurach przetargowych.
- (38) Celem niniejszej decyzji jest ustalenie, czy usługi, których dotyczy wnioski, podlegają konkurencji (na rynkach, do których dostęp nie jest ograniczony w rozumieniu art. 34 dyrektywy) w takim stopniu, że zapewnione zostanie – również w przypadku zwolnienia z obowiązku stosowania szczegółowych przepisów dotyczących zamówień określonych w dyrektywie – przejrzyste i niedyskryminacyjne udzielanie zamówień związanych z prowadzeniem przedmiotowych rodzajów działalności na podstawie kryteriów umożliwiających nabywcom znalezienie rozwiązania, które będzie ogólnie najkorzystniejsze ekonomicznie.
- (39) W tym kontekście należy pamiętać o tym, że nie wszystkie podmioty rynkowe na odnośnym rynku podlegają przepisom dotyczącym zamówień publicznych ⁽⁴²⁾. Zatem przedsiębiorstwa niepodlegające takim przepisom, prowadząc działalność na tych rynkach, mają co do zasady możliwość wywarcia presji konkurencyjnej na takich innych podmiotach rynkowych podlegających przepisom dotyczącym zamówień publicznych.
- (40) Urząd musi ustalić, czy przedmiotowe rodzaje działalności bezpośrednio podlegają konkurencji. W tym celu zbadał on dowody dostarczone przez wnioskodawcę oraz informacje przedstawione przez norweski organ ds. konkurencji. Aby ocenić udziały w rynku i poziomy koncentracji, Urząd oparł się przede wszystkim na danych rynkowych przedstawionych przez wnioskodawcę i norweski organ ds. konkurencji. Poza informacjami przedstawionymi przez wnioskodawcę norweski organ ds. konkurencji oparł się na informacjach otrzymanych od innych przewoźników autobusowych w Norwegii oraz od dziewięciu organów ds. transportu publicznego ⁽⁴³⁾.

⁽⁴¹⁾ Zob. s. 14 wniosku.

⁽⁴²⁾ Oprócz wnioskodawcy również Unibuss AS podlega przepisom dotyczącym zamówień publicznych. Inni przewoźnicy, tacy jak Torg-hatten ASA, Tide AS, Boreal Bus AS czy Nobina Norge AS, są podmiotami prywatnymi, którzy wydają się nie spełniać warunków, które należy spełnić, aby być związanym przepisami EOG dotyczącymi zamówień publicznych.

⁽⁴³⁾ Strona 3 stanowiska przyjętego przez norweski organ ds. konkurencji w sprawie warunków stosowania art. 34 ust. 1 dyrektywy 2014/25/UE.

3.2.1. Definicja rynku produktowego

- (41) We wniosku wnioskodawca zdefiniował właściwy rynek produktowy jako rynek udzielania zamówień na świadczenie usług publicznych w zakresie transportu autobusowego⁽⁴⁴⁾. Wnioskodawca wyraził również pogląd, zgodnie z którym komercyjne usługi długodystansowego transportu autobusowego (takie jak usługi ekspresowego transportu autobusowego), komercyjne usługi krótkodystansowego transportu autobusowego (takie jak usługi ekspresowego transportu na lotnisko) oraz usługi w zakresie transportu autobusami turystycznymi różnią się od usług publicznych w zakresie transportu autobusowego, na które udziela się zamówienia⁽⁴⁵⁾. Komercyjne usługi transportu autobusowego są regulowane jedynie zapotrzebowaniem rynku i nie są objęte finansowaniem z zasobów państwowych. Wszystkie komercyjne usługi transportu autobusowego konkurują na rynku ceną, zdolnością przewozową, częstotliwością kursów lub innymi parametrami usługi. Natomiast konkurencja między publicznymi przewoźnikami autobusowymi odbywa się na poziomie procedur przetargowych, tj. na rynku udzielania zamówień na świadczenie usług publicznych w zakresie transportu autobusowego, a nie na późniejszym etapie, czyli na rynku pod względem ceny, zdolności przewozowej, częstotliwości kursów lub innych parametrów usługi. Wnioskodawca opisał, że w rezultacie przewoźnicy autobusowi działający na podstawie umowy z organem ds. transportu publicznego często mają bardzo mały wpływ na podstawowe parametry konkurencji o pasażerów, takie jak częstotliwość kursów, w tym rozkład jazdy, taryfa czy komfort pasażerów, ponieważ parametry te zwykle zależą od organu ds. transportu publicznego, który udzielił zamówienia⁽⁴⁶⁾.
- (42) Zdaniem wnioskodawcy poszczególne wymogi określone przez organy ds. transportu publicznego nie są na tyle szczegółowe, aby można było wyciągnąć wnioski dotyczące odrębnych rynków produktowych do celów udzielania zamówień na świadczenie usług publicznych w zakresie transportu autobusowego⁽⁴⁷⁾. Aby otrzymać zamówienie na świadczenie usług na poziomie gminy lub regionu, przewoźnicy autobusowi muszą co do zasady przestrzegać takich samych ram regulacyjnych i mogą dostosowywać swoją ofertę do wymogów danego organu ds. transportu publicznego. Według wnioskodawcy ze schematów składania ofert przez głównych przewoźników autobusowych wynika, że przewoźnicy tacy są zdolni i gotowi dostosowywać swoje oferty do wymogów określanych przez poszczególne organy ds. transportu publicznego, ponieważ przewoźnicy ci zwykle ubiegają się o wszystkie zamówienia publiczne ogłaszane w Norwegii, niezależnie od ewentualnych różnic między nimi⁽⁴⁸⁾.
- (43) Norweski organ ds. konkurencji uznał, że właściwy rynek produktowy zasugerowany przez wnioskodawcę jest zgodny z ustaloną w Norwegii praktyką branżową, i przeprowadził ocenę na podstawie tej definicji zaproponowanej przez wnioskodawcę⁽⁴⁹⁾.
- (44) We wcześniejszych decyzjach dotyczących transportu publicznego (w tym usług transportu autobusowego) Komisja stwierdziła, że można zidentyfikować konkretne rynki do celów udzielania zamówień na świadczenie usług publicznych w zakresie transportu autobusowego⁽⁵⁰⁾. Komisja była również zdania, że wśród koncesjonowanych usług publicznych w zakresie transportu autobusowego, na które udziela się zamówienia, nie można rozróżnić usług transportu miejskiego, międzymiastowego i długodystansowego, na które udziela się zamówienia, ponieważ zwykle podlegają one tym samym ramom regulacyjnym, a wymogi organów ds. transportu publicznego różnią się zaledwie kilkoma elementami dotyczącymi specyfikacji technicznej⁽⁵¹⁾.
- (45) Praktyka Komisji również potwierdza opinię, że komercyjne usługi transportu autobusowego i usługi publiczne w zakresie transportu autobusowego, na które udziela się zamówienia, stanowią część odrębnych rynków produktowych ze względu na różnice dotyczące charakteru konkurencji. Konkurencja między publicznymi przewoźnikami autobusowymi odbywa się na poziomie składania ofert przetargowych, czyli na rynku udzielania zamówień na świadczenie usług publicznych w zakresie transportu autobusowego, a nie na późniejszym etapie, czyli na rynku pod względem ceny, zdolności przewozowej, częstotliwości lub innych parametrów usługi⁽⁵²⁾. W porównaniu z usługami komercyjnymi publiczni przewoźnicy autobusowi działający na podstawie zamówienia często mają bardzo mały wpływ na podstawowe elementy konkurencji, takie jak częstotliwość kursów, taryfa czy komfort pasażerów, ponieważ o tych elementach decydują organy ds. transportu publicznego, które udzieliły zamówienia na świadczenie danej usługi. Przewoźnicy autobusowi mają obowiązek świadczenia usług zgodnie z zamówieniem udzielonym przez organ ds. transportu publicznego i nie mogą dostosowywać swoich usług do potrzeb pasażerów, tak jak miałyby to zwykle miejsce w przypadku przewoźników komercyjnych⁽⁵³⁾.

⁽⁴⁴⁾ Strona 25 wniosku.

⁽⁴⁵⁾ Strona 26 wniosku.

⁽⁴⁶⁾ *Ibid.*

⁽⁴⁷⁾ *Ibid.*

⁽⁴⁸⁾ *Ibid.*

⁽⁴⁹⁾ Strona 3 stanowiska przyjętego przez norweski organ ds. konkurencji w sprawie warunków stosowania art. 34 ust. 1 dyrektywy 2014/25/UE.

⁽⁵⁰⁾ Zob. w tym zakresie sprawa COMP/M.1768 – Schoyens/Goldman Sachs/Swebus, pkt 10 i 14; sprawa COMP/M.5557 – SNCF-P/CDPQ/Keolis/EFFIA, pkt 16–23; sprawa COMP/M.5855 – DB/Arriva, pkt 21; sprawa COMP/M.6794 – Caisse des Depots et Consignations/Veolia Transdev, pkt 19–21; sprawa COMP/M.6818 – DB/Veolia, pkt 19 i 56.

⁽⁵¹⁾ Sprawa COMP/M.6818 – DB/Veolia, pkt 19–21; sprawa COMP/M.5855 – DB/Arriva, pkt 23–24.

⁽⁵²⁾ Sprawa COMP/M.5557 – SNCF-P/CDPQ/Keolis/EFFIA, pkt 17; sprawa COMP/M.6818 – DB/Veolia, pkt 22 i 58; sprawa COMP/M.5855 – DB/Arriva, pkt 22.

⁽⁵³⁾ Sprawa COMP/M.6818 – DB/Veolia, pkt 23; sprawa COMP/M.5855 – DB/Arriva, pkt 22.

- (46) Biorąc pod uwagę specyfikę norweskiego rynku usług transportu autobusowego, o której mowa w motywach 41 i 42, do celów oceny spełnienia warunków określonych w art. 34 dyrektywy 2014/25/UE i bez uszczerbku dla zastosowania prawa konkurencji właściwy rynek produktowy definiuje się niniejszym jako rynek udzielania zamówień na świadczenie usług publicznych w zakresie transportu autobusowego. W tym konkretnym przypadku i do wyżej określone celów Urząd nie stwierdził istnienia żadnych okoliczności, które uzasadniałyby uznanie, że odrębne przetargi organizowane przez organy ds. transportu publicznego stanowią odrębne rynki właściwe.

3.2.2. Definicja rynku geograficznego

- (47) Jeżeli chodzi o rynek geograficzny, wnioskodawca uznał, że właściwy rynek udzielania zamówień na świadczenie usług publicznych w zakresie transportu autobusowego ma zasięg co najmniej krajowy i obejmuje wszystkie usługi transportu autobusowego w Norwegii, na które udziela się zamówień publicznych⁽⁵⁴⁾. Wnioskodawca argumentował, że w ustawie o transporcie zawodowym ustanowiono wspólne ramy regulacyjne dotyczące przetargów na usługi transportu autobusowego w całej Norwegii⁽⁵⁵⁾. Wnioskodawca zauważył również, że niemal wszystkich (98 %) bieżących zamówień na usługi publiczne w zakresie transportu autobusowego udzielono w drodze przetargu, a większość z nich jest realizowana jako zamówienia oparte na kosztach brutto, ponieważ główne cechy tych usług są jednakowe⁽⁵⁶⁾. Zatem wszelkie różnice w procedurach przetargowych i zamówieniach udzielanych przez różne organy ds. transportu publicznego są nieznaczne i nie stanowią żadnej trudności dla przewoźników autobusowych.
- (48) Wnioskodawca podkreślił, że istnienie wspólnych ram regulacyjnych dotyczących przetargów na usługi transportu autobusowego w całej Norwegii jest również widoczne w schemacie składania ofert przez przewoźników autobusowych, którzy działają obecnie na rynku⁽⁵⁷⁾. Przewoźnicy autobusowi Torghatten, Boreal i Nobina prowadzą działalność w całym kraju i nic nie stoi na przeszkodzie, aby inni przewoźnicy autobusowi ubiegali się o wszystkie zamówienia. Wnioskodawca zapewnił, że – z nielicznymi wyjątkami – w przypadku wszystkich zamówień na usługi transportu autobusowego udzielonych od dnia 1 stycznia 2015 r. istniała znacząca konkurencja, niezależnie od prowadzenia jakiegokolwiek działalności w danym regionie⁽⁵⁸⁾.
- (49) Wnioskodawca podsumował jednak, że do celów wniosku kwestię dokładnej definicji rynku geograficznego można ostatecznie pozostawić otwartą⁽⁵⁹⁾. Jego zdaniem niezależnie od jakiegokolwiek możliwej definicji rynku geograficznego, na którym wnioskodawca realizuje bieżące zamówienia lub złożył oferty w przetargach, dostęp do rynku jest nieograniczony i bezpośrednio podlega konkurencji.
- (50) Norweski organ ds. konkurencji doszedł do wniosku, że kwestię dokładnej definicji właściwego rynku geograficznego można pozostawić otwartą, ponieważ wynik analizy pozostaje taki sam bez względu na to, czy opiera się ona na wąskiej czy szerokiej definicji rynku⁽⁶⁰⁾.
- (51) Stanowisko wnioskodawcy jest zbieżne z praktyką Komisji. W poprzednich decyzjach Komisja najczęściej pozostawiała kwestię dokładnej definicji rynku geograficznego otwartą i uznawała, że właściwy rynek geograficzny udzielania zamówień na świadczenie usług publicznych w zakresie transportu autobusowego stanowi obszar, na którym obowiązują wspólne ramy regulacyjne dotyczące przetargów na usługi transportu autobusowego⁽⁶¹⁾.
- (52) Podsumowując, do celów oceny warunków określonych w art. 34 dyrektywy i bez uszczerbku dla zastosowania prawa konkurencji lub jakiegokolwiek innego obszaru prawa EOG Urząd uznaje, że odpowiedni wymiar geograficzny właściwego rynku produktowego ma zasięg co najmniej krajowy. Wynika to z istnienia wspólnych ram regulacyjnych, występowania wyłącznie niewielkich różnic w procedurach przetargowych organów ds. transportu publicznego oraz zdolności i gotowości przewoźników autobusowych do brania udziału w procedurach udzielania zamówień publicznych w całej Norwegii.

⁽⁵⁴⁾ Strona 28 wniosku.

⁽⁵⁵⁾ *Ibid.*

⁽⁵⁶⁾ *Ibid.*

⁽⁵⁷⁾ *Ibid.*

⁽⁵⁸⁾ *Ibid.*

⁽⁵⁹⁾ Strona 29 wniosku.

⁽⁶⁰⁾ Strona 3 stanowiska przyjętego przez norweski organ ds. konkurencji w sprawie warunków stosowania art. 34 ust. 1 dyrektywy 2014/25/UE.

⁽⁶¹⁾ Sprawa COMP/M.6818 – DB/Veolia, pkt 29; sprawa COMP/M.5855 – DB/Arriva, pkt 27. Zob. również sprawa COMP/M.5557 – SNCF-P/CDPQ/Keolis/EFIA oraz sprawa COMP/M.6794 – Caisse des Depots et Consignations/Veolia Transdev, pkt 31.

3.2.3. Analiza rynkowa

- (53) Uznaje się, że w odniesieniu do rynku udzielania zamówień publicznych na świadczenie usług publicznych w zakresie transportu autobusowego jednym ze wskaźników poziomu konkurencji jest udział w rynku największego przewoźnika oraz łączny udział w rynku najważniejszych przewoźników na rynku. Zgodnie z danymi, które wnioskodawca przedstawił we wniosku, posiada on największy udział w rynku właściwym równy [25–30 %] pod względem obrotów i 28 % pod względem wolumenu⁽⁶²⁾. Istnieje jednak kilku silnych konkurentów o dwucyfrowym udziale w rynku pod względem obrotów, m.in. Torghatten [15–20 %], Tide [15–20 %] czy Unibuss [12–17 %], a oprócz nich występują mniejsze, lecz niepozabawione znaczenia podmioty rynkowe, takie jak Boreal [5–10 %] i Nobina [5–10 %]⁽⁶³⁾. Pozostały udział w rynku przypada na 29 mniejszych przewoźników autobusowych. Wartości dotyczące udziału w rynku dostarczone przez wnioskodawcę są zgodne z obliczeniami norweskiego organu ds. konkurencji⁽⁶⁴⁾.
- (54) Jak wyjaśniono w motywie 45 powyżej, charakter konkurencji jest odmienny w przypadku usług publicznych w zakresie transportu autobusowego, ponieważ przedsiębiorstwa konkurują o rynek, a nie na rynku pod względem ceny, rozkładów jazdy czy jakości usługi. Na norweskim rynku udzielania zamówień na świadczenie usług publicznych w zakresie transportu autobusowego konkurencja o uzyskanie zamówienia odbywa się w formie przetargów publicznych organizowanych przez organy ds. transportu publicznego. Zdaniem wnioskodawcy 98 % wszystkich bieżących zamówień udzielono w drodze przetargów, a wartość ta zbliży się do 100 % do dnia 3 grudnia 2019 r.⁽⁶⁵⁾ Biorąc pod uwagę okoliczności, w ramach oceny konkurencji i analizy rynkowej należy zbadać schematy składania ofert oraz zdolność i gotowość podmiotów rynkowych do udziału w bieżących i przyszłych przetargach.
- (55) Najważniejsi konkurencji wnioskodawcy to duże przedsiębiorstwa często stanowiące część przedsiębiorstw transportowych prowadzących działalność na skalę międzynarodową. Torghatten jest jednym z największych przedsiębiorstw transportowych w Norwegii oraz dostawcą usług w zakresie transportu publicznego promami, szybkimi statkami, autobusami i samolotami. Przedsiębiorstwo świadczy również komercyjne usługi transportu autobusowego, a jego łączny skonsolidowany przychód wynosi ponad 9 mld NOK. Tide stanowi część grupy transportowej DSD, która świadczy zarówno publiczne, jak i komercyjne usługi w zakresie transportu autobusowego w Norwegii oraz prowadzi działalność w Danii. Skonsolidowany przychód grupy DSD wynosi niemal 6 mld NOK. Unibuss należy do gminy Oslo. Grupa Unibuss świadczy zarówno publiczne, jak i komercyjne usługi w kilku miastach w Norwegii. Boreal Buss należy do Boreal Group, która świadczy szeroki zakres usług transportowych o charakterze zarówno publicznym, jak i komercyjnym. Obecnym końcowym właścicielem kapitału Boreal Group jest fundusz *private equity* z Hongkongu, który wyszukuje możliwości inwestycji infrastrukturalnych na całym świecie. Skonsolidowany przychód Boreal wynosi niemal 3 mld NOK. Z kolei Nobina jest częścią szwedzkiej grupy Nobina świadczącej usługi transportu publicznego w całej Skandynawii. Przedsiębiorstwa te biorą udział w procedurach przetargowych w całej Norwegii oraz posiadają odpowiednie zdolności i doświadczenie, aby składać oferty w ramach każdej procedury przetargowej w Norwegii.
- (56) Wnioskodawca zauważył, że od dnia 1 stycznia 2015 r. w 58 przetargach w Norwegii oferty składało średnio 3,8 oferenta⁽⁶⁶⁾. Liczbę tę potwierdzają oszacowania przygotowane przez norweski organ ds. konkurencji⁽⁶⁷⁾. Jakkolwiek liczba wykonawców znacząco różni się w poszczególnych zamówieniach, tj. od jednego do ośmiu w przypadku 46 zamówień przeanalizowanych przez norweski organ ds. konkurencji, norweski organ ds. konkurencji ustalił również, że organy ds. transportu publicznego są zasadniczo usatysfakcjonowane liczbą wykonawców⁽⁶⁸⁾. Wnioskodawca przedstawił ponadto szczegółowe informacje dotyczące procedur przetargowych w poszczególnych regionach podlegających norweskim organom ds. transportu publicznego, co potwierdziło ogólny konkurencyjny charakter udzielania zamówień na świadczenie usług publicznych w zakresie transportu autobusowego w Norwegii⁽⁶⁹⁾. Szczegółowe dane i dane wewnętrzne wnioskodawcy pokazują również, że w przypadku około 40 % wszystkich zamówień udzielonych w drodze przetargów konkurencyjnych doszło do zmiany przewoźnika⁽⁷⁰⁾. Potwierdza to zdolność różnych przewoźników do skutecznego konkurowania.

⁽⁶²⁾ Strona 30 wniosku.

⁽⁶³⁾ *Ibid.*

⁽⁶⁴⁾ Strona 5 stanowiska przyjętego przez norweski organ ds. konkurencji w sprawie warunków stosowania art. 34 ust. 1 dyrektywy 2014/25/UE.

⁽⁶⁵⁾ Strona 6 wniosku. Zob. również procedura Urzędu, o której mowa w motywie 31 powyżej.

⁽⁶⁶⁾ Strona 14 wniosku.

⁽⁶⁷⁾ Strona 5 stanowiska przyjętego przez norweski organ ds. konkurencji w sprawie warunków stosowania art. 34 ust. 1 dyrektywy 2014/25/UE.

⁽⁶⁸⁾ *Ibid.*

⁽⁶⁹⁾ Zob. s. 14–24 wniosku.

⁽⁷⁰⁾ Strona 24 wniosku.

- (57) Wnioskodawca argumentował również, że rynek udzielania zamówień na usługi publiczne w zakresie transportu w Norwegii charakteryzuje się niskimi barierami wejścia oraz ekspansją, co potwierdziła ocena norweskiego organu ds. konkurencji ⁽⁷¹⁾. Ustalenie to opierało się na stałym i przewidywalnym dochodzie uzyskiwanym z zamówień udzielonych przez organy ds. transportu publicznego oraz łatwym dostępem do niezbędnych informacji i do infrastruktury, ponieważ organy ds. transportu publicznego zapewniają niezbędną infrastrukturę, z wyjątkiem autobusów ⁽⁷²⁾. Co więcej, pracownicy wcześniejszego wykonawcy określonego zamówienia mają prawo przejść do nowego wykonawcy tego zamówienia. Ponadto przygotowywane przez organy ds. transportu publicznego specyfikacje istotnych warunków zamówienia zawierają zwykle wymóg posiadania nowej floty autobusowej, co sprawia, że potencjalni nowi przewoźnicy nie znajdują się w gorszej sytuacji w związku z kosztami nabycia autobusów ⁽⁷³⁾.
- (58) Do celów niniejszej decyzji i bez uszczerbku dla zastosowania prawa konkurencji czynniki wymienione w motywach 53–57 należy traktować jako wskaźnik podlegania konkurencji przez działalność polegającą na świadczeniu usług publicznych w zakresie transportu autobusowego w Norwegii. Jest to również zgodne z opinią norweskiego organu ds. konkurencji. Istnieje prawdopodobieństwo, że przedsiębiorstwa działające na tym rynku podlegają wystarczającej presji konkurencyjnej. Nic nie wskazuje na to, by sektor nie funkcjonował zgodnie z zasadami rynkowymi. W związku z tym Urząd stwierdza, że rynek udzielania zamówień publicznych na świadczenie usług publicznych w zakresie transportu autobusowego bezpośrednio podlega konkurencji w rozumieniu dyrektywy.
- (59) Urząd odnotowuje fakt, że na obecną presję konkurencyjną na rynku udzielania zamówień publicznych na świadczenie usług publicznych w zakresie transportu autobusowego wpływ mają przede wszystkim obowiązujące ramy regulacyjne oraz organy ds. transportu publicznego organizujące przetargi, a nie świadczenie usług wewnętrznych czy korzystanie z wyjątków przewidujących możliwość bezpośredniego udzielenia zamówień, określonych we właściwych przepisach EOG dotyczących zamówień publicznych, z wyjątkiem ograniczonego korzystania z bezpośredniego udzielania zamówień w przypadku zamówień o niskiej wartości lub na krótkie odległości. Oznacza to, że zmiany tych polityk lub praktyk mogą zmienić dynamikę rynku i ogólną presję konkurencyjną wywieraną na podmioty zamawiające prowadzące działalność polegającą na świadczeniu usług publicznych w zakresie transportu autobusowego, których dotyczy niniejsza decyzja.

4. WNIOSKI

- (60) Do celów niniejszej decyzji i bez uszczerbku dla zastosowania prawa konkurencji wyniki analizy rynkowej wymienione w motywach 53–57 należy traktować jako wskaźnik podlegania konkurencji – w rozumieniu art. 34 dyrektywy – przez działalność polegającą na świadczeniu usług publicznych w zakresie transportu autobusowego w Norwegii. W związku z tym, ponieważ warunki ustanowione w art. 34 dyrektywy 2014/25/UE zostały spełnione, należy stwierdzić, że dyrektywa 2014/25/UE nie ma zastosowania do zamówień, które mają na celu umożliwienie prowadzenia tej działalności w Norwegii.
- (61) Niniejsza decyzja opiera się na obowiązującym prawie i stanie faktycznym istniejącym między styczniem 2015 r. a czerwcem 2019 r., ustalonym na podstawie informacji przedstawionych przez wnioskodawcę oraz norweski organ ds. konkurencji. Urząd zastrzega sobie prawo do zmiany niniejszej decyzji, jeżeli warunki stosowania art. 34 dyrektywy 2014/25/UE przestaną być spełniane lub nastąpią istotne zmiany stanu prawnego lub faktycznego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

1. Akt, o którym mowa w pkt 4 załącznika XVI do Porozumienia EOG, określający procedury udzielania zamówień publicznych w sektorze usług użyteczności publicznej (dyrektywa 2014/25/UE), nie ma zastosowania do zamówień udzielanych przez podmioty zamawiające, których działalność wyłącznie lub częściowo polega na świadczeniu usług publicznych w zakresie transportu autobusowego, ani konkursów organizowanych przez takie podmioty, w przypadku gdy takie zamówienia lub konkursy mają na celu umożliwienie im świadczenia usług publicznych w zakresie transportu autobusowego w Norwegii (przy czym działalność taka dotyczy obsługi sieci świadczących usług na rzecz ogółu społeczeństwa w obszarze transportu autobusowego).
2. Niniejsza decyzja jest skierowana do Królestwa Norwegii.
3. Niniejsza decyzja jest autentyczna w języku angielskim.

⁽⁷¹⁾ Strona 31 wniosku i s. 5 stanowiska przyjętego przez norweski organ ds. konkurencji w sprawie warunków stosowania art. 34 ust. 1 dyrektywy 2014/25/UE.

⁽⁷²⁾ *Ibid.*

⁽⁷³⁾ Strona 31 wniosku.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 czerwca 2019 r.

W imieniu Urzędu Nadzoru EFTA, działającego na mocy decyzji w sprawie przekazania uprawnień nr 019/19/COL

Högni S. KRISTJÁNSSON
Odpowiedzialny członek Kolegium

Carsten ZATSCHLER
Zatwierdzający jako dyrektors.
prawnych i wykonawczych

SPROSTOWANIA**Sprostowanie do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 517/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 842/2006**

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 150 z dnia 20 maja 2014 r.)

Strona 222, załącznik III, tabela, kolumna pierwsza, wiersz pierwszy

zamiast: „1. Pojemniki nienadające się do ponownego napełnienia, zawierające fluorowane gazy cieplarniane stosowane do serwisowania, konserwacji lub napełnienia urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych lub pomp ciepła, systemów ochrony przeciwpożarowej lub rozdzielnic, lub stosowane jako rozpuszczalniki”

powinno być: „1. Pojemniki nienadające się do ponownego napełnienia, przeznaczone do fluorowanych gazów cieplarnianych, stosowane do serwisowania, konserwacji lub napełnienia urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych lub pomp ciepła, systemów ochrony przeciwpożarowej lub rozdzielnic, lub stosowane jako rozpuszczalniki”.

Sprostowanie do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/1688 z dnia 8 października 2019 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz mieszanin mocznika i azotanu amonu pochodzących z Rosji, Trynidadu i Tobago oraz Stanów Zjednoczonych Ameryki

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 258 z dnia 9 października 2019 r.)

Strona 62, motyw 301:

zamiast: „(301) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego,”

powinno być: „(301) Komitet ustanowiony na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036 nie wydał opinii,”.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL